2988

ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി
(മാർക്സിസ്റ്റ്)

പരിപാടി

സി. കെ. സ്മാരക ഗ്രന്ഥശാല
കോട്ടയം - 686 001
Communist Party of India
(Marxist)
District Committee, Kottayam.

ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്)യുടെ പരിപാടി

programme of the communist party of india (marxist) with amendments adopted by the ninth congress held at madurai from june 27 to july 2, 1972 • first edition 1964 • first chintha edition february 1997 • published by chintha publishers, thiruvananthapuram • distributed by deshabhimani book house • typesetting by topline dtp centre • printed at cine offset printers, muttada.

price : rupees fifteen only

വിതരണം:

ദേശാഭിമാനി ബുക് ഹൗസ്
HO തിരുവനന്തപുരം 695 001

ബ്രാഞ്ചുകൾ : തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, എറണാകുളം, തൃശൂർ, കോഴിക്കോട്, കണ്ണൂർ

CO - 655 / 1138

പാർടി പരിപാടി

(1972 ജൂൺ 27 മുതൽ
ജൂലായ് 2 വരെ മധുരയിൽ
നടന്ന 9-ാം കോൺഗ്രസ്
അംഗീകരിച്ച ഭേദഗതി
കളോടുകൂടി)

ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്
തിരുവനന്തപുരം - 695 001
വില : 15.00 രൂപ

ടി. കെ. സ്മാരക ഗ്രന്ഥശാല
2988
കോട്ടയം-686 001

I

ഇന്ത്യ ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നു

1 ഹിറ്റ്ലറുടെ ജർമനിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഫാസിസ്റ്റ് ശക്തികളുടെ സൈനികപരാജയവും ഫാസിസ്റ്റ് ആക്രമണകാരികളെ തകർക്കുന്നതിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വഹിച്ച നിർണായകമായ പങ്കും ലോകരംഗത്ത് വർഗശക്തികളുടെ ബലാബലത്തിൽ സോഷ്യലിസത്തിനനുകൂലമായി വ്യക്തമായ മാറ്റംവരുത്തി. യുദ്ധത്തിൽ അക്രമാസക്തരായ ജർമൻ-ഇറ്റാലിയൻ-ജാപ്പനീസ് ഫാസിസ്റ്റ്ശക്തികൾക്ക് ഏറ്റ കനത്ത പരാജയം വളരെ കാലത്തേക്ക് ആ ഭരണകൂടങ്ങളെ പ്രവർതനരഹിതമാക്കി എന്നു മാത്രമല്ല, ലോകവ്യാപകമായി പൊതുവെ സാമ്രാജ്യത്വത്തെ തളർതുകയും ചെയ്തു. കിഴക്കൻയൂറോപ്പിലെ അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ജനകീയജനാധിപത്യ ഭരണകൂടങ്ങളുടെ ഉദയം തടയാൻ ലോകസാമ്രാജ്യത്വത്തിന് തീരെ കഴിവില്ലെന്ന് തെളിഞ്ഞു. അതുമൂലം സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ലോക സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടെ രൂപീകരണം സുഗമമായിത്തീർനു. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഐതിഹാസികമായ ഈ വിജയങ്ങളിൽനിന്നും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ദയനീയമായ പരാജയത്തിൽനിന്നും ആവേശം ഉൾകൊണ്ട് കോളനിവാഴ്ചക്കെതിരെ കരുത്തേറിയ ദേശീയവിമോചനസമരങ്ങൾ ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിലാകെ വ്യാപിച്ചു. ഇന്ത്യയിലും ബ്രിട്ടീഷ്ഭരണത്തിനെതിരായി ഒരു ബഹുജനവിപ്ളവമുന്നേറ്റം ഉണ്ടായി. കർഷകകലാപങ്ങളും തൊഴിലാളികളുടെ പൊതുപണിമുടക്കങ്ങളും വിദ്യാർഥികളുടെ പഠിപ്പുമുടക്കങ്ങളും മുമ്പൊന്നുമില്ലാത്ത തോതിൽ വളർനു. പലയിടങ്ങളിലും സായുധസേനയും കലാപം നടത്തി.

2 ഒരു പൊതുദേശീയ കലാപമായി വളരത്തക്കവിധം ഉയർന്നു വന്ന ഈ സമരവേലിയേറ്റത്തെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് ഭരണം തുടർന്നു നടത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ്സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് ബോധ്യമായി. മറുഭാഗത്ത് കോൺഗ്രസ് നേതൃത്വമാവട്ടെ സാമ്രാജ്യവാദികൾക്കെതിരായ സമരം പൊതുകലാപമായി വളർന്നാൽ സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വം തങ്ങളിൽനിന്ന് വഴുതിപ്പോയേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് ബ്രിട്ടീഷ്സാമ്രാജ്യത്വവും മറുഭാഗത്ത് നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെയും മുസ്ലിംലീഗിന്റെയും നേതാക്കളും തമ്മിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപുണ്ടാക്കി.

3 ഇതിന്റെ ഫലമായി രാജ്യത്തെ ഇന്ത്യയും പാകിസ്താനുമായി വിഭജിച്ച്, ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയാധികാരം 1947 ആഗസ്ത് 15-ന് കോൺഗ്രസ് പാർടിയുടെ നേതാക്കൾക്ക് കൈമാറ്റംചെയ്തു. അങ്ങനെ ഇന്ത്യയിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ രാഷ്ട്രീയഭരണം അവസാനിക്കുകയും ഇന്ത്യൻ വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടി ഇന്ത്യൻ വിപ്ളവത്തിന്റെ ഒന്നാംഘട്ടം—മുഖ്യമായും വിദേശസാമ്രാജ്യത്വഭരണത്തിനെതിരായ പൊതു ദേശീയ ഐക്യമുന്നണിയുടെ ഘട്ടം—അവസാനിച്ചു.

4 അധികാരം കൈമാറിയെങ്കിലും ഇന്ത്യൻ സാമ്പത്തികഘടനയിൽ തങ്ങൾകുള്ള സുരക്ഷിതമായ നില ഉപയോഗിച്ച് നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം വെറും ഔപചാരികം മാത്രമാക്കിത്തീർകാൻ കഴിയുമെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ്സാമ്രാജ്യത്വം ആശിച്ചു. പക്ഷേ തുടർനുള്ള ചരിത്രത്തിന്റെ വികാസഗതി സാമ്രാജ്യവാദികളെ നിരാശപ്പെടുത്തി. അവരുടെ ആശകൾ ഫലിച്ചില്ല.

5 മഹത്തായ ചൈനീസ് വിപ്ളവത്തിന്റെ ഐതിഹാസിക വിജയത്തോടും ലോക സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ രൂപീകരണത്തോടും കൂടി മനുഷ്യരാശിയുടെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞുപോയി. അനേകമനേകം രാഷ്ട്രങ്ങളെ അടിമപ്പെടുത്തി നാശത്തിലാഴ്ത്തിയ സാമ്രാജ്യത്വം ഇന്ന് അതിവേഗം ശിഥിലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കോളനിവ്യവസ്ഥയുടെ നിർമാർജനത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർതനത്തിന്റെയും യുഗമാണ് നമ്മുടേത്. കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ നാശാവശിഷ്ടങ്ങളിൽനിന്ന് പുതിയ സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. ഏഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും ലാറ്റിനമേരിക്കയിലും അവ ചരിത്രത്തിന്റെ അരങ്ങത്ത് ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ പുതിയ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയിടയിൽ ഇന്ത്യക്ക് ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനമാണുള്ളത്.

6 ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രയാണത്തെ പിടിച്ചുനിർത്താനോ അവികസിത രാജ്യങ്ങളുടെ ദേശീയ നവോത്ഥാനത്തെ തടയാനോ ഇനി മേൽ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് കഴിവില്ല. ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പരിവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി സാമ്രാജ്യത്വത്തോട് പടവെട്ടുന്ന ശക്തികളുമാണ് ചരിത്രപരമായ സാമൂഹ്യവികാസത്തിന്റെ മുഖ്യമായ അന്തഃസത്തയും മുഖ്യമായ പ്രവണതയും മുഖ്യമായ സ്വഭാവവും നിർണയിക്കുന്നത്. ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ, സമൂഹത്തിന്റെ വളർചയിലെ നിർണായകഘടകമായിത്തീർനുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യംനേടിയ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ സ്വന്തം ഭാവി കയ്യിലെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നിരന്തരം കഴിവുകൾ വർധിച്ചുവരുന്ന കരുത്തുറ്റ സോഷ്യലിസ്റ്റ്ചേരിയുടെ നിസ്വാർഥ സഹായത്തോടെ, അതിവേഗം സാമ്പത്തിക പരാധീനതയും പിന്നോക്കനിലയും തരണംചെയ്ത് ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം കാത്തുരക്ഷിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനും ഉജ്വലമായ ഭാവിക്ക് വഴിയൊരുക്കാനും അവർക്ക് കഴിയും.

7 പുതിയ ദേശീയഭരണകൂടം കോളനിവാഴ്ചയുടെ വൃത്തികെട്ട പാരമ്പര്യങ്ങളെ തുടച്ചുമാറ്റുമെന്നും ഉൽപാദനശക്തികളുടെ മേലുള്ള ചങ്ങലകളെ പൊട്ടിച്ചെറിയുമെന്നും ജനങ്ങളുടെ സർഗശക്തി കെട്ടഴിച്ചുവിടുമെന്നും നമ്മുടെ ജനത പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഇന്ത്യ സാമ്പത്തിക പരാധീനതയും പിന്നോക്കാവസ്ഥയും അതിവേഗം തരണം ചെയ്ത് വറുതിയും ദാരിദ്ര്യവും തുടച്ചുമാറ്റി ഐശ്വര്യപൂർണമായ വ്യാവസായിക ശക്തിയായുയരുമെന്നും അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ നിറവേറ്റുമെന്നും ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ നിറവേറിയില്ല.

8 ഇന്ത്യൻവിപ്ലവത്തിന്റെ ഈ രണ്ടാംഘട്ടം അതിവേഗം പൂർതീകരിക്കണമെങ്കിൽ നാടുവാഴി-അർധനാടുവാഴി ഭൂപ്രഭുത്വത്തെ പൂർണമായി നശിപ്പിച്ച് കർഷകതൊഴിലാളിക്കും പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർകും സൗജന്യമായി ഭൂമി വിതരണംചെയ്യണം; അതുപോലെതന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് മൂലധനം കണ്ടുകെട്ടി ദേശസാൽകരിക്കണം; അങ്ങനെ നമ്മുടെ ദേശീയസമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ മേലുള്ള വിദേശകുത്തകമൂലധനത്തിന്റെ ദ്രോഹകരമായ പിടിമുറുക്കം അവസാനിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഭൂപ്രഭുത്വം അവസാനിപ്പിച്ച് സമഗ്രമായ കാർഷികവിപ്ളവം നടപ്പാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ കാർഷികോൽപാദനത്തെ യുഗങ്ങളായി വരിഞ്ഞുകെട്ടിയിരിക്കുന്ന വിലങ്ങുകൾ ഉടൻ പൊട്ടിച്ചിതറുമായിരുന്നു; നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങൾക് നിരന്തരം വികസിക്കുന്ന കമ്പോളവും ധാരാളം അസംസ്കൃതപദാർഥങ്ങളും

നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണവും നൽകി മുന്നോട്ട് ഒരു നീണ്ട ചുവടുവെക്കാൻ കാർഷികോൽപാദനത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നേനെ. കൂടാതെ നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് മൂലധനരൂപീകരണത്തിനുള്ള പ്രധാന ഉറവിടമായി കൃഷി മാറുകയും ചെയ്തേനെ. അതുപോലെതന്നെ ബ്രിട്ടീഷ്മൂലധനം കണ്ടുകെട്ടി ദേശസാൽകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വ്യവസായത്തിന്റെയും വിദേശവ്യാപാരത്തിന്റെയും വിപുലമായൊരു മേഖല പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട ദേശീയഭരണകൂടത്തിന്റെ കൈവശം കിട്ടുമായിരുന്നു. അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭം മുമ്പത്തെപ്പോലെ വിദേശത്തേക്ക് ചോർന്നുപോയി നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ശോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം നമ്മുടെ വ്യവസായത്തിൽ മൂലധനനിക്ഷേപത്തിനുള്ള നിരന്തരം വികസിച്ചുവരുന്ന ഒരു ധനാഗമമാർഗമാകുമായിരുന്നു.

9 തൊഴിലാളിവർഗവും കർഷകരും ഇടത്തരക്കാരും പുരോഗമനവാദികളായ ബുദ്ധിജീവികളുമാണ് സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ സമരത്തിലെ പ്രധാനശക്തിയായി വർതിച്ചതും സാമ്രാജ്യത്വഭരണത്തിന്റെ രോഷത്തിൽ അധികഭാഗം സഹിച്ചതും. എന്നാൽ വിമോചനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബൂർഷ്വാസിതന്നെ പിടിച്ചുനിന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം വൻകിടബൂർഷ്വാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിലവിൽവന്ന ദേശീയഭരണകൂടം ഇന്ത്യൻവിപ്ളവത്തിന്റെ ഈ അടിയന്തരകടമകൾ നിറവേറ്റിയില്ല. ജനാധിപത്യവിപ്ളവത്തിന്റെ മൗലികകടമകൾ പൂർണമായി നിറവേറ്റിയാലുളള ഭവിഷ്യത്തിനെ ഭയപ്പെട്ട വൻകിടബൂർഷ്വാസി സാമ്രാജ്യത്വവുമായി സന്ധിചെയ്ത് ഇതേവരെ നടത്തിയിരുന്ന കൊളള തുടരാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ഫൈനാൻസ് മൂലധനത്തെ അനുവദിച്ചു. കൂടാതെ ബ്രിട്ടീഷ് കോമൺവെൽത്തിൽ അംഗമായിക്കൊളളാമെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ രാജകീയ സ്വേച്ഛാധികാരത്തെയും നാടുവാഴിത്തത്തെയും കടപുഴക്കിയെറിയാൻ തക്ക കരുത്തോടെ ഇരമ്പിക്കയറിയ ബഹുജനമുന്നേറ്റങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നാട്ടുരാജാക്കൻമാർക് വമ്പിച്ച സൗജന്യങ്ങൾ നൽകി തങ്ങളുടെ വർഗവാഴ്ചയെ താങ്ങിനിർതാൻ വൻകിട ബൂർഷ്വാസി അവരുമായി 'സഖ്യം ചെയ്തു.' ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾക് അതുവരെ താങ്ങായി നിന്നിരുന്ന ഭൂപ്രഭുക്കളെ കോൺഗ്രസ് പാർടിയിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ പരിശീലിപ്പിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വത്തെ കോൺഗ്രസ് ഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർതാൻവേണ്ടി കോട്ടംതട്ടാതെ നിലനിർതി. അങ്ങനെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ അതിന്റെ ആക്കംകൂട്ടാനോ മൗലികകടമകൾ പൂർതീകരിക്കാനോ അനുവദിച്ചില്ല.

10 സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ നേതൃത്വം ബൂർഷ്വാസിക്കാണെ

ങ്കിൽ അവർ ദേശീയജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ അതിന്റെ പൂർണത യിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല എന്നതാണ് നമ്മുടെ കാലത്തെ ദേശീയവി മോചനസമരങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ അനുഭവം. നേരെമറിച്ച്, രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിയെ തുടർന്ന് സാമൂഹ്യവൈരുധ്യങ്ങൾ മൂർച്ഛിക്കുമ്പോൾ സാമ്രാജ്യത്വവുമായി സന്ധിചെയ്യാനും ആഭ്യന്തര പിന്തിരിപ്പൻ ഭൂപ്രഭുത്വവുമായി കൂട്ടുചേരാനും ഉള്ള പ്രവണതയാണ് ബൂർഷ്വാസി കാണിക്കുക. സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധദേശീയമുന്നണി തൊഴി ലാളിവർഗനേതൃത്വത്തിലാണെങ്കിൽ മാത്രമെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം അതിന്റെ എല്ലാ ദശകളിലും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയും അതിനുപു റമെ ജനാധിപത്യഘട്ടത്തോടുകൂടി വിപ്ലവം അവസാനിക്കാതെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലേക്ക് താമസംവിനാ മുന്നേ റുകയും ചെയ്യുകയുള്ളു എന്നും ചരിത്രപരമായ അനുഭവം തെളിയി ക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ പൂർത്തീകരിക്കാത്ത വിപ്ലവവും ഈ ചരിത്രാ നുഭവത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

II

പാപ്പരായ മുതലാളിത്തപാത കുത്തകകളുടെ വളർച്ചയിലേക്കും പുത്തൻ കൊളോണിയലിസ്റ്റ് വിപത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു

11 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് മുമ്പുതന്നെ ഇന്ത്യൻബൂർഷ്വാസി ഒരു പ്രത്യേക പദവി നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പരുത്തിത്തുണി, പഞ്ചസാര, സിമന്റ് തുടങ്ങിയ ചില വ്യവസായശാഖകളിൽ ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസി അന്നേ നിലയുറപ്പിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ബൂർഷ്വാസി, മുഖ്യമായും അതിലെ വൻകിടവിഭാഗം വമ്പിച്ച ധനസമ്പത്ത് കുന്നുകൂട്ടുകയും തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില ഗണ്യമായി മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

12 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം ബൂർഷ്വാ ഭരണാധികാരിവർഗം നാടിന്റെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ മുതലാളിത്തരീതിയിൽ വികസിപ്പിക്കാനും അങ്ങനെ സമൂഹത്തിൽ സ്വന്തം വർഗാധികാരം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്താനും വേണ്ടി യത്നിച്ചു. ലോകമുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥ ത്വരിതഗതിയിൽ ശിഥിലീകരിക്കപ്പെടുകയും മുതലാളിത്തം പൊതുക്കുഴപ്പത്തിന്റെ മൂന്നാംഘട്ടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്താണ് ഇന്ത്യൻബൂർഷ്വാസി മുതലാളിത്തവികസനപാത നടപ്പാക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷേ ഘനവ്യവസായത്തിന്റെ സാങ്കേതികമായ അടിത്തറയോ, വിപുലമായ മൂലധനശേഖരണത്തിനുവേണ്ടി കൊള്ളയടിക്കാൻ

സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നപോലെ കൊളോണിയൽ സാമ്രാജ്യമോ ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് സ്വന്തം മൂലധനാവശ്യങ്ങൾക്കും മുതലാളിത്തരീതിയിൽ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ വികസിപ്പിക്കാനുംവേണ്ടി സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ അധ്വാനഫലം കവർന്നെടുക്കാൻ തങ്ങൾ നേടിയ ഭരണാധികാരം ഇന്ത്യൻബൂർഷ്വാസി ഉപയോഗിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെൻറ് അനുവർത്തിച്ച സാമ്പത്തികനയങ്ങൾ മനഃപൂർവം ഈ ലക്ഷ്യം മുന്നിൽവെച്ചുകൊണ്ട് തയ്യാറാക്കിയവയാണ്.

13 1947-ഓടുകൂടി മുമ്പത്തെക്കാളും വ്യാപ്തിയും കരുത്തും നേടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ ജനകീയമുന്നേറ്റത്തിൽ നിന്ന് ബ്രിട്ടീഷ്-അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയെന്ന വില നൽകി തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ സഹായം നേടാമെന്നായിരുന്നു ഇന്ത്യൻബൂർഷ്വാസിയുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ.

14 എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരവർഷങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനുപകരം പുതിയ ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തെ തങ്ങളുടെ യുദ്ധോപജാപങ്ങളിലേക്ക് എല്ലാവിധ സമ്മർദവും ചെലുത്തി വലിച്ചിഴക്കാനാണ് ബ്രിട്ടീഷ്-അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യവാദികൾ മുതിർന്നത്. ഇന്ത്യ നേടിയെടുത്ത രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യംപോലും അപകടപ്പെടുത്താനുതകുന്ന പദ്ധതികൾ അവർ ആരംഭിച്ചു. ബൂർഷ്വാസി ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുപോലും വ്യവസായവൽകരണത്തിൻെറ അടിത്തറയായ ഘനവ്യവസായം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കാൻ സാമ്രാജ്യവാദികൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് നമ്മുടെ ജനത വിയർപൊഴുക്കി അധ്വാനിച്ച് സ്വരൂപിച്ച വമ്പിച്ച പവൻമിച്ചം ക്രമേണ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളയാൻ അവർ നമ്മെ നിർബന്ധിതരാക്കി. എണ്ണശുദ്ധീകരണശാലകൾ, കപ്പൽനിർമാണം, രാസവ്യവസായശാല തുടങ്ങിയവയിൽ ചെയ്തപോലെ വിദേശനാണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുകയാണെന്ന നാട്യത്തിൽ വിദേശകുത്തകകളുമായി നമ്മുടെ ദേശീയതാൽപര്യങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമായ കരാറുകൾ അവർ അടിച്ചേൽപിച്ചു. ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ ചില ഘനവ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും മറ്റും ലഭിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് സഹായം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾതന്നെ സാമ്രാജ്യത്വകുത്തകകളോട് കൂടുതൽ അനുകൂലമായ ഇടപാടുകൾക്കുവേണ്ടി വിലപേശാൻ അങ്ങേയറ്റം ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഉപാധിയായിട്ടാണ് ഈ സഹായത്തെ ഇന്ത്യൻബൂർഷ്വാസി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്.

15 ഒരുഭാഗത്ത് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായി ജനങ്ങളെ അണിനിരത്തുകയും മറുഭാഗത്ത് സാമ്രാജ്യത്വവുമായി സന്ധിചെയ്യുകയുമെന്ന, സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് ബൂർഷ്വാസി അനുവർത്തിച്ചുവന്ന ദ്വിമുഖനയം സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം പുതിയ രീതിയിൽ പ്രകടമാകാൻ തുടങ്ങി. സാമ്രാജ്യത്വവും നാടുവാഴിത്തവും ഒരുഭാഗത്തും ബൂർഷ്വാസിയടക്കമുള്ള ജനത മറുഭാഗത്തും ആയുള്ള വൈരുധ്യങ്ങൾ ഇക്കാലത്ത് വളർന്നുവന്നു. ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ പുതിയ അനുകൂലാവസരങ്ങളും കൈവന്നു. എന്നിട്ടും ഭരണകൂടത്തെ നയിക്കുന്ന വൻകിടബൂർഷ്വാസി, സാമ്രാജ്യത്വത്തെയും നാടുവാഴിത്തത്തെയും നിർണായകമായി എതിർത്തുതോൽപിച്ച് ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് ഭരണകൂടത്തിലുള്ള പിടിയും പുതിയ അവസരങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഒരുഭാഗത്ത് ജനങ്ങളെ കടന്നാക്രമിക്കുകയും മറുഭാഗത്ത് സമ്മർദ്ദത്തിലൂടെയും വിലപേശലിലൂടെയും ഒത്തുതീർപിലൂടെയും സാമ്രാജ്യത്വവും നാടുവാഴിത്തവുമായുള്ള വൈരുധ്യങ്ങൾ പരിഹരിച്ച് സ്വന്തം നില ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാനാണ് വൻകിടബൂർഷ്വാസിയുടെ ശ്രമം. ഈ പ്രക്രിയയിൽ അവർ വിദേശകുത്തകകളുമായി സുദൃഢ ബന്ധങ്ങൾ ഊട്ടിഉറപ്പിക്കുകയും ഭൂപ്രഭുക്കളുമായി അധികാരം പങ്കിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഘനവ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും സാമ്രാജ്യത്വവുമായി വിലപേശാനും അങ്ങനെ സ്വന്തം വളർച്ചക്ക് വഴിയൊരുക്കാനും വേണ്ടി സോഷ്യലിസ്റ്റ്സഹായം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ബൂർഷ്വാസിക്ക് മടിയില്ല. എങ്കിലും വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ സ്വഭാവം ജനവിരുദ്ധവും കമ്യൂണിസ്റ്റ്വിരുദ്ധവും തന്നെ. ഇന്ത്യൻ വിപ്ളവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യപരവും സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവുമായ കടമകൾ പൂർതീകരിക്കുന്നതിനെ വൻകിട ബൂർഷ്വാസി ഉറച്ചുനിന്നെതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

16 ഗവൺമെൻറ് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക ആസൂത്രണം മുതലാളിത്തം കെട്ടിപ്പടുക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ഈ ആസൂത്രണവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആസൂത്രണവും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. നമ്മുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ തുച്ഛമായ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ പൊതുമേഖലയിലുള്ളു. വ്യാവസായികവും വാണിജ്യപരവും മറ്റുമായ പ്രവർതനങ്ങളുടെ വിശാലമേഖലകൾ സ്വകാര്യവിഭാഗത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മുതലാളിത്താസൂത്രണത്തിനുള്ള ഈ ബൂർഷ്വാശ്രമങ്ങൾ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സ്വയം പ്രവർതനനിയമങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്നു. അന്തിമവിശകലനത്തിൽ ശരിയായ സാമ്പത്തികാസൂത്രണവും മുതലാളിത്തവും തീരെ പൊരുത്തപ്പെടുകയില്ല. അധികദൂരം അവക്ക് ഒരുമിച്ചുപോകാൻ കഴി

യുകയുമില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭൗതികവിഭവങ്ങളും മനുഷ്യ ശക്തിയും സമാഹരിച്ച് അണിനിരത്തി, സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ ആകെ മുന്നോട്ടുനീക്കി വ്യവസായവൽകരണത്തിന്റെ രാജപാതയിൽ എത്തിക്കുകയല്ല ഈ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ ചെയ്യുന്നത്. മുഖ്യ മായും ചൂഷകവർഗങ്ങളുടെ ലാഭക്കൊതിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഈ പദ്ധതികളുടെ പ്രവർതനം.

17 എന്നിരുന്നാലും ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള ഒരവികസിതരാജ്യ ത്തിൽ ബൂർഷ്വാഭരണാധികാരത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടുകൂടിയ സാമ്പത്തികാസൂത്രണം ഗവൺമെൻറുനയങ്ങളുടെ പരിമിതിക്കുള്ളിൽ കിട്ടാവുന്ന വിഭവങ്ങളെ കൂടുതൽ യുക്തമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സൗകര്യം നൽകിക്കൊണ്ട് മുതലാളിത്ത സാമ്പത്തിക വളർച്ചക്ക് വ്യക്തമായ ഗതിവേഗവും ലക്ഷ്യവും പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. വ്യാവസാ യിക വികസനത്തിലാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് പൊതുമേഖലയിൽ ചില ഘന വ്യവസായങ്ങളും യന്ത്രനിർമാണവ്യവസായങ്ങളും തുടങ്ങിയതിലാണ് ഈ പദ്ധതികളുടെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ സ്വഭാവം കാണുന്നത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന്, പ്രത്യേകിച്ച് സോവിയറ്റ് യൂണിയ നിൽനിന്ന് കിട്ടിയ നിസ്വാർഥസഹായമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ശ്രദ്ധേയ മായ ഈ നേട്ടം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഇതിനുപുറമെ ഗതാഗതം, വാർതാവിനിമയം, വിദ്യുച്ഛക്തി എന്നീ തുറകളിലും പൊതുമേഖ ലയിൽ ഗണ്യമായ വികസനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

18 ചൂഷകവർഗമാകുന്ന ഒരു നേരിയ വിഭാഗത്തിന്റെ വീക്ഷ ണകോണിൽ കൂടിയാണ് ഗവൺമെൻറിന്റെ ബജറ്റ്നയങ്ങളും പൊതുസാമ്പത്തികനയങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ച് നികുതിനടപടികളും വില നയവും നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്. സാധാരണക്കാരായ ബഹുജന ങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന പരോക്ഷനികുതികൾ അത്യധികം വർധിപ്പിച്ചും കമ്മിപ്പണം അടിച്ചിറക്കിയുമാണ് പദ്ധതികൾക്കുള്ള പണം പ്രധാനമാ യും ശേഖരിക്കുന്നത്. വികസനപ്രവർതനത്തിന് ഗവൺമെൻറ് യഥാർഥത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നത് ലാഭപ്രേരണയെ ആണ്. വിലനി ലവാരം ഉയരാതെ പിടിച്ചുനിർതാൻ ഫലപ്രദമായ യാതൊരു നടപ ടിയും എടുക്കുന്നുമില്ല. ജനങ്ങളുടെ അധ്വാനശക്തികൊണ്ടുണ്ടാ ക്കിയ സമ്പത്തിന്റെ ഓഹരി അവർക് നിഷേധിക്കാനും സ്വകാര്യ മുതലാളിമാരുടെ മൂലധനമായി അത് സ്വരൂപിക്കാനും ഉള്ള സുശക്ത മായ ഉപകരണമാണ് നാണയപ്പെരുപ്പവും വിലക്കയറ്റവും.

19 കമ്മിപ്പണനയംമൂലം നിക്ഷേപങ്ങൾ വീർകുന്ന ബാങ്കുക ളും ദേശസാൽകരിച്ച ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കോർപറേഷനടക്കമുള്ള ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികളും വ്യവസായ ഫൈനാൻസ് കോർപറേ ഷൻ, ദേശീയ വ്യവസായവികസന കോർപറേഷൻ തുടങ്ങി

ഗവൺമെൻറ് സ്ഥാപിച്ച പ്രത്യേക വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങളുമെല്ലാം സ്വകാര്യമുതലാളിമാരുടെ ആദായപെരുപ്പത്തിനാണ് ഉപകരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, ഇന്ത്യൻ റിസർവ് ബാങ്കിൻെറ ഉപദേശസമിതിയും ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കോർപറേഷൻെറ നിക്ഷേപസമിതിയുമെല്ലാം വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ പ്രതിനിധികളെക്കൊണ്ട് നിറച്ചിരിക്കുകയാണ്. വ്യവസായ ഫൈനാൻസ് കോർപറേഷനെപ്പോലുള്ള വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും മറ്റു പല പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഡയറക്ടർബോഡുകളലങ്കരിക്കുന്നതും അവർ തന്നെ. തൽഫലമായി കോൺഗ്രസ് ഭരണത്തിൻെറയും അതിൻെറ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെയും കീഴിൽ ഒരുഭാഗത്ത് വമ്പിച്ചതോതിൽ മൂലധനം കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുകയും മറുഭാഗത്ത് വ്യവസായമൂലധനവും ബാങ്ക്മൂലധനവും പരസ്പരം കൊളുത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയ അതിവേഗം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

20 ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ പൊതുമേഖലയിൽ സ്ഥാപിച്ച ഇത്തരം ഘനവ്യവസായങ്ങളും യന്ത്രനിർമാണവ്യവസായങ്ങളും മറ്റു മർമപ്രധാനമായ വ്യവസായങ്ങളും മറ്റുവിധത്തിൽ സാധിതമാകുമായിരുന്നില്ല. കാരണം, ഈ വൻകിട വ്യവസായങ്ങൾക്കാവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ സംഭരിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഇവിടത്തെ സ്വകാര്യമുതലാളിത്തത്തിനില്ല. അതുകൊണ്ട് പൊതുമേഖലയിൽ ഈ വ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതുവഴി സാമ്പത്തികമായ പിന്നോക്കാവസ്ഥ തരണംചെയ്യുന്നതിനും സാമ്രാജ്യകുത്തകകളെ അടിപണിഞ്ഞ് ആശ്രയിക്കുന്നതിൽനിന്ന് രക്ഷനേടുന്നതിനും വ്യവസായവൽകരണത്തിൻെറ സാങ്കേതികമായ അടിത്തറ പാകുന്നതിനും ഒരളവുവരെ സഹായകരമായിട്ടുണ്ട്.

21 സ്റ്റേറ്റ് മേഖലക്ക്, അഥവാ മറെറാരു പേരിൽ പറഞ്ഞാൽ പൊതുമേഖലക്ക്, അതിനെ സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവും കുത്തകവിരുദ്ധവുമായും ജനാധിപത്യരീതിയിലും വളർത്തുകയാണെങ്കിൽ, അവികസിത സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽ പുരോഗമനപരമായ പങ്ക് വഹിക്കാൻ കഴിയും. അത് സാമ്പത്തിക പരാധീനത കുറക്കുകയും വ്യവസായവൽകരണത്തിലേറെ മൂലധനാടിസ്ഥാനം സൃഷ്ടിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വിദേശമൂലധനത്തിൻെറ പിടി അയക്കാനും അവസാനിപ്പിക്കാനും ഉളള ഉപകരണമായും ഇന്ത്യൻകുത്തകകളുടെ വളർചയെ നിയന്ത്രിക്കാനും അമർതാനുമുളള ഉപകരണമായും പൊതുമേഖലയെ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശാബ്ദക്കാലത്തെ വാഴ്ചയിൽ വൻകിട ബൂർഷ്വാനേതൃത്വത്തിലുളള ഗവൺമെൻറ് തുടർനുവന്ന ജനവിരുദ്ധനയങ്ങളും മൂന്ന് പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളും അവയുടെ പ്രായോഗികഫലങ്ങളും അത്തരം

പി. കെ. സ്മാരക ലൈബ്രറി
2988

പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം അസ്ഥാനത്താക്കിയിരിക്കുന്നു. ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ വർധമാനമായ കേന്ദ്രീകരണവും ഇന്ത്യൻകുത്തകകളുടെ കൊള്ളയും ചൂഷണവും പ്രകടമായ ഒരു പ്രതിഭാസമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഉല്പാദന മേഖലയിലും സ്വകാര്യമേഖലയിലും കൂറ്റൻ വിദേശ കുത്തകമൂലധനത്തിന്റെ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം അവിരാമമായി തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുതലാളിത്ത വികസനത്തിനുള്ള ഈ പദ്ധതികൾക്ക് പണമുണ്ടാക്കാനെന്ന പേരിൽ തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും ഇടത്തരക്കാരും ഉൾപെടെയുള്ള സാധാരണജനങ്ങൾ നിർദയമായ ചൂഷണത്തിന് വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, തങ്ങൾ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണെന്നതിന് തെളിവായി സ്റ്റേറ്റ് മേഖലയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് കോൺഗ്രസ്നേതാക്കൾ വീമ്പിളക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ സ്റ്റേറ്റ്മേഖല മുതലാളിത്തം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണമാണെന്നും അത് സ്റ്റേറ്റ് മുതലാളിത്തം മാത്രമാണെന്നും യഥാർഥവസ്തുതകൾ തെളിയിക്കുന്നു.

22 ഗവൺമെൻറ് തുടരുന്ന ഈ നയങ്ങളുടെ ഫലമായും ഭരണകൂടത്തിന്റെ നേതൃത്വം വൻകിട ബൂർഷ്വാസിക്കാണെന്ന വസ്തുതമൂലവും നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റ് മേഖലയിൽ വൻകിട മുതലാളിമാരുടെ സ്വാധീനശക്തി നിരന്തരം വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വൻകിട മുതലാളിമാരെ ഇനിയും വളർത്താനാണ് ഈ നയങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ധനകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ നൽകുന്ന വായ്പാസൗകര്യങ്ങളുടെ സിംഹഭാഗവും വൻകിട മുതലാളിമാരെ വളർത്തുന്നതിനാണ് സഹായിക്കുന്നത്. മിക്ക സ്റ്റേറ്റ് വ്യവസായങ്ങളിലെയും ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വിതരണം നിയന്ത്രിക്കുന്നതും വൻകിട മുതലാളിമാർതന്നെ. സ്റ്റേറ്റ് മുതലാളിത്തവും കുത്തകകളും തമ്മിൽ വളർന്നുവരുന്ന അടുപ്പത്തിനുപുറമെ സ്റ്റേറ്റുടമയിൽ ഉള്ള വ്യവസായങ്ങളുടെ മൂലധനത്തിന്റെ ഓഹരിയെടുത്ത് പങ്ക് ചേരാൻ വിദേശകുത്തകകളുൾപെടെയുള്ള മുതലാളിമാരെ ഗവൺമെൻറ് ഇപ്പോൾ ക്ഷണിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇത് പൊതുമേഖലയുടെ വളർച്ചയെ കൂടുതൽ വികൃതമാക്കുന്നു. കൂടാതെ സ്റ്റേറ്റുടമയിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചുമതല ജനാധിപത്യവിരുദ്ധരും തൊഴിലാളി വിരോധികളുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾക്ക് ഏൽപിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. പൊതുമേഖലയിൽ വൻകിട ബിസിനസുകാരുടെ സ്വാധീനവും ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളുടെ നിയന്ത്രണവും വളർന്നാൽ സ്റ്റേറ്റ് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പുരോഗമനസ്വഭാവം നഷ്ടപ്പെടുകയും അത് അവരുടെ കയ്യിലൊരു ആയുധമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റുടമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ഹാനികരമായ ഈ രണ്ട് പ്രവണതകളും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

23 ഘനവ്യവസായങ്ങളും മൗലികവ്യവസായങ്ങളും പൂർണമായും സ്റ്റേറ്റ് മേഖലക്ക് മാത്രമായി നീക്കിവെച്ചിരിക്കയാണെന്ന് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെൻറിൻെറ വ്യവസായനയപ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി ടാറ്റാ ഇരുമ്പ്-ഉരുക്ക് കമ്പനിയെപ്പോലെ ഇപ്പോൾതന്നെ സ്വകാര്യമേഖലയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച സാമ്പത്തികസഹായവും മറ്റ് വിവിധരൂപങ്ങളിലുള്ള സ്റ്റേറ്റ് സഹായങ്ങളും നൽകി അവയുടെ പ്രവർത്തനശേഷി വൻതോതിൽ വികസിപ്പിക്കാൻ ഗവൺമെൻറ് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തുണ്ടായ കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിൻെറ വളർച്ചയും വിദേശകുത്തകകളുമായി നിരന്തരം വികസിച്ചുവരുന്ന ബന്ധങ്ങളും കാരണമായി മർമപ്രധാനമായ വ്യവസായങ്ങളിൽ പലതും വിദേശസഹകരണത്തോടെ നടത്താനുള്ള കഴിവ് തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് സ്വകാര്യമുതലാളിമാർ കരുതുന്നു. അതോടൊപ്പം ഗവൺമെൻറാകട്ടെ സ്വന്തം വ്യവസായ നയപ്രകാരം ചുമത്തിയ നിയന്ത്രണങ്ങളിൽ അയവുവരുത്തുകയും അലൂമിനിയം, രാസവളങ്ങൾ, എണ്ണശുദ്ധീകരണം തുടങ്ങിയ പല വ്യവസായശാലകളും സ്ഥാപിക്കാൻ സ്വകാര്യമുതലാളിമാർക്ക് നിർബാധം ലൈസൻസുകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

24 ഇപ്പോൾതന്നെ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിനിൽക്കുന്ന ബ്രിട്ടൻെറ യും മറ്റ് വിദേശരാജ്യങ്ങളുടെയും ഫൈനാൻസ് മൂലധനം നടത്തുന്ന ചൂഷണമവസാനിപ്പിക്കാൻ ഗവൺമെൻറ് വിസമ്മതിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, വിദേശമൂലധനം ഇനിയും പുതുതായി ഇങ്ങോട്ട് ഒഴുകിവരാൻ ഉദാരമായ സൗജന്യങ്ങളും ഉറപ്പുകളും പുതിയ അവസരങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. സ്വയം ഉൽപാദകം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൻെറയും മുഖ്യമായും സ്വന്തം നയങ്ങൾതന്നെ ഉണ്ടാക്കിവെച്ച വിദേശനാണയക്കമ്മി തരണംചെയ്യുന്നതിൻെറയും പേരിൽ കോൺഗ്രസ് ഭരണാധികാരികൾ ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക, പടിഞ്ഞാറൻ ജർമനി തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളെ ഇന്ത്യയിൽ മൂലധനം നിക്ഷേപിക്കാനും, കിട്ടുമെന്ന് ഉറപ്പുനൽകുന്ന വമ്പിച്ച ലാഭം നേടാനും ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ചില മർമപ്രധാന മേഖലകളിൽ അമേരിക്കൻ നിക്ഷേപങ്ങളുടെ സത്വരവികാസം നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിലേക്കും അതേത്തുടർന്ന് രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലേക്കും അമേരിക്കൻ തുളച്ചുകയറ്റത്തിൻെറ വളർന്നുവരുന്ന ആപത്തിനെ മുൻപന്തിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു.

25 പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളും സ്റ്റേറ്റ് മേഖലാ നിർമാണവും മുഖേന ഭരണകൂടത്തിലെ വൻകിട ബൂർഷ്വാനേതൃത്വം നടപ്പാക്കുന്ന മുതലാളിത്തവ്യവസായവൽകരണം ഇന്ത്യയിൽ ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്ക് കിട്ടുന്ന അധ്വാനശക്തിയും മറ്റു അസംസ്കൃതവിഭവങ്ങളും നിര

Communist Party of India
(Marxist)
District Committee, Kottayam.

ന്തരം ചൂഷണംചെയ്ത ഇന്ത്യൻ വൻകിടവ്യവസായികളുടെ വളർച്ചക്കും അതോടൊപ്പം വിദേശകുത്തകകളുടെ കൊള്ളലാഭം നിലനിർത്തുന്നതിനും വഴിതെളിക്കുന്നു. ലാഭം, ഓഹരിലാഭവിഹിതം, പലിശ, ശമ്പളഅലവൻസ്, ഇൻഷുറൻസ്, കടത്തുകൂലി എന്നിവയുടെ പേരിലും മറ്റു പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ കണക്കുകളിലും കൂടി കൊല്ലം തോറും കോടിക്കണക്കിനു രൂപ രാജ്യത്തുനിന്ന് പുറത്തേക്കും കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുകയാണ്. ഈ ചൂഷകർക്ക് നമ്മുടെ ദേശീയ താൽപര്യങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. നമ്മുടെ വിഭവങ്ങളെ നിർദാക്ഷിണ്യം കൊള്ളയടിക്കുകയാണ് അവരുടെ ഏകലക്ഷ്യം. അവർ ഇന്ത്യയിലെ വൻകിട ബിസിനസുകാരെയും പൊതുജീവിതത്തിലെ മറ്റു പിന്തിരിപ്പൻശക്തികളെയും വളരാൻ സഹായിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ തുരങ്കംവെക്കാനും അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ തോതിനെ വളച്ചൊടിക്കാനും മന്ദീഭവിപ്പിക്കാനും അവർ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ദേശീയവിരുദ്ധ കുത്തിത്തിരിപ്പുകളുടെയും ഉപജാപങ്ങളുടെയും ആപത്കരമായ ഉറവിടമാണ് വിദേശസാമ്രാജ്യമൂലധനം. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം നമ്മുടെ ദേശീയ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് മൗലികമായി വിരുദ്ധമാണ്.

26 കർഷകജനതയുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പുരോഗമനപരമായ കാർഷികപരിഷ്കരണങ്ങളിൽകൂടി കൃഷി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും ഇന്ത്യൻ കുത്തകകളുടെയും വിദേശകുത്തകകളുടെയും കൈകളിൽനിന്ന് വിഭവങ്ങൾ ഏറെറടുത്ത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനുപകരം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൻകീഴിൽ ഗവൺമെൻറ് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഒരുഭാഗത്ത് വികാസത്തിന്റെ പേരിൽ ജനങ്ങളുടെമേൽ കനത്ത ഭാരം അടിച്ചേൽപിക്കുക, മറുഭാഗത്ത് പദ്ധതിയെ സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ വക, മുഖ്യമായും അമേരിക്കയുടെ വക, സാമ്പത്തിക 'സഹായം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഏർപാടിനെ ആശ്രയിക്കുന്നതാക്കിത്തീർക്കുക—ഇതാണ് ഗവൺമെൻറ് ചെയ്യുന്നത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് മർമപ്രധാനമായ സഹായങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും; സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള വ്യാപാരം വർധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും; ഇന്ത്യൻമൂലധനം വളർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാടിന്റെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ മൊത്തത്തിൽ പല കാര്യങ്ങളിലും പാശ്ചാത്യസഹായത്തെ, പ്രധാനമായും അമേരിക്കൻ സഹായത്തെ, അപകടകരമായി ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഇതാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ വസ്തുത.

27 ഈ ആശ്രയത്വം ഒട്ടും കുറയുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കൊല്ലം തോറും കൂടിവരികയുമാണ്. മൂന്നാംപദ്ധതിയിലെ മൊത്തനിക്ഷേപ

ത്തിൽ മൂന്നിലൊരുഭാഗം വിദേശസഹായത്തിൽനിന്ന്, പ്രധാനമായും പാശ്ചാത്യസഹായത്തിൽനിന്ന്, നേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യധാന്യ സഹായത്തിനുപുറമെ നമ്മുടെ ഇറക്കുമതികൾ നിലനിർത്താനും കൂടി നാം അമേരിക്കൻസഹായത്തെയും മറ്റു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ സഹായത്തെയും ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

28 വിദേശസഹായത്തിനുള്ള നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വർധിച്ചുവരുന്നതോടൊപ്പം വിദേശമൂലധനത്തിന് സൗജന്യങ്ങൾകുമേൽ സൗജന്യങ്ങൾ വാരിക്കൊടുക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യൻ മുതലാളിമാരും വിദേശമുതലാളിമാരും തമ്മിലുള്ള നൂറുകണക്കിന് സഹകരണകരാറുകൾക് അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

29 സ്റ്റേറ്റ് മേഖലാവികസനം അസംസ്കൃതപദാർഥങ്ങൾ, യന്ത്രഭാഗങ്ങൾ, ഭക്ഷണം എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ പാശ്ചാത്യസഹായത്തെ ഭാരിച്ച തോതിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതും വിദേശമൂലധനത്തിന് വർധമാനമായ തോതിൽ കൊടുക്കുന്ന സൗജന്യങ്ങളും സ്വകാര്യമുതലാളിമാരുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിലൂടെ വിദേശമൂലധനം നമ്മുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് തുളച്ചുകയറാനും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിക്കും സ്വതന്ത്രമായ ആഭ്യന്തരവിദേശനയങ്ങൾ പിന്തുടരാനുള്ള നമ്മുടെ കഴിവിനും ഗുരുതരമായ ആപത്തുണ്ടാക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വവുമായി സൈനികസഖ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും സാമ്പത്തികരംഗത്ത് അമേരിക്കൻസാമ്രാജ്യത്വത്തിന് പൂർണമായി കീഴടങ്ങുന്ന നയത്തിനുംവേണ്ടി പരസ്യമായി വാദിക്കുന്ന തീവ്ര വലതുപക്ഷ പിന്തിരിപ്പത്തത്തെ രാജ്യത്തിനകത്ത് വളർത്തുന്നത് ഈ സ്ഥിതിഗതികളാണ്.

30 ലോകസാമ്രാജ്യവാദികളിൽ ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും ലാറ്റിനമേരിക്കയിലെയും സമ്പത്തൂറ്റിക്കുടിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സാർവദേശീയ ചൂഷകനായിരിക്കുകയാണ്. മുഖ്യമായി സൈനികബ്ലോക്കുകളുടെയും സാമ്പത്തികസഹായത്തിന്റെയും നയമുപയോഗിച്ച് അമേരിക്കൻസാമ്രാജ്യവാദികൾ വളരെയേറെ രാജ്യങ്ങളെ തങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവികസിതരാജ്യങ്ങളുടെമേൽ സമ്മർദം ചെലുത്താനും തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികചൂഷണവും രാഷ്ട്രീയപിടിമുറുക്കവും ഈ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കാനും അത്തരം 'സഹായം' അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ നെടുങ്കോട്ടയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അവികസിതരാജ്യങ്ങളെ സൈനികബ്ലോക്കുകളിലും ശീതസമരരാഷ്ട്രീയത്തിലുംപെടുത്തി കുടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻസാമ്രാജ്യത്വം ലോകപിന്തിരിപ്പൻശക്തികളുടെ നെടു

ങ്കോട്ടയും സാർവദേശീയ ഴാണ്ഡാറും (സൈനിക പൊലീസ്) ആയി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതിനുള്ള അനേകം പുതിയ തെളിവുകൾ സമീപകാല സാർവദേശീയ സംഭവവികാസങ്ങൾ തരുന്നുണ്ട്.

ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അമേരിക്കൻമൂലധനം ഇന്ത്യയിലേക്ക് തുളച്ചുകയറുന്നതും 'അമേരിക്കൻ' സഹായത്തിൻമേലുള്ള നമ്മുടെ ഏറിവരുന്ന ആശ്രിതത്വവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ആപത്കരമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം സംജാതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാടിനെ ചൂഷണംചെയ്യാനും കൂടുതൽ സൗജന്യങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കാനും ഇന്ത്യയിലെ വൻകിട ബിസിനസുകാരുമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കാനും കാശ്മീർപ്രശ്നത്തിൽ വ്യക്തമായതുപോലെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ മേൽ രാഷ്ട്രീയസമ്മർദം ചെലുത്താനുംവേണ്ടി അവർ ആ സഹായത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവും ഉൾപെടെ നമ്മുടെ ദേശീയജീവിതത്തിൻെറ എല്ലാ തുറകളിലേക്കും അവർ തുളച്ചുകയറിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വിവിധ പിന്തിരിപ്പൻ ഘടകങ്ങളുമായി അവർ നേരിട്ട് ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തെ അവർ ദുഷിപ്പിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധഃപതിച്ച സാമ്രാജ്യത്വസംസ്കാരം പടർന്നുപിടിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാവുന്നു. ലോകത്തിലെ വിവിധ ജനങ്ങൾക്കും രാജ്യങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിൻെറയും കലയുടെയും സാഹിത്യത്തിൻെറയും സംസ്കാരത്തിൻെറയും സ്വതന്ത്രമായ പ്രവാഹവും വിനിമയവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന തത്വം കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾതന്നെ അധഃപതിച്ച സാമ്രാജ്യത്വസംസ്കാരം ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിനെ ഉറച്ചെതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അധഃപതിച്ച പാശ്ചാത്യ സാമ്രാജ്യത്വ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സംസ്കാരത്തിനുമെതിരായി ദേശീയ വിമോചനപ്രസ്ഥാനം ഉയർത്തിയ കലാപക്കൊടി കൈവിടാതെ മുന്നോട്ടുനയിക്കുന്നതിനുപകരം ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് പിന്തിരിപ്പൻ പാശ്ചാത്യസാഹിത്യവും കലയും സിനിമയും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നുഴഞ്ഞുകയറുന്നതിനെയും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനെയും ഫലത്തിൽ പല വിധേനയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ്. സാംസ്കാരികവിനിമയപദ്ധതികളെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവ യഥാർഥത്തിൽ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരവുമായി—പ്രധാനമായി അമേരിക്കൻ സംസ്കാരവുമായി— ക്രമാനുസൃതമായി ബന്ധങ്ങളുട്ടിയുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയാണുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇത് നമ്മുടെ പുതിയ തലമുറയുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ വീക്ഷണഗതിയെ ഹാനികരമായി ബാധിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാംതന്നെ നമ്മുടെ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിന് ഗുരുതരമായ ഭീഷണിയായിത്തീർനിരിക്കുന്നു.

31 പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അതിവിപുലമായ സഹായമെല്ലാമുണ്ടായിട്ടും, നികുതി പിരിവ് ലക്ഷ്യത്തെ കവച്ചുവെച്ചിട്ടും മൂന്നാംപദ്ധതി കുഴപ്പത്തിലാണ്. ആളോഹരിവരുമാനം മിക്കവാറും നിന്നിടത്തുതന്നെ നിൽകുന്നു. പദ്ധതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കുമെന്നാരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

32 ഇതിനുപുറമെ, ദേശാഭിമാനപരമായ ബഹുജന ഉത്സാഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പദ്ധതികൾ സ്വകാര്യലാഭേച്ഛയെ—അതും സ്വദേശിയും വിദേശിയുമായ കുത്തകകളുടെ ലാഭേച്ഛയെ—ആണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പദ്ധതികൾകുകീഴിൽ ക്ഷണത്തിൽ ധനികരായിത്തീരാനുള്ള ഉൽകടമായ അഭിനിവേശം സമൂഹത്തിൽ കെട്ടഴിച്ചുവിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കരിഞ്ചന്തയിലും നികുതിവെട്ടിപ്പിലുംകൂടി വൻകിട മുതലാളികൾ കോടാനുകോടി രൂപ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു, സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സമ്പാദ്യങ്ങളാകട്ടെ, ഉൽപാദനക്ഷമമായ നിക്ഷേപത്തിനുവേണ്ടിയല്ല നഗരഭൂമികളിലും വസ്തുവകകളിലും ചരക്കുവ്യാപാരത്തിലും ഊഹക്കച്ചവടം നടത്താനാണ് ഉപയോഗപ്പെടുന്നത്. കണക്കിൽപെടാത്ത ഈ വമ്പിച്ച സമ്പാദ്യങ്ങൾ ചുരുക്കംപേരുടെ കയ്യിൽ കുന്നുകൂടുന്നു. നിർമാർജനംചെയ്യാനുള്ള എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളെയും തോൽപിക്കുന്നവിധത്തിലുള്ള വ്യാപകമായ അഴിമതിയുടെയും സ്വജനപക്ഷപാതത്തിന്റെയും ഏറ്റവും വലിയ ഉറവിടമാണ് ഈ സമ്പാദ്യങ്ങൾ.

33 മുതലാളിത്ത പൊതുക്കുഴപ്പത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും, ഈ കുഴപ്പം തീവ്രമായ പുതിയ പതനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, മുതലാളിത്തപാതയിലൂടെ വികസിക്കാനുള്ള അവികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ ശ്രമം വ്യർഥമാണെന്ന് മൂന്നു പദ്ധതികളുടെ അനുഭവം സംശയലേശമെന്യെ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരം വികസനസാധ്യതകൾ വളരെ പരിമിതമാണ്. സാമ്പത്തിക പരാധീനത, പിന്നോക്കാവസ്ഥ, ദാരിദ്ര്യം, തൊഴിലില്ലായ്മ തുടങ്ങിയ നമ്മുടെ മൗലികപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ മുതലാളിത്തപാതക്ക് കഴിവില്ല. രാജ്യത്തിലെ മനുഷ്യശക്തിയെയും ഭൗതികവിഭവങ്ങളെയും പൂർണമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ അതിന് കഴിവില്ല. നിരന്തരം വളർന്നുവരുന്ന വൈരുധ്യങ്ങൾക്ക് വഴിവെക്കുന്ന മുതലാളിത്തപാത അസന്തുലിത വികസനത്തിന്റെ കെടുതികളും സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ്. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെമേൽ അസഹ്യമായ ഭാരങ്ങൾ ചുമത്തുകയും ദുരിതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ പാത അവർക്ക് കൂടുതൽ നല്ലൊരു ഭാവിയെപ്പറ്റി യാതൊരു പ്രതീക്ഷയും നൽകുന്നില്ല. ഇതുമൂലം മുതലാളിത്ത വികസനപാതയുമായി അനിവാര്യമായ ഏറ്റുമുട്ടലിലേക്കാണ് ജനങ്ങൾ എത്തിച്ചേരുന്നത്.

III

ബൂർഷ്വാ കാർഷികനയങ്ങളുടെ ലാഭചേതക്കണക്ക്

34 ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭു ഗവൺമെൻറിൻെറ തികഞ്ഞ പരാജയം മറ്റ് ഏത് രംഗത്തെക്കാളും കാർഷികപ്രശ്നത്തിലാണ് ഏറ്റവും നഗ്നമായി വെളിപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ കാർഷികബന്ധങ്ങളെ വരിഞ്ഞുകെട്ടിയിരിക്കുന്ന നാടുവാഴിത്ത-അർധനാടുവാഴിത്ത വിലങ്ങുകൾ പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞ് കർഷകജനതയെ ചിരകാലാടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയല്ല കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെൻറിൻെറ കാർഷികപരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് സുമാർ രണ്ടു ദശാബ്ദക്കാലത്തെ കോൺഗ്രസ്ഭരണം സംശയലേശമെന്യെ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാടുവാഴിഭൂപ്രഭുക്കളെ മുതലാളി ഭൂപ്രഭുക്കളാക്കി മാറ്റുകയും ധനികകൃഷിക്കാരുടെ ഒരു വിഭാഗത്തെ വളർത്തിയെടുക്കുകയുമാണ് അതിൻെറ ലക്ഷ്യം. മുതലാളിത്തവികസനത്തിൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി കാർഷികോൽപന്നമിച്ചം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് അവർ ഭൂപ്രഭുക്കളും ധനികകൃഷിക്കാരും അടങ്ങുന്ന വിഭാഗത്തെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. ഭരണാധികാരിവർഗത്തിൻെറ നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള പ്രധാന രാഷ്ട്രീയാടിത്തറയാക്കി ഈ വിഭാഗങ്ങളെ വളർത്താൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

35 കൊല്ലംതോറും അനവധി കോടിരൂപ വരുന്ന കൂറൻ പ്രിവിപെഴ്സുകൾ മുൻ നാട്ടുരാജാക്കൻമാർക്കും അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും നൽകാമെന്നും ഇതിനുപുറമെ അവർ കൊള്ളയടിച്ചു സമ്പാദിച്ച എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും വിസ്തൃതമായ കൃഷിഭൂമികളും വനപ്രദേ

ശങ്ങളും അവർക് വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നുമുള്ള ഉറപ്പിൻമേലാണ് നാട്ടു രാജാക്കൻമാരുടെ നാടുവാഴിത്തഭരണകൂടങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കിയത്. ജമീന്ദാർമാർ, ജാഗീർദാർമാർ, ഇനാംദാർമാർ മുതലായ ഇടത്തട്ടുകാരെ അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള നിയമനിർമാണനടപടികളിൽ സിർ, ഖുദ്, കഷ്ട് അഥവാ പന്നൈനിലങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ വമ്പിച്ച ഭൂസ്വത്തുക്കൾ കൈവശംവെക്കാൻ മനഃപൂർവം അവരെ അനുവദിക്കുകയും അവർക് നഷ്ടപരിഹാരമായി വൻതുകകൾ കൊടുക്കാമെന്ന് ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഇടത്തട്ടുകാരുടെ അവകാശങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതോടെ കൃഷിഭൂമിയുടെ ഉടമാവകാശം സ്വയമേവ സൗജന്യമായി കൃഷിക്കാർക് ലഭിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് ദശലക്ഷക്കണക്കിന് കുടിയാൻമാർ നിയമാനുസൃതമായും നിയമവിരുദ്ധമായും പൊടുന്നനെ കുടിയിറക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലെങ്കിൽ വിവിധ തരത്തിലുള്ള വിലകൊടുത്ത് ഭൂപ്രഭുക്കളിൽനിന്ന് ഭൂവുടമാവകാശം വാങ്ങാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി. അങ്ങനെ മുൻ നാട്ടുരാജാക്കൻമാർക് പ്രതിവർഷം പ്രിവിപെഴ്സായി കൊടുത്തുവരുന്ന കോടിക്കണക്കിനുരൂപയും വൻകിട ഇടത്തട്ടുകാർക് തവണകളായി കൊടുത്തുവരുന്ന കോടാനുകോടി രൂപയും ഭൂവുടമാവകാശം വിറ്റ് കർഷകരിൽനിന്ന് ഭൂപ്രഭുക്കൾ പിടിച്ചുപറിച്ച ഭീമമായ തുകകളും മറ്റും കാർഷികരംഗത്തെ ഉൽപാദനത്തിന് അവശ്യം ആവശ്യമായ മൂലധനം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അത് രാഷ്ട്രത്തിന് ഒരു ഭാരമായിത്തീർന്നു. അലസരും ധനാഢ്യരുമായ ഭൂപ്രഭുക്കൾക്ക് മാത്രമാണ് അതുകൊണ്ട് മെച്ചം ലഭിച്ചത്.

36 റയത്വാരി പ്രദേശങ്ങളിൽ നടപ്പിലാക്കിയ കുടിയായ്മാ നിയമങ്ങളിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ഉൾപെടുത്തിയിട്ടുള്ള വകുപ്പ് ഭൂപ്രഭുവിന് സ്വയം കൃഷിചെയ്യാനെന്ന പേരിൽ ഇപ്പോൾ കൃഷിചെയ്യുന്ന കുടിയാൻമാരിൽനിന്ന് ഭൂമി ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാനുള്ള അവകാശമാണ്. എന്തുകാരണം പറഞ്ഞാലും ശരി, ഈ കൃഷിക്കാരുടെ നീതിയുക്തമായ അവകാശങ്ങൾ ഇല്ലായ്മചെയ്തതുമൂലം 'മര്യാദപ്പാട്ട' നിർണയമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന വ്യവസ്ഥകളുടെ എല്ലാ പ്രാധാന്യവും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ 'മര്യാദപ്പാട്ട' നിർണയംതന്നെ മിക്കവാറും മര്യാദരഹിതമായിരുന്നു. ഒരുവശത്ത് നിയമങ്ങളിൽ മനഃപൂർവം നിലനിർത്തിയ പഴുതുകളും മറുവശത്ത്, ഈ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഭൂപ്രഭുപക്ഷപാതികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളെ ഏർപെടുത്തിയതുംമൂലം ദശലക്ഷക്കണക്കിന് കൃഷിക്കാർ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒഴിപ്പിക്കപ്പെടുകയും പിഴുതെറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവരെല്ലാം പാപ്പരായ കൃഷിക്കാരും കർഷകതൊഴിലാളികളുമായിത്തീർന്നു.

37 കൈവശഭൂമിയുടെ പരിധി നിർണയിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ

വളരെയേറെ കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവ പരിശോധിക്കാം. ഈ നിയമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുളളത് വൻകിട ഭൂപ്രഭുക്കൾക്ക് സ്വന്തം ഭൂസ്വത്തുക്കൾ കോട്ടംകൂടാതെ നിലനിർത്താനോ അഥവാ കുടുംബാംഗങ്ങൾകിടയിൽ ഭാഗംവച്ചെന്നുവരുത്തി പരിധിനിർണയ നിയമം ബാധകമല്ലാതാക്കാനോ സൗകര്യപ്പെടുംവിധമാണ്. മിക്കയിടങ്ങളിലും പരിധിതന്നെ വളരെ ഉയർന്നതാണ്. ഇതിനുപുറമെ, 'കാര്യക്ഷമമായി' നടത്തുന്ന 'കൃഷിയിടങ്ങൾ', 'തോട്ടങ്ങൾ', 'മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾ' എന്നെല്ലാം പറയപ്പെടുന്നവ പരിധിനിർണയത്തിൽനിന്ന് ഒഴിച്ചുനിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ നടപടിയുടെ മൂടുതന്നെ തട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമങ്ങൾ മിക്കവാറും കടലാസിൽമാത്രം നിലനിൽകുന്നുവെന്നതിലോ അധ്വാനിക്കുന്ന കൃഷിക്കാർകിടയിൽ ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യാൻ ഈ നിയമം ഉപയോഗിച്ച് വളരെ കുറച്ച് ഭൂമി മാത്രമെ വിണ്ടെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുളളുവെന്നതിലോ അദ്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല.

38 കാർഷികോൽപാദനം വർധിപ്പിക്കാൻ കോൺഗ്രസ് ഭരണാധികാരികൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുളള മറെറാരു നടപടിയാണ് കൈവശഭൂമിയുടെ ഏകീകരണം. ഇതും ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിലേ ശ്രമിച്ചുനോക്കിയിട്ടുളളു. ഇത് നടപ്പാക്കിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങളുളളത് ഭൂവുടമവർഗത്തിലെ ധനികവിഭാഗങ്ങൾകാണ്. പാവപ്പെട്ടവരും ഇടത്തരക്കാരുമായ കൃഷിക്കാരുടെ ചെലവിൽ കിട്ടാവുന്നതിൽ വച്ചേററവും മെച്ചമായ ഭൂമിയും ആസ്ഥാനങ്ങളും പല സൂത്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ച് തട്ടിയെടുക്കാൻ ധനികവിഭാഗങ്ങൾക് കഴിഞ്ഞു.

39 ഭൂപ്രഭുക്കളുടെ ഭൂമി പിടിച്ചെടുത്ത് കൃഷിക്കാർകിടയിൽ വിതരണംചെയ്യുന്ന കാര്യം പോകട്ടെ. കൃഷിക്കുപയുക്തമായ തരിശുഭൂമിയിൽ ഭൂരിഭാഗവും കർഷകതൊഴിലാളികൾകും ദരിദ്രകൃഷിക്കാർകും വിതരണംചെയ്യുന്ന കാര്യംപോലും ഓരോ ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞ് ഈ നീണ്ട ഭരണകാലമത്രയും കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെൻറുകൾ നടപ്പാക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ദശലക്ഷം ഏക്കർകണക്കിന് ഇത്തരം ഭൂമി കിടപ്പുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിലും വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ സ്വാധീനശക്തിയുളള നിരവധി ഭൂപ്രഭുക്കൾ ഈ തരിശുഭൂമികൾ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങനെ അർഹരായ കൃഷിക്കാർക് അവ കൃഷിചെയ്യാനുളള അവകാശം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എവിടെയെല്ലാം ദരിദ്രകൃഷിക്കാർ വാശിയോടെ ഉറച്ചുനിന്ന് ബഞ്ജാറുകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ തരിശുഭൂമികൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നുവോ, അവിടെയെല്ലാം അവരുടെമേൽ കൊല്ലംതോറും ഭാരിച്ച പിഴകൾ ചുമത്തപ്പെടുകയും അവ

കർശനമായി വസൂലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ മറ്റു പദ്ധതികൾക്കോ സ്ഥലമെടുക്കാൻ വേണ്ടി ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർക്ക് പകരം ഭൂമി കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഈ കൃഷിക്കാർകൂടി ചെന്നുചേർന്ന് ഭൂരഹിതരായ തൊഴിലാളികളുടെ അണികൾ പെരുകിവരുന്നു.

40 ഉപജീവനത്തിന് പ്രധാനമായും അധ്വാനശക്തി വിൽക്കേണ്ടിവരുന്ന, തീരെ ഭൂമിയില്ലാത്തവരോ ചെറിയതുണ്ട് ഭൂമിമാത്രം കൈവശമുള്ളവരോ ആയ; കർഷകതൊഴിലാളികളാണ് നമ്മുടെ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഏകവിഭാഗം. ഗവൺമെൻറിൻെറ കാർഷികനയങ്ങളുടെയും മറ്റുനയങ്ങളുടെയും ഫലമായി ദശലക്ഷക്കണക്കിന് കുടിയിറക്കപ്പെട്ട കുടിയാൻമാരെക്കൊണ്ടും പാപ്പരായ കൃഷിക്കാരെക്കൊണ്ടും തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട് അലയുന്ന കൈത്തൊഴിൽകാരെക്കൊണ്ടും കർഷകതൊഴിലാളികളുടെ അണികൾ പെരുകിവരികയാണ്. അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ അവർ നമ്മുടെ ഗ്രാമീണ കർഷകകുടുംബങ്ങളുടെ 30-35 ശതമാനം വരും. ആന്ധ്ര, തമിഴ്നാട്, കേരളം, മൈസൂർ, ഒറീസ തുടങ്ങിയ ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിലാകട്ടെ, 50-55 ശതമാനവും. അവരിൽ ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ ഭൂപ്രഭുക്കളുടെയും ധനികകൃഷിക്കാരുടെയും കീഴിൽ വാർഷികാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷിപ്പണിക്കാരായി ജോലിചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ചുരുങ്ങിയ കൂലി നിജപ്പെടുത്തുക, മറ്റ് സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപെടുത്തുക മുതലായവ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതായ നിയമനിർമാണത്തെപ്പറ്റി കേന്ദ്രഗവൺമെൻറ് നേതാക്കൾ 1948 മുതൽതന്നെ ഉച്ചൈസ്തരം ഉദ്ഘോഷിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും കർഷകതൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്താനും ഭൂപ്രഭുക്കളുടെ മൃഗീയചൂഷണത്തിൽനിന്ന് അവരെ സംരക്ഷിക്കാനും ഫലപ്രദമായി യാതൊന്നും ഇതേവരെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അനേകം കൊല്ലങ്ങളായുള്ള വാഗ്ദാനത്തിനും കാത്തിരിപ്പിനും ശേഷം ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ചുരുങ്ങിയ കൂലി നിജപ്പെടുത്താനെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന നിയമം, നിയമപുസ്തകത്തിന് ഒരലങ്കാരമായിമാത്രം കിടക്കുന്നുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് യാതൊരു ഗുണവും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ നിയമങ്ങളിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള കൂലിനിരക്കുകളും തൊഴിൽ സാഹചര്യങ്ങളും മറ്റും അതത് പ്രദേശങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള കൂലിനിരക്കുകളെക്കാൾ കുറവാണ്. അഥവാ എവിടെയെങ്കിലും ഉയർന നിരക്കുകൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവ ഒട്ടു നടപ്പിൽവരുത്തിയിട്ടുമില്ല. ഈ തൊഴിലാളികളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിനും കിടന്നുപൊറുക്കാൻ ഒരു കുടിലോ, കുടിൽവെക്കാനുള്ള സ്ഥലമോ ഇല്ല. കൊല്ലത്തിൽ ആറുമാസം

അവർക് ഒന്നുകിൽ തീരെ തൊഴിലില്ല, അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടത്ര തൊഴിലില്ല. അവരുടെ യഥാർഥകൂലി ഇടിഞ്ഞുതാഴുകയാണെന്നും കടബാധ്യതകൾ വർധിക്കുകയാണെന്നും ഗവൺമെൻറിൻെറയും അർധഗവൺമെൻറ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പല റിപ്പോർടുകളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അവരുടെ ജീവിതപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മൗലികമായ മാറ്റം വരുത്താതെ നമ്മുടെ അധഃപതിച്ച ഗ്രാമീണജീവിതത്തിൻെറ മുഖച്ഛായ മാറ്റാമെന്നും കാർഷികമേഖലയിലെ ഉൽപാദനശക്തികളെ കെട്ടഴിച്ചുവിടാമെന്നും ചിന്തിക്കാനേ സാധ്യമല്ല.

41 ഗവൺമെൻറ് തുടങ്ങിവെച്ചിട്ടുള്ള സാമൂഹ്യവികസനപദ്ധതികളും പഞ്ചായത്ത് രാജും (പഞ്ചായത്തുകൾ, ബ്ളോക്സമിതികൾ, ജില്ലാപരിഷത്തുകൾ എന്നിവ) പരിമിതമായ സാമൂഹ്യസൗകര്യങ്ങളും പ്രയോജനങ്ങളും ജനങ്ങൾക് നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവസാന വിശകലനത്തിൽ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഭരണാധികാരിവർഗത്തിൻെറ ഭൂപ്രഭു-ധനിക-കർഷക അടിത്തറ വിപുലീകരിക്കാനും ഏകീകരിക്കാനും ഉള്ള ഉപാധികളാണ്. തങ്ങളുടെ വർഗനയങ്ങൾകനുസൃതമായി കൃഷിക്കാർകിടയിലെ മറ്റ് വിഭാഗക്കാരെ മിക്കവാറും ഒഴിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഗവൺമെൻറ് കൃഷിക്കാരിലെ ധനികവിഭാഗങ്ങൾക് നേരിട്ട് സാമ്പത്തികവും സാങ്കേതികവും മറ്റുമായ സഹായങ്ങൾ നൽകുന്നു. സാമൂഹ്യവികസനത്തിൻെറയും ദേശീയ വികസനപദ്ധതികളുടെയും ചെലവിൻെറ സിംഹഭാഗവും ജൻമിമാരുടെയും ധനികകൃഷിക്കാരുടെയും കീശയിലേക്കാണൊഴുകിപ്പോകുന്നത്. 'തക്കാവികടം' എന്നപേരിൽ വമ്പിച്ച തുകകൾ അവർക് നൽകപ്പെടുന്നു. ട്രാക്ടറുകൾ, പമ്പുസെറ്റുകൾ, ഓയിൽ എഞ്ചിനുകൾ എന്നിവ വാങ്ങാനും കുഴൽകിണറുകൾ കുഴിപ്പിക്കാനുമായി പ്രത്യേക കാർഷികകടങ്ങൾ അവർക് അനുവദിക്കുന്നു. ഗവൺമെൻറ് വിതരണംചെയ്യുന്ന മേൽതരം വിത്തുകളുടെയും രാസവളങ്ങളുടെയും സിംഹഭാഗവും തട്ടിയെടുക്കുന്നതും അവർതന്നെ.

42 നാണയസമ്പദ്വ്യവസ്ഥ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ സത്വരം വ്യാപിക്കുന്നതോടൊപ്പം വർധമാനമായ ബാങ്ക്വായ്പകളും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളിലും മറ്റ് കാർഷിക ചരക്കുകളിലും ഉള്ള മുൻകൂർ വ്യാപാരവും ഊഹക്കച്ചവടവും വൻതോതിൽ വളർനിരിക്കുന്നു. കാർഷികോൽപന്നങ്ങളുടെ മേൽ ഇന്ത്യനും വൈദേശികവുമായ കുത്തകവ്യാപാരതാൽപര്യങ്ങളുടെ പിടി അതിവേഗം മുറുകിവരുന്നതിൻെറ ഫലമായി വിലനിരക്കിലെ ഉഗ്രമായ ഏറ്ററിക്കങ്ങളും അസമമായ വിനിമയവും വഴി കൃഷിക്കാരെ

ചൂഷണംചെയ്യുന്നത് രൂക്ഷമായിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി കാർഷികോൽപന്നങ്ങൾ വിൽകുന്നവർ എന്ന നിലക്കും വ്യാവസായികോൽപന്നങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവരെന്നനിലക്കും കൃഷിക്കാരൻ രണ്ടു വിധത്തിൽ കൊളളയടിക്കപ്പെടുന്നു.

43 ഇതെല്ലാം ഹുണ്ടികമൂലധനം ഗണ്യമായ തോതിൽ വർധിക്കുന്നതിന് വഴിവെച്ചു. ഇന്ത്യൻ റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ കണക്കനുസരിച്ച് 1956-ൽ 900 കോടിരൂപയായിരുന്ന ഗ്രാമീണ കടബാധ്യത ഇപ്പോൾ (1964-ൽ) 3000 കോടിയിൽപരമായി വർധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പലിശതന്നെ ഏറ്റവും മിതമായ കണക്കനുസരിച്ച് പ്രതിവർഷം 100 കോടിരൂപയിലധികം വരും. അതേസമയംതന്നെ ന്യായമായ പലിശനിരക്കിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് കാർഷികാവശ്യങ്ങൾക്ക് കടം കിട്ടാനുളള ബുദ്ധിമുട്ട് കൂടിവരികയാണ്. സഹകരണവായ്പ, ഗവൺമെൻറുവായ്പ, ബാങ്കുവായ്പ എന്നിവയെല്ലാം ചേർന്നാൽപോലും മൊത്തം ഗ്രാമീണകടാവശ്യത്തിന്റെ നിസാരമായ അംശംമാത്രമേ ആകുന്നുളളു. ഈ വായ്പകൾതന്നെ മിക്കവാറും മുഴുവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് ഭൂപ്രഭുക്കളും ധനികകൃഷിക്കാരുമാണ്. ഈ വായ്പാ ദൗർലഭ്യം കാരണം കാർഷികോൽപാദനം മോശമാകുന്നതിന് മാത്രമല്ല, ദരിദ്രകൃഷിക്കാരിൽനിന്ന് ഭൂമി കൈമാറിപ്പോകുന്നതിനും ഇടയാകുന്നു. ഗ്രാമീണ കടഭാരം വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ ഗവൺമെൻറ് തുടർച്ചയായി വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

44 വിട്ടുമാറാത്ത ഭക്ഷണക്കുഴപ്പം പരിഹരിക്കുന്നതിലുളള പരാജയത്തിൽ ഈ കർഷകനയങ്ങളുടെ പാപ്പരത്തം വ്യക്തമാകുന്നു. കൃഷിക്കും ജലസേചനപദ്ധതികൾക്കും രാസവളങ്ങൾക്കും സഹായസ്രകോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവഴിച്ചിട്ടും കാർഷികോൽപാദനത്തിനുണ്ടായ വർധന തികച്ചും അപര്യാപ്തമാണ്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുവർഷങ്ങളിലാകട്ടെ, കാർഷികോൽപാദനം മിക്കവാറും നിശ്ചലമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി ഇന്ത്യ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽനിന്ന് പി എൽ 480 പ്രകാരം ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളും അസംസ്കൃത പദാർഥങ്ങളും വൻതോതിൽ ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നത് തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ഇറക്കുമതികൾ കോൺഗ്രസ് ഭരണകാലത്ത് 2000 കോടിയിലധികം രൂപ വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

45 സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയും എത്രയെത്രയോ കാർഷിക പരിഷ്കരണനിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന കോൺഗ്രസ് ഭരണം സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തിട്ട് രണ്ട് ദശകത്തിലേറെയായി. എന്നിട്ടും ഭൂരിഭാഗം ഭൂമിയും ചുരുക്കം ചിലരുടെ കയ്യിൽ കോട്ടംകൂ

ടാതെ നിലനിൽക്കുന്നു. ഒട്ടാകെ കൃഷിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയിൽ 37.29ശതമാനം മേലേക്കിടയിലുള്ള 5 ശതമാനം ഗ്രാമീണകുടുംബങ്ങൾ കയ്യടക്കിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതേസമയം 70ശതമാനം കർഷകകുടുംബങ്ങൾക്ക് ആകെഭൂമിയുടെ സുമാർ 20 ശതമാനമെ കൈവശമുള്ളു. ഭൂമിയിലുള്ള കുത്തക തകർക്കുകയും കർഷക തൊഴിലാളികൾക്കും ദരിദ്രകൃഷിക്കാർക്കും ഭൂമി സൗജന്യമായി വിതരണംചെയ്യുകയും അവരുടെ കടഭാരം റദ്ദാക്കുകയും ആണ് ദശലക്ഷക്കണക്കിൽ കൃഷിക്കാരുടെ സർവശക്തിയും പ്രയത്നോത്സാഹവും അഴിച്ചുവിടാനുള്ള മുൻ ഉപാധികളെന്ന് സാമാന്യമായി എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ മാത്രമെ അതിവിപുലമായ കാർഷികോൽപാദനത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകാനാവൂ. കൂടാതെ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള കാർഷികബന്ധങ്ങൾമൂലം ആണ്ടുതോറും 1000 കോടിയിലധികം രൂപ പാട്ടമായും പലിശയായും ഭൂപ്രഭുക്കളുടെയും പണമിടപാടുകാരുടെയും കൈകളിലേക്ക് ഒഴുകിപ്പോകുന്നുണ്ട്. ഈ പണമാകട്ടെ, ഉൽപാദനാവശ്യങ്ങൾകല്ല ഉപയോഗപ്പെടുന്നത്. നേരെമറിച്ച്, ഊഹക്കച്ചവടത്തിനും അന്യായമായ പലിശക്ക് കടംകൊടുക്കാനുമാണ് അതുപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ കാർഷിക ബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങൾക്കും കൃഷിക്കും ആവശ്യമായ മൂലധനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉറവിടമായിത്തീരും.

46 ഗണ്യമായ അളവിൽ കൃഷി വികസിപ്പിക്കാനോ വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണവും അസംസ്കൃതപദാർഥങ്ങളും നാടിനുവേണ്ടി ഉൽപാദിപ്പിക്കാനോ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. കാരണം ഭൂമി നഷ്ടപ്പെട്ട് പാപ്പരായ കൃഷിക്കാർക്ക് ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായ കാർഷികോപകരണങ്ങളും കൃഷി മെച്ചപ്പെടുത്താനാവശ്യമായ രാസവളങ്ങളും വാങ്ങാനുള്ള കഴിവില്ല.

ദേശീയവ്യവസായങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കാനും രാജ്യത്തെ വൻതോതിൽ വ്യവസായവൽകരിക്കാനും നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. കാരണം ജനസംഖ്യയിൽ 80ശതമാനംവരുന്ന കാർഷികവിഭാഗത്തിന് ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ അളവിൽപോലും വ്യാവസായികച്ചരക്കുകൾ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവില്ല.

തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. കാരണം ദാരിദ്ര്യംമൂലം ഗ്രാമപ്രദേശംവിട്ട് നഗരങ്ങളിലേക്ക് ചെല്ലുന്ന നൂറായിരക്കണക്കിന് വിശന്നുപൊരിയുന്ന ജനങ്ങൾ 'തൊഴിൽകമ്പോള'ത്തിൽ കുമിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. തൊഴിലില്ലാപട്ടാളത്തിന്റെ ഈ വർധനവ് 'അധ്വാനശക്തി'യുടെ വില ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുന്നു.

സാംസ്കാരികമായ പിന്നോക്കാവസ്ഥയിൽനിന്ന് അതിവേഗം പുരോഗമിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. കാരണം ജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്നവരും വിശപ്പും ദാരിദ്ര്യവും മൂലം നരകിക്കുന്നവരുമായ കൃഷിക്കാർക് തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമായ ധനശേഷിപോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ കാർഷികപ്രശ്നങ്ങളും കൃഷിക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും നമ്മുടെ നാടിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാഥമികപ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നു. മുൻപന്തിയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുളള ദേശീയപ്രശ്നമാണത്.

IV

വിദേശനയം

47 ഏതു രാജ്യത്തെയും അവിടത്തെ ഗവൺമെൻറിൻെറയും വിദേശനയം അവസാനവിശകലനത്തിൽ ആഭ്യന്തരനയത്തിൻെറ പ്രക്ഷേപം അഥവാ തുടർച മാത്രമാണ്. അതത് ഗവൺമെൻറിനെയോ ഭരണകൂടത്തെയോ നയിക്കുന്ന വർഗത്തിൻെറ അഥവാ വർഗങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങളാണ് മുഖ്യമായും അതിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറിൻെറ വിദേശനയത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിയുടെ ദ്വിമുഖസ്വഭാവം—സാമ്രാജ്യത്വത്തോട് എതിർപും അതേസമയം അതുമായി സന്ധിചെയ്യലും സഹകരിക്കലും എന്ന സ്വഭാവം —ആണ് മുഖ്യമായും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. സാമ്രാജ്യത്വരാജ്യങ്ങളിലെ കുത്തക ബൂർഷ്വാസിയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസി യുദ്ധത്തെ എതിർക്കുന്നു. കാരണം ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിയുടെ സ്വന്തം വളർചക്കുതന്നെ ലോകസമാധാനം ആവശ്യമാണ്. സാമ്രാജ്യത്വയുദ്ധചേരിയും സോഷ്യലിസത്തിൻെറ സമാധാനചേരിയുമായി ലോകം ഇന്ന് വ്യക്തമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വിവിധ രാജ്യങ്ങളെ സ്വന്തം നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിലാക്കുന്നതിന് അമേരിക്കയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സാമ്രാജ്യത്വചേരി ആക്രമണസ്വഭാവമുള്ള സൈനികസഖ്യങ്ങൾ വാർതെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ലോകപരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് പുതുതായി നേടിയ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം കാത്തുരക്ഷിക്കാനും സ്വന്തം വർഗതാൽപര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനുമായി നിഷ്പക്ഷത അഥവാ ചേരിചേരാനയം അംഗീകരിച്ചത്. ഈ നയം നടപ്പാക്കുന്നതിൽ സാമ്രാജ്യത്വചേരിയും സോഷ്യലിസ്റ്റ്ചേരിയും തമ്മിലുള്ള വൈരു

ധ്യങ്ങളും സംഘർഷങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് ശ്രമിക്കുന്നു. നിഷ്പക്ഷതയുടെയും ചേരിചേരായ്മയുടെയും ഈ നയത്തിന് ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് സ്വന്തം വർഗതാൽപര്യങ്ങൾകനുസൃതമായി വിവിധ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകിപ്പോരുന്നു.

48 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷമുള്ള ആദ്യകാലയളവിൽ ഇന്ത്യ സ്വന്തം വ്യാവസായികവികസനത്തിന് സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ—പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കയുടെ—സഹായം ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അമേരിക്കൻ ആയുധശക്തിയുടെ അജയ്യതയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, സാമ്രാജ്യത്വചേരിയുടെ സമ്മർദതന്ത്രങ്ങൾക്കും കളളപ്പോരുകൾക്കും വഴങ്ങുന്ന വ്യക്തമായ പ്രവണതകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അക്കാലത്ത് ഇന്ത്യ സാമ്രാജ്യത്വചേരിയെ അതിയായി ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. മലയൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ അടിച്ചമർത്താൻ, ഗൂർഖാപട്ടാളക്കാരെ റിക്രൂട്ട്ചെയ്യാൻ, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യവാദികൾക്ക് ഇന്ത്യൻമണ്ണിൽ താവളങ്ങളനുവദിച്ചുകൊടുത്തത്, വിയത്നാം ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ളിക്കിനെതിരായി യുദ്ധംചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഫ്രഞ്ച് സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ വിമാനങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യൻതാവളങ്ങളിൽ സൗകര്യങ്ങളനുവദിച്ചുകൊടുത്തത്, നാമമാത്രമായിട്ടാണെങ്കിൽകൂടി കൊറിയയിലെ അമേരിക്കൻപട്ടാളക്കാർക് വൈദ്യസഹായമെത്തിച്ചുകൊടുത്തത്, വ്യാവസായികവികസനത്തിന് സോവിയററ് യൂണിയൻ നൽകാമെന്നേററ സഹായം സ്വീകരിക്കാൻ മടികാണിച്ചത്—ഇവയെല്ലാം ഈ പ്രവണതയുടെ വ്യക്തമായ സൂചനകളാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ ഇന്ത്യ പൊതുവെ പടിഞ്ഞാറൻചേരിയെ പിന്താങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്—ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ അടയാളം തൂക്കിയിട്ടുകൊണ്ട് കൊറിയൻ ജനകീയ ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ളിക്കിന് എതിരായി അമേരിക്ക ആരംഭിച്ച ആക്രമണയുദ്ധം, വടക്കൻ കൊറിയയെ ആക്രമണകാരിയെന്നു മുദ്രകുത്തിയ ഐക്യരാഷ്ട്രപ്രമേയം എന്നിവയുൾപെടെയുളള പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ ഈ നിലയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. ഈ വസ്തുത ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിലെ ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധി പരസ്യമായും അസന്ദിഗ്ധമായും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

49 പിന്നീട് കൊറിയയിലും വിയത്നാമിലും അമേരിക്കൻ ആയുധശക്തിക്കേറെറ ദയനീയ പരാജയം; സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകത്തിൻെറ സാമ്പത്തിക-സൈനികശക്തിയിലുണ്ടായ വളർച്ച; പടിഞ്ഞാറൻ, പ്രത്യേകിച്ചും അമേരിക്കൻ അണ്വായുധക്കുത്തക തകർത്തത്; ഏഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും വിമോചനസമരങ്ങൾകുണ്ടായ അഭൂതപൂർവമായ മുന്നേററം; ഇവയെല്ലാം കാരണമായി സോഷ്യലിസത്തിനും സമാധാനത്തിനും ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അനുകൂലമായി ലോകശക്തികളുടെ ബലാബലത്തിൽ വന്ന മാറ്റം;

സാമ്രാജ്യവാദികളിൽനിന്ന് വ്യവസായവികസനത്തിന് വമ്പിച്ച സഹായംകിട്ടുമെന്ന വ്യാമോഹം അസ്തമിച്ചത്; മർമപ്രധാനമായ വ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് നിസ്വാർഥസഹായം കിട്ടാനുള്ള സാധ്യതകൾ വളർന്നത്; ആദ്യത്തെ പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽനിന്ന് വ്യക്തമായതുപോലെ രാജ്യത്തിനകത്ത് പൊതുജനങ്ങളിലുണ്ടായ പുരോഗമനപരമായ മാറ്റവും സമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയും; ഇന്ത്യയുടെമേൽ സമ്മർദം ചെലുത്താൻവേണ്ടി 'സിയാറ്റോ' (ദക്ഷിണ പൂർവേഷ്യൻ കരാർസംഘടന) പട്ടാളസഖ്യത്തിൽചേരാൻ അമേരിക്കയും പാകിസ്താനും ചേർന്നുണ്ടായ കരാറ്— ഇവയെല്ലാം ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറിന്റെ ചേരിചേരാനയത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിന്റെ തുടക്കം കുറിച്ചു. സൈനിക സഖ്യങ്ങൾകെതിരായി, സാമ്രാജ്യത്വാക്രമണത്തിനെതിരായി, കോളനിജനതകളുടെ സമരങ്ങൾക്കനുകൂലമായി, നിരായുധീകരണത്തിനും അണ്വായുധനിരോധനത്തിനും ആഫ്രോ-ഏഷ്യൻ ഐക്യത്തിനുംവേണ്ടി ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് മുന്നോട്ടുവന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. കൊറിയയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഇന്ത്യ വഹിച്ച പങ്ക്; വിയത്നാമിനെയും ലാവോസിനെയും കമ്പൂചിയയെയും സംബന്ധിച്ച കരാറുണ്ടാക്കുന്നതിന് ചേർന്ന ജനീവാസമ്മേളനത്തിലെ ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗഭാഗിത്വവും സജീവമായ പങ്കും; സമാധാനപരമായ സഹവർതിത്വത്തിന്റെ പഞ്ചശീലതത്വങ്ങൾ ഉൾകൊളളുന്ന തിബത്തിനെ സംബന്ധിച്ച ഇന്ത്യ-ചൈന കരാറിൽ ഒപ്പുവെച്ചത്; ആഫ്രോ-ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളുടെ ബന്ദുങ് സമ്മേളനത്തിൽ ഇന്ത്യവഹിച്ച പങ്ക്—ഇവയിലെല്ലാം ഈ പുതിയ തുടക്കം വ്യക്തമായി കാണാം.

ചേരിചേരാനയത്തിന് നൽകപ്പെട്ട ഈ പുതിയ സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ ഉളളടക്കം സാർവദേശീയ സംഭവവികാസങ്ങളിൽ ക്രിയാത്മകമായ ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അണ്വായുധ നയതന്ത്രത്തിന്റെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും നയങ്ങൾകെതിരായി സാർവദേശീയ ഭിന്നതകൾക്ക് സമാധാനപരമായ പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നതിനും സമാധാനപരമായ സഹവർതിത്വത്തിനും വേണ്ടി അത് ഇന്ത്യയെ കൂടുതൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായുളള ഇന്ത്യയുടെ ബന്ധങ്ങൾ കൂടുതൽ അടുത്തതും സൗഹാർദപരവും ആയിത്തീരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ സാർവലൗകിക പ്രശസ്തി, പ്രത്യേകിച്ച് ഏഷ്യൻ-ആഫ്രിക്കൻരാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ ഉയർന്നു.

50 എന്നാൽ 1958 മുതൽ ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറിന്റെ വിദേശനയം ഒരു പുതിയ ദശയിൽകൂടിയാണ് കടന്നുപൊയ്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇന്ത്യ കോംഗൊയിൽ എടുത്ത നിലപാട്, അൾജീരിയയുടെ താൽകാലികഗവൺമെൻറിനെ അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചത്; പല കോളനി

വിരുദ്ധപ്രശ്നങ്ങളിലും വ്യക്തവും ഉറച്ചതും ആയ ഒരു നയം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നത്; വിയത്നാമിലെയും ലാവോസിലെയും സാർവദേശീയ കമ്മിഷന്റെ അധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ വഹിച്ച സന്ദിഗ്ധമായ പങ്ക്; മിക്ക ആഫ്രോ-ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായഗതിക്കെതിരായി 1961-ലെ ചേരിചേരാരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ബൽഗ്രേഡ് സമ്മേളനത്തിൽ എടുത്ത നിലപാട്, ചേരിചേരാരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അടുത്തയിടെ നടന്ന കെയ്റോസമ്മേളനത്തിൽ വഹിച്ച പങ്ക്, സാമ്രാജ്യത്വപ്രചോദിതമായി മലേഷ്യക്കു നൽകിയ അംഗീകാരം—ഇതെല്ലാം ഇന്ത്യൻ വിദേശനയത്തിലെ പുതിയ ദശയുടെ തെളിവുകളാണ്.

51 ഈ അടുത്ത കാലത്തുമാത്രം കൊളോണിയൽനുകം വലിച്ചെറിഞ്ഞ ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും നിരവധി രാജ്യങ്ങൾ ഈ പ്രശ്നങ്ങളിലും ഇതുപോലെതന്നെ മറനേകം പ്രശ്നങ്ങളിലും സുവ്യക്തവും സുദൃഢവുമായ സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ നിലപാടെടുക്കുന്നുണ്ടെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടെ വർധിച്ച ശക്തിയും ആഫ്രിക്കയിലെ അനേകം രാജ്യങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയതും ലാററിനമേരിക്കൻനാടുകളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നേറ്റവും കാരണമായി മുമ്പെന്നത്തേക്കാളും കൂടുതൽ അനുകൂലമായ സാർവദേശീയ സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയുടെ ഗവൺമെൻറ് കൂടുതൽ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടി ചേരിചേരാനയവും സമാധാനനയവും കോളനിവിരുദ്ധനയവും അനുവർതിക്കുമെന്നാണ് ആരും പ്രതീക്ഷിക്കുക. പക്ഷേ സംഭവിച്ചത് നേരെ മറിച്ചാണ്.

52 ഇന്ത്യൻ കുത്തകകളുടെയും വൻകിട മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും വളർച; ഗവൺമെൻറിന്റെ സജീവമായ പ്രോത്സാഹനത്തോടെ സാമ്രാജ്യത്വകുത്തകകളും ഇന്ത്യൻ കുത്തകകളും തമ്മിൽ വളർനുവരുന്ന ബന്ധങ്ങൾ; വ്യാവസായികവും സാമ്പത്തികവും സാങ്കേതികവും ആയ അതിപ്രധാന സഹായങ്ങൾ സോവിയററ് യൂണിയനും മററ് രാജ്യങ്ങളും നൽകിയിട്ടും ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറിന്റെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കയെ, കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കുന്നത്; ഇന്ത്യയെ നേരിടുന്ന മൗലികപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെൻറ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കഴിവുകേട്; അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഉറച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പടുത്തതും ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിയും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം; ഗവൺമെൻറിന്റെ സാമ്പത്തികനയങ്ങൾ കാരണം രാജ്യത്തിനകത്ത് സാമൂഹ്യവൈരുധ്യങ്ങൾകുണ്ടായ വളർചയും തീവ്രതയും— ഇവയെല്ലാംതന്നെ

ഗവൺമെൻറുനയങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച പ്രതികരണം ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വിദേശനയവും ഇതിൽനിന്നൊഴിവല്ല. ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറിൻെറ വിദേശനയത്തിലെ ഈ പുതിയഘട്ടം വ്യക്തമായും ഈ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ഫലമാണ്; അത് ഇന്നത്തെ ഗവൺമെൻറിൻെറ വർഗസ്വഭാവത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഉടലെടുത്തതാണുതാനും. സാമ്രാജ്യത്വസഹായത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കുന്നത്, കാശ്മീർ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് പാകിസ്താനുമായുള്ള തർക്കത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഇടപെടാൻ ആംഗ്ലൊ-അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യവാദികൾക്ക് സൗകര്യം നൽകി.

53 ഏഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ട് രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരതിർത്തിയുദ്ധത്തിലേക്ക് എത്തിയ ചൈനയുമായുള്ള അതിർത്തിത്തർക്കവും അതേത്തുടർന് നിലനിന്നുവരുന്ന ശീതസമരനിലയും ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറിൻെറ വിദേശനയത്തിലുണ്ടായ ഈ മാറ്റത്തെ കൂടുതൽ ത്വരിതപ്പെടുത്തി. അമേരിക്കയിൽനിന്നും ബ്രിട്ടനിൽനിന്നും സൈനിക സഹായം സ്വീകരിക്കാനും കൂടുതൽ ഭീമമായ സൈനിക സഹായം കിട്ടാനും അവയോടുനടത്തുന്ന കെഞ്ചൽ; അമേരിക്കൻ പ്രക്ഷേപണവകുപ്പുമായി ഉണ്ടാക്കിയ ഇടപാട്; ബ്രിട്ടീഷ്-അമേരിക്കൻ വ്യോമസേനകളോട് ചേർന് സംയുക്ത വ്യോമാഭ്യാസങ്ങൾ നടത്തുന്നത്; അമേരിക്കൻ ഏഴാംനാവികപ്പടയുടെ പ്രവർതനങ്ങൾ ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിന് ഫലത്തിൽ സമ്മതം മൂളിയത്; തെക്കൻ വിയത്നാമിലെ യുദ്ധം വിയത്നാം ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്കിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുക എന്ന അമേരിക്കൻഗവൺമെൻറിൻെറ ഭീഷണിയെപ്പറ്റി മൗനം ദീക്ഷിച്ചത്; ടോങ്കിൻഉൾകടൽ പ്രദേശത്ത് അമേരിക്കയുടെ നാവിക ആക്രമണത്തെയും ബോമ്പേറിനെയും പറ്റിയുള്ള ഉദാസീനമായ പ്രതികരണം; ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിൽ ഒരു സൈനികസങ്കേതം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ആംഗ്ലൊ-അമേരിക്കൻ പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് ഫലത്തിൽ മൗനാനുവാദം നൽകിയത്—ഇവയെല്ലാം ചേരിചേരാനയത്തെ വളരെയേറെ അപകടപ്പെടുത്തുകയും ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലേക്ക് എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പൂർണമായും പടിഞ്ഞാറൻ ചേരിയിലേക്ക് ഇന്ത്യയെ ചേർകാനുള്ള സമ്മർദം സാമ്രാജ്യശക്തികൾ ചെലുത്തിവരുന്നു. അതേസമയം, ഇന്ത്യയിലെ പിന്തിരിപ്പൻമാരാകട്ടെ, ഇന്ത്യയുടെ ചേരിചേരാവിദേശനയത്തെ കൂടുതൽ ദുർബലപ്പെടുത്തി രാജ്യത്തെ നേരെ എതിർമാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ പിന്തിരിപ്പൻശക്തികളെയും അവരുടെ ഉപജാപങ്ങളെയും പൂർണമായി തുറന്നുകാട്ടുകയും ഇത്തരം ദേശീയവിരുദ്ധ ഗൂഢാലോചനകളുടെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഉറവിടം കഴി

യുംവേഗം തുടച്ചുമാറ്റുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ആപത്ത് എപ്പോഴും സംഭവിച്ചേക്കാം. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഏഷ്യൻ-ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയുടെ അന്തസ് വളരെ ഇടിഞ്ഞുപോയി. ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ ശക്തികൾക്ക് അത് ഉൽകണ്ഠയുളവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

54 എന്നാലും ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിയും സാമ്രാജ്യത്വവും തമ്മിലുളള വൈരുധ്യങ്ങൾ തുടരുന്നു. കാശ്മീർപ്രശ്നത്തിലും അത് സംബന്ധിച്ച സാമ്രാജ്യത്വഗൂഢതന്ത്രങ്ങളിലും ജനകീയസമ്മർദം മൂലം അമേരിക്കൻ റേഡിയോ (വോയ്സ് ഓഫ് അമേരിക്ക) കരാർ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിർബന്ധിതമായപ്പോഴും ഈ വൈരുധ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി കാണപ്പെട്ടു.

55 ഗവൺമെൻറിന്റെ വിദേശനയം ചേരിചേരായ്മയുടെയും യുദ്ധവിരോധത്തിന്റെയും വിശാലമായ ചട്ടക്കൂട്ടിലാണ് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നതെങ്കിലും, മുതലാളിത്തവികസനത്തിനുളള പഞ്ചവത്സര പദ്ധതികളുടെ പൂർത്തീകരണത്തിന് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പടിഞ്ഞാറൻ കുത്തകസഹായത്തെ ആശ്രയിക്കലും വിദേശനാണ്യമൂലധനവുമായുളള വളർന്നുവരുന്ന സാമ്പത്തികസഹകരണവും ബ്രിട്ടീഷ് കോമൺവെൽത്തിലെ അംഗത്വം തുടരുന്നതും ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഈ അടുത്തകാലത്ത് അനേകം കോളനിവിരുദ്ധപ്രശ്നങ്ങളിൽ കൈക്കൊണ്ട വഴുവഴുപ്പൻ നയങ്ങളും മറ്റും മുഖേന അമേരിക്കൻ പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെയും ആക്രമണത്തിന്റെയും തന്ത്രങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് വസ്തുനിഷ്ഠമായി അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ സമാധാനത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും ശക്തിപ്രവാഹത്തിൽനിന്ന് ഇന്ത്യ ഒറ്റപ്പെടുന്നു. ഇത് നമ്മുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമാണ്. വൻകിട ബൂർഷ്വാസി ഭരണകൂടത്തെ നയിക്കുകയും ജനവിരുദ്ധനയങ്ങൾ തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തോളം ചേരിചേരാനയവും അതിന്റെ സത്യസന്ധമായ നടത്തിപ്പും നിർവിഘ്നം പുരോഗമിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൂടെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

V

കോൺഗ്രസ് ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഘടനയും ജനാധിപത്യവും

56 മുതലാളിത്തവികസനപാത നടപ്പാക്കുന്നതിനായി വിദേശഫൈനാൻസ് മൂലധനവുമായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ സഹകരിക്കുന്നതും വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുവർഗഭരണത്തിന്റെ ഉപകരണമാണ് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടം. നാടിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഭരണകൂടം നിർവഹിക്കുന്ന പങ്കും നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനവും നിർണയിക്കുന്നത് ഈ വർഗസ്വഭാവമാണ്.

57 ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾ, അവയ്ക്ക് പൂർണമായ സ്വയംഭരണാധികാരം, ഗോത്രവർഗപ്രദേശങ്ങൾക്ക് പ്രാദേശികസ്വയംഭരണം അഥവാ മേഖലാസ്വയംഭരണം—എന്നീ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോൺഗ്രസ് നേതൃത്വം സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ഭരണത്തിന്റെ ഘടന അഴിച്ചുകൂട്ടി പണിതെടുക്കുമെന്നായിരുന്നു പ്രതീക്ഷ. ജനകീയസമ്മർദംമൂലവും ജനകീയസമരങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലും നാടുവാഴി-നാട്ടുരാജ്യവ്യവസ്ഥ അവസാനിപ്പിച്ച് അവയെ ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽ ലയിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും ഹ്രസ്വദൃഷ്ടികളായ പിന്തിരിപ്പൻ കുത്തകവിഭാഗങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽപെട്ട കോൺഗ്രസ് നേതൃത്വം എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളെയും ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അവസാനം മടിച്ചുമടിച്ച് ഇടവിട്ടാണെങ്കിലും, ജനാധിപത്യവാദികളായ ബഹുജനങ്ങൾ

നടത്തിയ സമരങ്ങളുടെ സമ്മർദംമൂലം പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമുണ്ടായി. എങ്കിലും ഇന്നും ചില പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

58 ഭാഷാപ്രശ്നം തൃപ്തികരമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഭാഷകൾ ഇനിയും ഭരണഭാഷയായും കോടതിഭാഷയായും അധ്യയന മാധ്യമമായും അവരോധിക്കപ്പെടേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഭരണത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഇംഗ്ലീഷ് ഇപ്പോഴും മേധാവിത്വനില തുടരുകയാണ്. പ്രാദേശികഭാഷകൾ, ഭരണവിദ്യാഭ്യാസരംഗങ്ങളിൽ അവകാശപ്പെട്ട സ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ, പാർലമെൻറിലും കേന്ദ്രഭരണത്തിലും അവയുടെ തുല്യപദവി പ്രായോഗികമായി നടപ്പാക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ, അഹിന്ദിഭാഷക്കാരുടെമേൽ ഇംഗ്ലീഷിനുപകരം ഹിന്ദി അടിച്ചേൽപിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം നടക്കുന്നു. അഹിന്ദിക്കാരുടെ ഭാഷകൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സ്ഥാനം നിഷേധിക്കപ്പെടുമെന്നും അവ അടിച്ചമർത്തപ്പെടുമെന്നും ഉള്ള ഭീതിക്ക് ഇത് വഴിവെക്കുന്നു.

59 നമ്മുടേത് ഒരു ഫെഡറൽഭരണകൂടമാണെന്ന് പൊതുവെ കരുതപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ അധികാരവും അധീശത്വവും മുഴുവൻതന്നെ കേന്ദ്രത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യൻയൂണിയനിലെ ഘടകസംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വളരെ പരിമിതമായ അധികാരങ്ങളും അവസരങ്ങളുമേ ഉള്ളൂ. അവയുടെ സ്വയംഭരണാധികാരം ഔപചാരികം മാത്രം. അതുകാരണം സംസ്ഥാനങ്ങൾ സന്ദിഗ്ധാവസ്ഥയിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെൻറിനെ ആശ്രയിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു; അവയുടെ വികസനവും മറ്റ് രാഷ്ട്രനിർമാണ പ്രവർതനങ്ങളും പരിമിതപ്പെടുന്നു; ഈ നില അവയുടെ പുരോഗതിയെ തടയുന്നു.

60 ഇങ്ങനെയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെൻറും സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി വളർനുവരുന്നു. ഈ വൈരുധ്യങ്ങൾകിടയിൽ മിക്കപ്പോഴും കൂടുതൽ ആഴമുള്ള മറെറാരു വൈരുധ്യമുണ്ട്. ഒരുഭാഗത്ത് വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയും മറുഭാഗത്ത് അതത് സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ബൂർഷ്വാസിയുൾപെടെ ജനങ്ങളാകെയും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യം. മുതലാളിത്തത്തിൻകീഴിൽ സാമ്പത്തികവികസനത്തിൻെറ അസമത കൂടിവരുന്നതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ ആഴമേറിയ വൈരുധ്യം നിരന്തരം മൂർഛിച്ചുവരുന്നു.

61 പ്രത്യേകമായ സ്വന്തം ഭാഷകളും സംസ്കാരവും പാരമ്പര്യങ്ങളുമുള്ള ഗോത്രവർഗക്കാർ ഇടതിങ്ങി ഒരുമിച്ചുപാർകുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിലുണ്ട്. മുതലാളിത്തവികസന

ത്തിന്റെ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഈ ഗോത്രവർഗക്കാർ പരിവർതനത്തിനും നാശത്തിനും വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പുതിയ ബോധത്തിലേക്ക് അവർ തട്ടിയുണർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിലെ വലിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അവർക്ക് ഈ പുതിയബോധം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നില്ല. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ കിടപ്പും വേണ്ടത്ര ജനസംഖ്യയുംമൂലം സാധ്യതയുള്ള ഇടങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രാദേശികാഭിവൃദ്ധി നേടുന്നതിനുവേണ്ടി മേഖലാസ്വയംഭരണമോ പൂർണസ്വയംഭരണമോ ഗോത്രവർഗക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ ബൂർഷ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഗോത്രവർഗക്കാർ വനം, ഖനി തുടങ്ങിയ ഇടങ്ങളിലെ പണിക്ക് തൊഴിലാളികളെ കിട്ടാൻ നല്ല ഉറവിടമാണ്: കൂടാതെ ഗോത്രവർഗപരിതഃസ്ഥിതി കാരണം അവരെ അനായാസമായി ചൂഷണം ചെയ്യാനും കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ബൂർഷ്വാസി ഗോത്രവർഗക്കാരുടെ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും അവരെ ശക്തിയുപയോഗിച്ചടിച്ചമർത്തുകയും മേലേക്കിടനേതാക്കൾക്ക് ചില സൗജന്യങ്ങൾ നൽകി അവരെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

62 നമ്മുടേതൊരു മതേതര ജനാധിപത്യമാണെന്നും അതിലേക്ക് മത്പരവും ശാസ്ത്രവിരുദ്ധവുമായ ആശയങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിന് തങ്ങൾ എതിരാണെന്നും വൻകിട ബൂർഷ്വാനേതൃത്വം ഉച്ചൈസ്തരം ഉദ്ഘോഷിക്കാറുണ്ട്— എന്നാൽ മതേതരതത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ പ്രവണതകളെ എതിർക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ബൂർഷ്വാസി സൗജന്യങ്ങൾ നൽകി അവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. ബൂർഷ്വാസിയുടെ നേതാക്കൾ മതേതരത്വത്തിന്റെ ഉറച്ച നിലപാട് തുടർച്ചയായി കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർതന്നെ മതപരമായ വിജ്ഞാനവിരോധത്തിന് (അന്ധവിശ്വാസത്തിന്) ഇരയാവുകയും ചെയ്യുന്നു. മതേതരത്വസിദ്ധാന്തത്തെ അവർ വളച്ചൊടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു; മതേതരത്വമെന്നാൽ രാഷ്ട്രീയത്തെയും മതത്തെയും പൂർണമായി വേർതിരിച്ചുനിർത്തുക എന്നതിനുപകരം എല്ലാ മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കും സമാവകാശത്തോടെ ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ ഇടപെടാനവകാശമുണ്ടെന്ന അർഥമാണ് ആളുകളെ അവർ പറഞ്ഞുവിശ്വസിപ്പിക്കുന്നത്. അനേകം ഔദ്യോഗികരേഖകളിൽനിന്നും റിപ്പോർടുകളിൽനിന്നും ബൂർഷ്വാസിയുടെ ഈ സമീപനം വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. അതിനുപുറമെ ദേശീയോദ്ഗ്രഥന കൗൺസിലിൽ ഹൈന്ദവേതര വർഗീയസംഘടനകളെ അതീവശ്രദ്ധയോടെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിയെങ്കിലും ജനസംഘത്തിന്റെയും ഹിന്ദുമഹാസഭയുടെയും പ്രതിനിധികളെ കേന്ദ്രഗവൺമെൻറ്

അതിൽ ഉൾപെടുത്താൻ മടികാണിച്ചില്ല എന്ന വസ്തുത ഭൂരിപക്ഷ സമുദായത്തിന്റെ വർഗീയതക്ക് കേന്ദ്രഗവൺമെൻറ് സൗജന്യങ്ങൾ നൽകുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും അവ സാനിക്കുന്നില്ല. സ്വന്തം സങ്കുചിതവർഗതാൽപര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ ജനകീയപ്രസ്ഥാനത്തെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലും ദേശീയജനവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലും ഭിന്നതകൾ കുത്തിയിളക്കാനും ഭരണാധികാരിവർഗങ്ങൾ മടികാണിക്കുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് മതേതരത്വസിദ്ധാന്തം വിട്ടുവീഴ്ച കൂടാതെ നടപ്പിൽവരുത്താൻവേണ്ടി സന്ധിയില്ലാത്ത സമരം നടത്തേണ്ട ചുമതല നമ്മുടെ പാർടിക്കുണ്ട്. ആ സിദ്ധാന്തത്തിൽനിന്നുള്ള നേരിയ വ്യതിയാനത്തെപ്പോലും തുറന്നുകാട്ടി എതിർക്കണം. തങ്ങൾകിഷ്ടമുള്ള മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കാനും ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാനും— ഭൂരിപക്ഷസമുദായമായാലും ശരി, ന്യൂനപക്ഷസമുദായമായാലും ശരി— ഏത് പ്രത്യേക മതവിഭാഗത്തിലും ഉള്ള ഏത് അവകാശവും, അതുപോലെതന്നെ ഒരു മതത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് നിർമതരായി കഴിയാനുള്ള അവകാശവും സംരക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും ഭരണപരവും ആയ ജീവിതത്തിൽ തലയിടാനുള്ള അവയുടെ ഏത് രൂപത്തിലുള്ള ശ്രമത്തെയും പാർടി എതിർക്കണം. രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുജീവിതത്തിൽ ഇടപെടാനുള്ള എല്ലാ മതഗ്രൂപ്പുനേതാക്കളുടെയും പരിശ്രമത്തെ ഒരുപോലെ എതിർക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, ഭൂരിപക്ഷസമുദായമായ ഹിന്ദുക്കളുടെ സങ്കുചിതവർഗീയ നേതാക്കളുടെ നേരെ നമ്മുടെ എതിർപ് കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും വേണം. അതേസമയംതന്നെ മതേതരത്വങ്ങൾ വിട്ടുവീഴ്ചകൂടാതെ നടപ്പിലാക്കിയാൽ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന് ന്യൂനപക്ഷമതക്കാർക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം.

63 ഭരണഘടനയിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുനൽകിയിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഇന്നത്തെ മുതലാളിത്ത മത്സര പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നടപ്പാക്കുന്നില്ല. ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുഭരണകൂടം ശിഥിലീകരണപിളർപൻശക്തികളെ വളർതുകയും ഉറച്ച അസ്തിവാരത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

64 നമ്മുടെ ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറ മുതലാളിത്തവളർചയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന അതികേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥ

മേധാവിത്വമാണെന്നതിനാൽ, അധികാരശക്തി ഉന്നതതലത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ടവരും ചൂഷകവർഗങ്ങളെ കൂറോടെ സേവിക്കുന്നവരും ആയ പ്രത്യേകപദവി അനുഭവിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളാണ് ഈ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ തങ്ങളുടെ അധികാരശക്തി ഏകീകരിച്ച് ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഭരണാധികാരിവർഗങ്ങളുടെ ഒരുപകരണമായി ജനങ്ങളുടെ പഞ്ചായത്ത് രാജ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ മാറിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ചൂഷകരും അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളും ചേർന്നു നടത്തുന്ന ഇത്തരമൊരു ബൂർഷ്വാജനാധിപത്യത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ യഥാർഥ ജനാധിപത്യത്തിന് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല.

65 തൊഴിലാളികൾക്കും കൃഷിക്കാർക്കും മറ്റ് അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കുമെതിരായാണ് നീതിന്യായസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഭാരം തൂങ്ങുന്നത്. നിയമങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളും നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയുമെല്ലാം തത്വത്തിൽ ധനികരെയും ദരിദ്രരെയും ഒരേതരത്തിൽ തുല്യരായാണ് കരുതുന്നതെങ്കിലും ഫലത്തിൽ ചൂഷിതവർഗങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ സേവിക്കുകയും അവരുടെ വർഗാധിപത്യം നിലനിർത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയെ ഭരണനിർവഹണാധികാരത്തിൽനിന്ന് (ജുഡീഷ്യറിയെ എക്സിക്യൂട്ടിവിൽനിന്ന്) വേർതിരിച്ചുനിർത്തണമെന്ന ബൂർഷ്വാജനാധിപത്യതത്വംപോലും പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതിനാൽ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ ഭരണനിർവഹണാധികാരത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തിക്കും നിയന്ത്രണത്തിനും വിധേയമായിത്തീരുന്നു.

66 തൊഴിലാളിവർഗവും കർഷകരും ഇടത്തരക്കാരും അടങ്ങുന്ന ജനവിഭാഗവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ബൂർഷ്വാസിയും അവരുടെ കൂട്ടുകാരായ ഭൂപ്രഭുക്കളും നമ്മുടെ നാട്ടിലാകെ ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷമാണ്. പക്ഷേ ഭൂമിയിലും മൂലധനത്തിലും മറ്റു പല്ജീവനോപാധികളിലും ഉള്ള ഉടമാവകാശം ഉപയോഗിച്ച് ഈ ന്യൂനപക്ഷം ഭൂരിപക്ഷത്തെ ഭരിക്കുകയും ചൂഷണംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പാർലമെൻററി ജനാധിപത്യ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷവോട്ടുകൾകൊണ്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾപോലും മുതലാളിത്ത ഭരണകൂടത്തിന്റെയും ഗവൺമെൻറിന്റെയും രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക സത്ത ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ അധികാരശക്തിയാണ്.

67 ഈ അധികാരശക്തിയും അതിന്റെ വർഗതാൽപര്യങ്ങളും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ബഹുജനങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങളുമായി സംഘട്ടനത്തിലെത്തുമ്പോൾ, സ്വന്തം അധികാരവാഴ്ച നിലനിർത്താൻ

ഗവൺമെൻറ് പട്ടാളത്തിനെയും പൊലീസിനെയും വർധമാനമായി ആശ്രയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബൂർഷ്വാസി പട്ടാളത്തിലെയും പൊലീസിലെയും നൂറായിരക്കണക്കിന് അണികളെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും എല്ലാവിധ രാഷ്ട്രീയബോധങ്ങളിൽനിന്നും ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങളിൽനിന്നും അകറ്റിനിർത്തുന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ പൗരൻമാരെന്നനിലയിൽ വോട്ടുചെയ്യാനുള്ള അവകാശം അവർക്ക് അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾകൂടി യാതൊരു രാഷ്ട്രീയപ്പാർടിയെയും തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും സാഹിത്യങ്ങൾവഴി അവരെ സമീപിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. പട്ടാളക്കാർകാകട്ടെ, എന്തു കാരണമുണ്ടായാലും തങ്ങളുടെ പാർലമെൻറ് പ്രതിനിധികളുമായിപ്പോലും ബന്ധപ്പെടാനുള്ള അവകാശം നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു.

68 എന്നാൽ, മിക്കവാറും ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുവർഗങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നവരും തങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവരും ആയ ജനറൽമാർക്കും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്കും ഈ നിഷേധം ബാധകമല്ല. അവർ തിരശീലക്ക് പിന്നിൽ സ്വന്തം രീതിയിൽ രാഷ്ട്രീയം കൈകാര്യം ചെയ്തുപോരുന്നു.

69 പ്രായപൂർത്തിവോട്ടവകാശത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പാർലമെൻറും ജനങ്ങളുടെ ചില മൗലികാവകാശങ്ങളും ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിൻെറ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വളരെ പരിമിതമായ അളവിലേ ഈ അവകാശങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാൻ ജനങ്ങൾക്ക് കഴിയൂ. ഭരണാധികാരികൾ ഈ അവകാശങ്ങളിൽ മിക്കവയെയും തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വളച്ചൊടിക്കുകയും ലംഘിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും മറ്റു ജനാധിപത്യവിഭാഗങ്ങളും നടത്തുന്ന സമരങ്ങളുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ ഈ മൗലികാവകാശങ്ങൾ അവർക്ക് ഒട്ടും ബാധകവുമല്ലാതായിത്തീരുന്നു. നിയമസമാധാനത്തിൻെറ പേരിൽ മാസങ്ങളോളവും കൊല്ലങ്ങളോളവും 144-ാം വകുപ്പ് നടപ്പിലാക്കി ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലാകെ യോഗങ്ങൾ ചേരാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഗവൺമെൻറ് നിഷേധിക്കുന്നു. സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരുമിച്ചു ചേരുന്നതിൽനിന്ന് തൊഴിലാളികളെയും കൃഷിക്കാരെയും തടയുക എന്നാണിതിനർഥം. തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും മറ്റു ജനാധിപത്യവിഭാഗങ്ങളും തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തികാവകാശങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലേർപെട്ടാൽ, അവർകെതിരായി ഭരണയന്ത്രത്തിൻെറ ഹിംസാശക്തി രൂക്ഷമായിത്തീരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരമുള്ള ഈ പതിനെട്ടുവർഷങ്ങളിലും വെറുക്കപ്പെട്ട കരുതൽതടങ്കൽ നിയമം നിയമസംഹിതയുടെ

അവിഭാജ്യഘടകമായിത്തുടരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾപോലും യുദ്ധകാലത്തല്ലാതെ ഇത് നിത്യമായി നടപ്പാക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ ദേശീയാടിയന്തരാവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച് ഭരണഘടനയിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള വകുപ്പുകൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയും തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും ഇടത്തരക്കാരുടെയും ജനാധിപത്യസമരങ്ങളെ അടിച്ചമർത്താൻ ഓർഡിനൻസുകൾ (നിയമസഭയോടോ പാർലമെന്റിനോടോ ചോദിക്കാതെ ഗവർണറും പ്രസിഡൻറും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അടിയന്തരനിയമങ്ങൾ) പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

70 ദിനപത്രങ്ങൾ, യോഗശാലകൾ, തിയേറ്ററുകൾ റേഡിയോ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും അതിനാവശ്യമായ വമ്പിച്ച സാമ്പത്തികശേഷിയും ഉള്ള ചൂഷകവർഗങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം, പൊതുയോഗസ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രചാരണസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവ യഥാർഥത്തിൽ അനുഭവിക്കാൻ കഴിയൂ. അവരുടെ വമ്പിച്ച സാമ്പത്തികശേഷിയുമായി മത്സരിക്കാൻ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന് കഴിവില്ല. തൻമൂലം ഔപചാരികമായി എല്ലാവർക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ അവകാശങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന് കഴിയാതെവന്നു. ബൂർഷ്വാജനാധിപത്യം, എല്ലായ്പോഴും ചൂഷകരായ ധനികവർഗത്തിനുമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ജനാധിപത്യമാണ്. അധ്വാനിക്കുന്ന ദരിദ്രജനവിഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് വെറും ഔപചാരിക പദപ്രയോഗം മാത്രമാണ്, വെറും നിഴൽമാത്രം.

71 എന്നാലും പ്രായപൂർത്തിവോട്ടവകാശത്തെയും പാർലമെൻറിനെയും സംസ്ഥാനനിയമസഭകളെയും ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യസമരത്തിൽ അവരുടെ താൽപര്യസംരക്ഷണത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ബൂർഷ്വാവർഗഭരണത്തിൻെറ ഒരു രൂപമാണെന്നിരിക്കിലും ഇന്ത്യയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ പാർലമെൻററിവ്യവസ്ഥ ജനങ്ങളുടെ പുരോഗതികൂടി ഉൾകൊള്ളുന്നു. ജനകീയ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരളവുവരെ ഭരണകാര്യങ്ങളിലിടപെടാൻ, സമാധാനത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും സാമൂഹ്യപുരോഗതിക്കും സമരംചെയ്ത് മുന്നേറാൻവേണ്ടി സ്വയം അണിചേർന്ന് സംഘടിക്കാൻ ഈ വ്യവസ്ഥ ജനങ്ങൾക്ക് ചില അവസരങ്ങൾ നൽകുന്നു.

72 പാർലമെൻറിവ്യവസ്ഥക്കും ജനാധിപത്യത്തിനും എതിരായ ഭീഷണി തൊഴിലാളിവർഗത്തിൽനിന്നോ അവരുടെ താൽപര്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പാർടികളിൽനിന്നോ അല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. ചൂഷ

കവർഗങ്ങളിൽനിന്നാണ് ആ ഭീഷണി ഉയർന്നുവരുന്നത്. അവരാണ് പാർലമെൻററിവ്യവസ്ഥയെ തങ്ങളുടെ സങ്കുചിതതാൽപര്യങ്ങളെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനും അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളെ അടിച്ചമർത്താനും ഉളള ഉപകരണമാക്കിത്തീർത്തത്. അകത്തുനിന്നും പുറത്തുനിന്നും അതിനെ തുരങ്കംവെക്കുന്നത്, ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് മുന്നേറാനുളള ഉപകരണമായി പാർലമെൻററിസ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങുകയും അങ്ങനെ അവ പിന്തിരിപ്പൻ ബൂർഷ്വാവർഗങ്ങളുടെ സ്വാധീനശക്തിയിൽനിന്ന് വിട്ടകലുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, 1959-ൽ, കേരളത്തിൽ ചെയ്തതുപോലെ പാർലമെൻററി ജനാധിപത്യത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കാൻ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുവർഗങ്ങൾ മടികാണിക്കാറില്ല. തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ പാർലമെൻററി ജനാധിപത്യത്തിനുപകരം സൈനികസർവാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാനും ഈ വർഗങ്ങൾക്ക് മടിയില്ല. ഇത്തരം എല്ലാ ഭീഷണികളിൽനിന്നും നമ്മുടെ രാജ്യം വിമുക്തമാണെന്ന് കരുതുന്നത് പരമാബദ്ധവും ആപത്കരമായ വ്യാമോഹവും ആയിരിക്കും. അത്തരം ഭീഷണികളിൽനിന്നും പാർലമെന്ററിസ്ഥാപനങ്ങളെയും ജനാധിപത്യസ്ഥാപനങ്ങളെയും ജനങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സംരക്ഷിക്കുകയെന്നുളളതും പാർലമെൻറിന് പുറത്തുളള പ്രവർതനങ്ങളുമായി അകത്തുളള പ്രവർതനങ്ങളെ സമർഥമായി കൂട്ടിയിണക്കി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയെന്നുളളതും അത്യധികം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

VI

ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി

73 ഇക്കാലമത്രയും ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുഭരണകൂടവും ഗവൺമെൻറും നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനാധിപത്യം ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാർഥത്തിൽ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അതിൻെറ കീഴിൽ രാജ്യത്തിലെ അധ്വാനിക്കുന്ന ദശലക്ഷങ്ങളുടെ ചെലവിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ചൂഷകവർഗങ്ങൾ മാത്രമാണ് തടിച്ചുകൊഴുക്കുന്നത്.

74 ഉൽപാദനത്തിൽ വർധനവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വർധമാനമായ സമ്പത്ത് മിക്കവാറും ചൂഷകവർഗങ്ങളുടെ കൈകളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കയാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഭൗതിക പരിതഃസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തൊഴിലാളിവർഗവും കൃഷിക്കാരും ഇടത്തരക്കാരും മാത്രമല്ല ഇടത്തരവും ചെറുകിടയും ആയ വ്യവസായികളും വ്യാപാരികളും കൂടി ഗവൺമെൻറിൻെറ നയങ്ങളെയും കുത്തകകളുടെ വർധമാനമായ ആധിപത്യത്തെയും എതിർക്കുകയാണ്. അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ അസംതൃപ്തി വിവിധ സമരങ്ങളിൽകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

75 തൊഴിലാളിവർഗത്തിൻെറമേൽ അനുക്രമം വർധിച്ചുവരുന്ന ഭാരം കയറ്റിവെക്കപ്പെടുന്നു. തൊഴിലുടമകളുടെയും ഗവൺമെൻറിൻെറയും രൂക്ഷമായ ആക്രമണങ്ങൾ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന് നേരിടേണ്ടിവരുന്നു. മൊത്തത്തിലുള്ള ഉൽപാദനം മാത്രമല്ല തൊഴിലാളികളുടെ ഉൽപാദനക്ഷമതയും വർധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും വർധിച്ച സമ്പത്തിലുള്ള അവരുടെ ഓഹരി കുറയുകയും മുതലാളിമാരുടെ ഓഹരി വർധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളിക

ളുടെ യഥാർഥ വേതനത്തിൽ യാതൊരു വർധനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സമരം ചെയ്ത് കൂലിക്കയറ്റം നേടുന്നതിൽ അവർ വിജയിച്ചാൽത ന്നെ, നിരന്തരം ഉയർന്നുകയറുന്ന വിലനിലവാരം അവരുടെ എല്ലാ കൂലിവർധനവിനെയും വ്യർഥമാക്കുന്നു. അനവധി വ്യവസായങ്ങ ളിലെ കൂലിനിലവാരം രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് മുമ്പുണ്ടായി രുന്നതിനേക്കാൾ ഇടിഞ്ഞുതാണിട്ടുണ്ട്. പുതിയ വ്യവസായശാല കളുടെ സ്ഥാപനത്തോടുകൂടി തൊഴിൽ കിട്ടിയവരുടെ എണ്ണം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനേക്കാൾ ത്വരിതഗതിയിലാണ് തൊഴിലി ല്ലായ്മ വളർന്നിട്ടുള്ളത്. ഇത് അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ കുടുംബ ജീവിതനിലവാരം വീണ്ടും ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുന്നു.

76 കൂലിനിർണയത്തിനുവേണ്ടി ട്രിബ്യൂണലുകൾ, മിനിമം വേജ് കമ്മിറ്റി, വേജ് ബോഡുകൾ തുടങ്ങിയ ചില ഏർപാടുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ, ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി തൊഴിലാളികൾ നിശ്ചയ ദാർഢ്യത്തോടെ നടത്തിയ രൂക്ഷമായ സമരങ്ങൾ മുതലാളികളെയും ഗവൺമെൻറിനെയും നിർബന്ധിതരാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചില സംഘ ടിതവ്യവസായങ്ങളിൽ ചില സമീകരണങ്ങളും ക്രമീകരണങ്ങളും നട പ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയുടെ സവിശേഷത യായ വേതനാരാജകത്വം ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. ചുരുങ്ങിയ കൂലിയെ സംബന്ധിച്ച് ചില സാമാന്യതത്വങ്ങൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോഴും അവ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടില്ല. ഈ സാമാന്യതത്വങ്ങളുടെ അടി സ്ഥാനത്തിൽ ഗവൺമെൻറുപോലും തങ്ങളുടെ ജീവനക്കാർക് വേതനം നൽകുന്നില്ല. ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെ അംഗീകാരത്തിനും കൂട്ടായ വിലപേശലിനും ഉള്ള അവകാശം ഇപ്പോഴും നിഷേധിക്കപ്പെ ടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലുടമ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം അത് പരിഹാസ്യ മാക്കിത്തീർക്കുന്നു. എത്രയെത്രയോ നിയമങ്ങൾ നിർമിച്ചു കഴിഞ്ഞി രിക്കുന്നു. എന്നാൽ തൊഴിലുടമകൾ അവയെ ധിക്കാരത്തോടെ ലംഘിക്കുകയാണ്. ഗവൺമെൻറിൻെറ വ്യവസായബന്ധസംവിധാ നമാകട്ടെ, മിക്കവാറും തൊഴിലാളിസമരങ്ങളെയും പണിമുടക്കങ്ങളെ യും നേരിടാനാണ് മുഖ്യമായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. സാമൂഹ്യ ഭദ്രതാവകാശം ഒരുവിഭാഗം തൊഴിലാളികൾ നേടിയെടുത്ത് കഴിഞ്ഞി ട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വം അത് നടപ്പിലാക്കുന്ന രീതി തൊഴിലാളികളെ സഹായിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ശല്യപ്പെടു ത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഭവനനിർമാണപദ്ധതിയെന്ന് പറയപ്പെ ടുന്ന ഒന്ന് ഗവൺമെൻറും തൊഴിലുടമകളും കൂടി തുടങ്ങിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തൊഴിലാളികളും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും നരകിച്ചു കഴി ഞ്ഞുകൂടുന്ന ബീഭത്സമായ ചേരികളിൽനിന്ന് അവരെ മോചിപ്പി ക്കാൻ ഈ പദ്ധതികൾക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗവൺമെൻറ് സ്വന്തം നിയ

മങ്ങളെത്തന്നെയും, നിലവിലുളള സമ്പ്രദായങ്ങളെയും തീരെ വില വെക്കാത്തതുകൊണ്ട് സ്റ്റോറ് മേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ജോലിക്കാരുടെ സ്ഥിതി പ്രത്യേകിച്ചും മോശമാണ്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ വേതനനിലവാരം വളരെ താഴെയാണെന്നു മാത്രമല്ല, ട്രേഡ് യൂണിയൻ അവകാശങ്ങൾപോലും ഫലത്തിൽ നിലവിലില്ല. തൊഴിലാളികളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രസ്ഥാനത്തെ അടിച്ചമർത്താൻ ഗവൺമെൻറുടമയിലുളള വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ അനുവർത്തിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഹീനമായ മാർഗങ്ങളിലൊന്നാണ് തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ച പൊലീസ് വെരിഫിക്കേഷൻ (പൊലീസ് പരിശോധന).

77 ദശലക്ഷക്കണക്കിനുളള നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ നികൃഷ്ടമായ ദാരിദ്ര്യത്തിലും പിന്നോക്കാവസ്ഥയിലുമാണ് ജീവിച്ചുപോരുന്നത്. കർഷകജനതയിൽ മുക്കാൽഭാഗത്തിനും സ്വന്തമായി ഭൂമിയില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. തികച്ചും പാപ്പരായ ജീവിതമാണവരുടേത്. മുതലാളിത്തവിപണിയിലെ കൃത്രിമപ്പണികൾകൊണ്ടും ഉയർന്നനികുതികൾ ചുമത്തിയും അമിത്മായ പലിശയും പാട്ടവും ഈടാക്കിയും കർഷകജനതയെ കൊളളയടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. കുടുംബജീവിതം ഒരുവിധം തളളിക്കൊണ്ടുപോകാനുളള വേതനംപോലും കിട്ടാതെ പണിയെടുക്കാൻ കർഷകതൊഴിലാളികളും ദരിദ്രകൃഷിക്കാരും നിർബന്ധിതരാവുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ, വിശപ്പ്, കടഭാരം, പരമദാരിദ്ര്യം—ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ കർഷകവർഗത്തിൻെറ സർവനാശമാണ് ഇന്ന് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

78 ഇന്ത്യയും പാകിസ്താനും ആയി രാജ്യത്തെ വർഗീയമായി വിഭജിച്ചതു കാരണം അനേക ദശലക്ഷംവരുന്ന അഭയാർഥികളുടെ വമ്പിച്ച പ്രശ്നം ഉയർന്നുവന്നു. കൂടാതെ പുതുതായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ തുടർച്ചയായി നിലനിന്നുവരുന്ന സംഘർഷാവസ്ഥയും സംഘട്ടനവും ഈ അഭയാർഥികളുടെ സംഖ്യ വീണ്ടും വർധിപ്പിക്കാൻ കാരണമായി. ഈ പ്രശ്നം ഇനിയും തൃപ്തികരമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഗവൺമെൻറ് പല വാഗ്ദാനങ്ങളും നിറവേറ്റുന്നതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരിക്കുന്നു. അഭയാർഥികളുടെ പുനരധിവാസത്തിന് പര്യാപ്തമായത്ര ഏർപാടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവരുടെ സ്ഥിതി അങ്ങേയറ്റം ദയനീയമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ പലഭാഗത്തെയും, പ്രത്യേകിച്ചും ബംഗാൾസംസ്ഥാനത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രശ്നം. പുനരധിവാസത്തിനുളള പദ്ധതികളും ഗവൺമെൻറ് അവ പ്രായോഗികമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും തകർത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

79 മൗലികമായ കാർഷികപരിഷ്കാരങ്ങളില്ലാതെയും വിദേ

ശമൂലധനത്തെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാതെയും നമ്മുടെ ഭരണാധികാരിവർഗങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മുതലാളിത്തവികസന പാത, കൈത്തറി, നെയ്ത്തുകാരെയും മറ്റും പോലുള്ള ദശലക്ഷക്കണക്കിന് കൈത്തൊഴിലുകാരുടെ ജീവിതത്തിൽ കനത്ത പ്രഹരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെയും നിർധനരുടെയും അണികളിലേക്ക് തുടരത്തുടരെ അവർ എടുത്തെറിയപ്പെടുകയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങേയറ്റം താണവരുമാനത്തിന്റെയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ, മറ്റു അസംസ്കൃതപദാർഥങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വമ്പിച്ച വിലക്കയറ്റത്തിന്റെയും അനേകതരം ഭാരിച്ച നികുതിയുടെയും കീഴിലമർന്ന് കൈത്തൊഴിലുകാർ പിഴിയപ്പെടുകയാണ്. ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന കൈത്തൊഴിലുകാരും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും അടങ്ങുന്ന വമ്പിച്ച ജനസാമാന്യത്തിന് കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന ബജറ്റുകളിൽ ഉൾകൊളളിച്ചിട്ടുളള ചുരുങ്ങിയ സഹായധനംകൊണ്ട് യഥാർഥ ആശ്വാസം യാതൊന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഗവൺമെൻറിന്റെ ജനവിരുദ്ധനയങ്ങൾ ഈ പ്രശ്നത്തിന് യാതൊരു പരിഹാരവും നിർദേശിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൈത്തൊഴിലുകാർക്കിടയിൽ അസംതൃപ്തി അതിവേഗം വ്യാപിച്ചുവരികയാണ്.

80 നഗരത്തിലെ ഇടത്തരക്കാരുടെ ജീവിതം ഇതിനേക്കാൾ ഒട്ടും മെച്ചമല്ല. ഉയർന ജീവിതച്ചെലവ്, താഴ്ന്ന ശമ്പളം, മോശമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതനിലവാരം—ഇതാണവരുടെ സ്ഥിതി. ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഇടത്തരക്കാരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ രൂക്ഷമായി വർധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളിവർഗത്തെ നേരിടുന്ന അതേ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഗവൺമെൻറ് ആപ്പീസുകളിലും സ്വകാര്യ ആപ്പീസുകളിലും ബാങ്കുകളിലും വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങളിലും പളളിക്കൂടങ്ങളിലും കലാശാലകളിലും അതുപോലുളള മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലും പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന ഇടത്തരക്കാരായ ശമ്പളക്കാരെയും നേരിടുന്നത്. കലാ-സാഹിത്യ-ശാസ്ത്രീയ-സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഇടത്തരക്കാർ പ്രധാനമായ ഒരു പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അവരിൽ മിക്കവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഈ രംഗങ്ങളുടെ വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാസമ്പന്നരായ ഇടത്തരം യുവാക്കൾ തൊഴിൽവിനിമയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ (എംപ്ലോയ്മെൻറ് എക്സ്ചേഞ്ചുകളുടെ) മുമ്പിൽ വരിവരിയായി ആകാംക്ഷയോടെ നിൽകുന്നതാണ് നാം കാണുന്നത്.

81 ഇന്നത്തെ ഗവൺമെൻറിന്റെ നയങ്ങളും വിദേശകുത്തകകളുടെയും ഇന്ത്യൻകുത്തകകളുടെയും മൂലധനവ്യാപാരികളുടെയും പ്രവർതനങ്ങളും അനവധി വ്യവസായികളെയും വ്യാവസായികോൽപാദകരെയും ബിസിനസുകാരെയും വ്യാപാരികളെയുംകൂടി

പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. മൂലധനം, അസംസ്കൃതപദാർഥങ്ങൾ, കടത്തു സൗകര്യങ്ങൾ, ഇറക്കുമതി-കയറ്റുമതി ലൈസൻസുകൾ എന്നിവയുടെ വിഹിതം നിർണയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെൻറും ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളും അനുവർതിക്കുന്ന നയം വൻകിടമുതലാളിമാരൊഴികെ മിക്കവാറും എല്ലാവരെയും വിഷമിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്. ചെറുകിടവ്യവസായങ്ങളിലും കുടിൽവ്യവസായങ്ങളിലും ഏർപെട്ടിരിക്കുന്നവർ സ്ഥിരമായ കുഴപ്പത്തിലാണ്.

82 ഗവൺമെൻറ് തുടരുന്ന ജനവിരുദ്ധനയം കാരണം കുതിച്ചുകയറുന്ന വിലനിലവാരം, വർധമാനമായ നികുതികൾ, മുൻപിൻ നോക്കാത്ത നാണയപ്പെരുപ്പം എന്നിവ ജനസാമാന്യത്തെയാകെ മുച്ചൂടും മുടിക്കുകയാണ്. ഒരുഭാഗത്ത് വിരലിലെണ്ണാവുന്ന പുത്തൻപണക്കാരും വൻകിട ചൂഷകരും അവരുടെ ആശ്രിതരും സുഖഭോഗസമൃദ്ധിയിൽ മുഴുകിക്കഴിയുമ്പോൾ മറുഭാഗത്ത് കോടാനുകോടി ജനങ്ങൾ നികൃഷ്ടതയിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും അമർനുഞെരുങ്ങുകയാണ്. ഒരുഭാഗത്ത് ജനങ്ങളും മറുഭാഗത്ത് വൻകിട ബൂർഷ്വാസി നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുഗവൺമെൻറും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും നിരന്തരം മൂർഛിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

VII

ജനകീയ ജനാധിപത്യപരിപാടി

83 മുതലാളിത്ത സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന നയങ്ങളിലും ശ്രമങ്ങളിലും ജനങ്ങൾകുള്ള വ്യാമോഹങ്ങൾ അതിവേഗം നീങ്ങിവരികയാണ്. ഇന്നത്തെ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭു ഭരണത്തിൻകീഴിൽ പിന്നോക്കാവസ്ഥ, ദാരിദ്ര്യം, വിശപ്പ്, ചൂഷണം എന്നിവയിൽനിന്ന് മോചനം കിട്ടുമെന്ന യാതൊരു പ്രതീക്ഷക്കും വഴിയില്ലെന്ന് ജീവിതം തന്നെ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് ജനങ്ങളുടെ വളർന്നുവരുന്ന ആഭിമുഖ്യം ഈ ഉണർവിന്റെ തെളിവാണ്. ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ എന്ന നിലയിൽ മുതലാളിത്തത്തോടുള്ള മതിപ്പ് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉത്തരോത്തരം കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. ഇക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ ബൂർഷ്വാ ഭരണാധികാരികൾപോലും മുതലാളിത്തവികസനശ്രമങ്ങളെ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പൊയ്മുഖംകൊണ്ട് മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

84 സുശക്തമായ ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ്‌വ്യവസ്ഥ രൂപമെടുത്ത് അതിവേഗം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ലോകമുതലാളിത്തം സത്വരം ശിഥിലീകരിക്കപ്പെട്ടുവരികയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ ഐതിഹാസികമായ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിൽ, സാമ്പത്തികമായി പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന അനേകം അവികസിതരാജ്യങ്ങൾക് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയശേഷം ദേശീയജനാധിപത്യഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള വിപുലമായ നൂതനാവസരങ്ങൾ കൈവന്നിരിക്കുന്നു. വളർന്നുവരുന്ന തൊഴിലാളിവർഗത്തിന് ആ ഭരണകൂടത്തിൽ ക്രമേണ മുന്നണിനേതൃത്വം സ്ഥാപിച്ചശേഷം മുതലാളിത്തഘട്ടത്തെ മറികടന്നുകൊണ്ട് രാജ്യത്തെ മുതലാളിത്തേതര വികസനപാതയിലൂടെ നയിക്കാൻ കഴിയും.

85 എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്തരമൊരു സാധ്യത ഇല്ലാതിരിക്കയാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കോളനി വാഴ്ചക്ക് കീഴിലായിരുന്നപ്പോൾപോലും നമ്മുടെ രാജ്യം മുതലാളിത്തപരമായി വളർന്ന കോളനികളിലും അർധകോളനികളിലുംപെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. ദേശീയവിമോചനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും 1947-നുശേഷം പുതിയ സ്വതന്ത്രഭരണകൂടത്തിന്റെയും നേതൃത്വം വഹിച്ച വൻകിടബൂർഷ്വാസി രണ്ട് ദശാബ്ദക്കാലത്തോളം തുടർച്ചയായി ഭരണം നടത്തി; ഇക്കാലത്ത് ഒരുഭാഗത്ത് ജനങ്ങളുടെ ചെലവിലും മറുഭാഗത്ത് സാമ്രാജ്യത്വവും വൻകിടഭൂപ്രഭുത്വവും ആയി സന്ധിചെയ്തും വിലപേശിയും സ്വന്തം വർഗാധികാരം വളരെയധികം പ്രബലപ്പെടുത്താൻ വൻകിടബൂർഷ്വാസി ഭരണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർ മുതലാളിത്ത വികസനപാതയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. രണ്ട് ദശാബ്ദക്കാലംകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ കുത്തകകൾ വൻതോതിൽ വളരുകയും ഇന്ത്യൻ മുതലാളിത്തം ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വസ്തുത ഇതായിരിക്കെ മുതലാളിത്തേതര വികസനപാതയെപ്പറ്റിയും ഈ ലക്ഷ്യം നേടാൻ ഇവിടെ ദേശീയജനാധിപത്യഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുമുള്ള വർത്തമാനമെല്ലാം യാഥാർഥ്യത്തിന് നിരക്കാത്തതാണ്. വൻകിടബൂർഷ്വാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഈ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭു ഗവൺമെൻറിനെ അധികാരത്തിൽനിന്ന് മാറ്റാതെ കാർഷികരംഗത്തെ വരിഞ്ഞുകെട്ടിയിരിക്കുന്ന നാടുവാഴി-അർധനാടുവാഴി ചങ്ങലകൾ തകർക്കുക, സാമ്രാജ്യത്വകുത്തകമൂലധനത്തെ പിഴുതെറിയുക എന്നീ അടിസ്ഥാന ജനാധിപത്യകടമകൾ പോലും പൂർത്തീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

86 ഇന്ത്യയിലെ മുതലാളിത്തവികസനം പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിലും മറ്റു വികസിത മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായ തരത്തിലുള്ള ഒന്നല്ല. ഇന്ത്യൻ സമൂഹം മുതലാളിത്തപാതയിലൂടെയാണ് വളരുന്നതെങ്കിലും അതിൽ പ്രാങ്മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിലെ പ്രബലമായ അംശങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. വികസിതമുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ ഉയർന്നുവന്ന ബൂർഷ്വാസി നശിപ്പിച്ച പ്രാങ്മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ ആ ചിതാഭസ്മത്തിൻമേലാണ് മുതലാളിത്തം വളർന്നുവികസിച്ചത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലാകട്ടെ പ്രാങ്മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെമേൽ മാരകമായ പ്രഹരം ഏൽപിക്കുന്നത് മുതലാളിത്തസമൂഹത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രമായ വളർച്ചക്കും തുടർന് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലേറെ കാലം ഭരണം നടത്തിയ ബ്രിട്ടീഷ്കോളനിയുടമകളോ 1947-ൽ അധികാരമേറ്റ ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിയോ പ്രാങ്മുതലാളിത്തസാമൂഹ്യവ്യ

വസ്ഥയുടെമേൽ ഇത്തരമൊരു പ്രഹരം ഏൽപിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻസമൂഹം ജാതി-വർഗീയ-ഗോത്രസ്ഥാപനങ്ങളും കുത്തകമുതലാളിത്താധിപത്യവും ഒന്നുചേർനിട്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതരം സംയോജനമാണ്. അങ്ങനെ പ്രാങ്മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമുള്ള എല്ലാ പുരോഗമനശക്തികളെയും ഏകീകരിക്കുകയും ജനാധിപത്യവിപ്ലവം അതിവേഗം പൂർതീകരിച്ച് സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർതനത്തിന് കളമൊരുക്കാനുള്ള പ്രവർതനം സുഖകരമാക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവിധം സമൂഹത്തിലെ വിപ്ലവശക്തികളെ സംയോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും തൊഴിലാളിവർഗ പാർടിയുടെയും ചുമതലയായിത്തീർനിരിക്കുന്നു.

87 മേൽ വിവരിച്ച ചുമതലകളെ നേരിടുന്ന ഇത്തരുണത്തിൽ ഇന്നത്തെ ഗവൺമെൻറ് നമ്മെ കൊണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ള സ്തംഭനാവസ്ഥയിൽനിന്ന് പുറത്തുകടക്കാനുള്ള ഒരേയൊരു ശരിയായ മാർഗമെന്ന നിലയിൽ ഈ പ്രായോഗികകടമകളെയും രാഷ്ട്രീയപരിപാടിയെയും ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയെന്നത് ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്) സ്വന്തം കർതവ്യമായി കരുതുന്നു.

ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്) സോഷ്യലിസവും കമ്യൂണിസവും കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന സ്വന്തം ലക്ഷ്യത്തിൽ ഉറച്ചു നിലകൊളളുന്നു. തങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ ദത്തശ്രദ്ധമാണെന്നുള്ള ഭരണകക്ഷിയിലെയും ഗവൺമെൻറിലെയും വൻകിട ബൂർഷ്വാനേതാക്കൻമാരുടെ സത്യവിരുദ്ധമായ അവകാശവാദങ്ങൾകൊണ്ട് നമ്മുടെ പാർടി വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നില്ല. "ഓരോരുത്തരിൽനിന്നും അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തർകും അവരവരുടെ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച്" എന്ന പ്രമാണം നിലവിൽവരുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ് സമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യപടിയായി "ഓരോരുത്തരിൽനിന്നും അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തർകും അവരവരുടെ ജോലിയനുസരിച്ച്" എന്ന പ്രമാണം നടപ്പിലാകത്തക്ക തരത്തിൽ സ്റ്റേറ്റ് ഉടമയിൻകീഴിൽ സമൂഹത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ഉൽപാദനോപാധികളും വന്നുചേരുമ്പോൾ മാത്രമേ യഥാർഥവും കലർപില്ലാത്തതുമായ സോഷ്യലിസം കെട്ടിയുയർതാൻ കഴിയൂ എന്നത് പ്രാഥമികവിജ്ഞാനം മാത്രമാണ്. വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ നയിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുഭരണകൂടത്തിന്റെയും ഗവൺമെൻറിന്റെയും കീഴിൽ ഇത് നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തൊഴിലാളിവർഗഭരണത്തിൻകീഴിൽ മാത്രമേ യഥാർഥമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയൂ.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾതന്നെ ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികവികസനത്തിന്റെ നിലവാരവും, തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും തൊഴിലാളിവർഗ സംഘടനയുടെയും രാഷ്ട്രീയ-പ്രത്യയശാസ്ത്രപക്വതയുടെ നിലവാരവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ജനകീയ ജനാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുക എന്ന അടിയന്തരലക്ഷ്യം ഇന്ത്യൻകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്) ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊളളുന്നു. ഇത് തൊഴിലാളിവർഗനേതൃത്വത്തിൽ യഥാർഥത്തിലുളള നാടുവാഴിവിരുദ്ധവും സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവുമായ എല്ലാ ശക്തികളുടെയും കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുളള ഒരു ഭരണകൂടമായിരിക്കും. ഇതിന് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി വേണ്ടത് ഇന്നത്തെ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭുഗവൺമെൻറിനെയും ഭരണകൂടത്തെയും മാറ്റി, തൽസ്ഥാനത്ത് ഉറച്ച തൊഴിലാളി-കർഷക സഖ്യത്തിൻമേൽ പടുത്തുയർതിയ തൊഴിലാളിവർഗനേതൃത്വത്തിലുളള ഒരു ജനകീയ ജനാധിപത്യഭരണകൂടവും ഗവൺമെൻറും സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. ഇതിനുമാത്രമേ, ഇന്ത്യൻവിപ്ലവത്തിന്റെ പൂർതീകരിക്കപ്പെടാതെ കിടക്കുന്ന മൗലികമായ ജനാധിപത്യകടമകൾ വേഗത്തിലും സമഗ്രമായും ചെയ്തുതീർകാനും രാജ്യത്തെ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നയിക്കാനും കഴിയൂ.

സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുളള മുൻ ഉപാധിയായി ജനകീയ ജനാധിപത്യ ഗവൺമെൻറ് നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്ന കടമകളും പരിപാടിയും താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

88. ജനകീയജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭരണകൂടഘടന

ഇന്ത്യയിലെ വിഭിന്ന ദേശീയജനങ്ങളുടെ സ്വമേധയാ ഉളള യൂണിയനായിരിക്കും ജനകീയ ജനാധിപത്യ ഇന്ത്യ.

സ്വയംഭരണാവകാശം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് കേന്ദ്രീകരണത്തിന് വേണ്ടിയുളള ഭരണവർഗങ്ങളുടെ നീക്കത്തിന് ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്) എതിരാണ്. എല്ലാ ശിഥിലീകരണ—വേറിട്ടുപോകൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അത് എതിരാണ്.

യഥാർഥ തുല്യതയിലും സ്വയംഭരണാവകാശത്തിലും അടിയുറച്ചുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്ത് പാർതുവരുന്ന വിവിധ ദേശീയജനതകളുടെ ഐക്യത്തെ നിലനിർതാനും ഊട്ടിവളർതാനും താഴെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ജനാധിപത്യ ഭരണകൂടഘടനക്ക് രൂപംകൊടുക്കാനും വേണ്ടി ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്) പ്രവർതിക്കുന്നു.

1. ജനാധിപത്യ കേന്ദ്രീയതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു ഫെഡറേഷനായിരിക്കും ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ.

2 പരമാധികാരം ജനങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കും. ഭരണകൂടത്തിന്റെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും ജനങ്ങളോട് നേരിട്ട് ഉത്തരവാദപ്പെട്ടിരിക്കും. പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശത്തിന്റെയും ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരിച്ചുവിളിക്കലിന് വിധേയമായി, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളിലായിരിക്കും ഭരണകൂടത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പരമാധികാരം.

പാർലമെന്റ്, സംസ്ഥാനനിയമസഭകൾ, തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയിലേക്ക് 18 വയസെത്തിയ എല്ലാ പൗരൻമാർക്കും സാർവത്രികവും സമത്വാധിഷ്ഠിതവും നേരിട്ടുള്ളതുമായ വോട്ടവകാശം നൽകുന്നതായിരിക്കും. എല്ലാ പ്രാതിനിധ്യസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാനുള്ള വോട്ടറുടെ അവകാശത്തിനും രഹസ്യബാലറിനും ഉറപ്പുവരുത്തും.

3 അഖിലേന്ത്യാകേന്ദ്രത്തിൽ രണ്ട് സഭകളുണ്ടായിരിക്കും—ജനപ്രതിനിധിസഭയും രാജ്യസഭയും. രണ്ടിനും തുല്യ അധികാരവും തുല്യ അംഗസംഖ്യയും ഉണ്ടായിരിക്കും. രാജ്യസഭയിൽ ഇന്ത്യൻയൂണിയനിലെ ഓരോ സംസ്ഥാനത്തുനിന്നുമുള്ള പ്രതിനിധികളുടെ സംഖ്യ തുല്യമായിരിക്കും. രണ്ട് സഭകളുടെയും തീരുമാനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടായിരിക്കും പ്രസിഡൻറിന്റെ പ്രവർത്തനം. പ്രസിഡൻറിന് മറ്റധികാരങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കില്ല.

4 ഇന്ത്യൻയൂണിയനിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും യഥാർഥമായ സ്വയംഭരണാവകാശവും തുല്യ അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആദിവാസിപ്രദേശങ്ങൾക്ക്, സംജാതീയമായി വിഭിന്നവും പ്രത്യേക സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വ്യവസ്ഥകൾകൊണ്ട് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതുമായ ജനവിഭാഗങ്ങളുള്ള പ്രദേശങ്ങൾക്കും, അതത് സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുതന്നെ പ്രാദേശികഗവൺമെൻറുകളോടുകൂടിയ പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണാവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവയുടെ വികസനത്തിനു വേണ്ട എല്ലാ സഹായങ്ങളും നൽകപ്പെടും.

5 സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഉപരിസഭകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. കേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് നിയമിക്കുന്ന ഗവർണർമാരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എല്ലാ ഭരണസർവീസുകളും സംസ്ഥാനഗവൺമെൻറിന്റെയോ

തദ്ദേശഭരണത്തിന്റെയോ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിൻകീഴിലായിരിക്കും. സംസ്ഥാനങ്ങൾ എല്ലാ ഇന്ത്യൻ പൗരൻമാരെയും ഒരുപോലെ കണക്കാക്കുന്നതായിരിക്കും. ജാതി, സമുദായം, ദേശീയത എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു വിവേചനവും കാണിക്കുന്നതല്ല.

6 പാർലമെൻറിലും കേന്ദ്രഭരണത്തിലും എല്ലാ ദേശീയഭാഷകളുടെയും സമത്വം അംഗീകരിക്കുന്നതാണ്. പാർലമെൻറംഗങ്ങൾക്ക് ഏത് ദേശീയഭാഷയിലും സംസാരിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും; അതേസമയം തന്നെ അവരുടെ പ്രസംഗം മറെറല്ലാ ദേശീയഭാഷകളിലേക്കും തർജ്ജമചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. എല്ലാ നിയമങ്ങളും ഗവൺമെൻറ് കൽപനകളും പ്രമേയങ്ങളും എല്ലാ ദേശീയഭാഷകളിലും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഹിന്ദി ഔദ്യോഗികഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. വളർന്നുവരുന്ന സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും ബുദ്ധിപരവുമായ സമ്പർക്കത്തിനിടയിൽ ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഏറെറവും യോജിച്ച പരസ്പര വിനിമയഭാഷ പ്രയോഗത്തിലൂടെ വളർത്തിയെടുക്കുന്നതായിരിക്കും. ഭരണം, നിയമനിർമാണം, നീതിനിർവഹണം, അധ്യയനം എന്നീ തുറകളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയില്ല. പകരം അതത് ദേശീയഭാഷയായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയിലൂടെ അധ്യയനം ലഭിക്കാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ അവകാശം അംഗീകരിക്കപ്പെടും. ഓരോ ഭാഷാസംസ്ഥാനത്തും പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലെയും സർകാർ സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും ഭരണത്തിന് അവിടത്തെ ദേശീയഭാഷ തന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഏറെറവും ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുകൂടി അധ്യയനമാധ്യമമായി സംസ്ഥാനഭാഷതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. വേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം, സംസ്ഥാനഭാഷക്കുപുറമെ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെയോ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയോ ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെയോ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. ഉറുദുഭാഷക്കും അതിന്റെ ലിപിക്കും ആവശ്യമായ സംരക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.

7 ഘടകസംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലും സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ തമ്മിലും സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിലെ പരസ്പരസഹകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യം ഊട്ടിഉറപ്പിക്കാനായി ജനകീയജനാധിപത്യഗവൺമെൻറ് എല്ലാ നടപടികളും കൈക്കൊള്ളും. സാമ്പ

ത്തികമായി പിന്നോക്കാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്നതും ദുർബല വുമായ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും പ്രദേശങ്ങൾക്കും ത്വരിതഗതി യിൽ പുരോഗമിക്കാൻ സഹായകമായവിധത്തിൽ വേണ്ട പ്രത്യേക സാമ്പത്തികസഹായങ്ങളും പരിഗണനകളും നൽക പ്പെടും.

8 തദ്ദേശഭരണരംഗത്ത് വില്ലേജുമുതൽ മേലോട്ടുള്ള തലങ്ങളിൽ തദ്ദേശഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വിപുലമായ ഒരു ശൃംഖല ജനകീയ ജനാധിപത്യഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കുന്നതായിരിക്കും. അവയെല്ലാം തന്നെ ജനങ്ങൾ നേരിട്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവ യായിരിക്കും. അധികാരവും ചുമതലയും ആവശ്യമായ ധനാ ഗമമാർഗങ്ങളും ഉള്ളവയുമായിരിക്കും.

9 നമ്മുടെ എല്ലാ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ജനാ ധിപത്യത്തിന്റെ സത്ത ഉൾകൊളളിക്കാനായി ജനകീയജനാ ധിപത്യഭരണകൂടം ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ദേശീയജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലേക്കും മുൻകൈയെടുക്കാനുളള ശീല ത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യപരമായ രൂപങ്ങൾ അത് വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ട്രേഡ് യൂണിയനു കൾ, കർഷക-കർഷകതൊഴിലാളിസംഘടനകൾ, അധ്വാനി ക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ മറ്റ് വർഗ-ബഹുജനസംഘടനകൾ എന്നിവക്ക് ഇതിൽ ഒരു സുപ്രധാന പങ്കുവഹിക്കാനുണ്ട്. രാജ്യത്തിലെ നിയമനിർമാണത്തിന്റെയും ഭരണനിർവഹണ ത്തിന്റെയും യന്ത്രാവലി ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യാഗ്രഹങ്ങ ളിൽ നിരന്തരം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതിന് ഗവൺമെൻറ് നടപടി എടുക്കുന്നതായിരിക്കും. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണത്തിലും പ്രവർതനത്തിലും ബഹുജനങ്ങളുടെയും അവരുടെ സംഘട നകളുടെയും സജീവമായ സഹകരണം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതാ യിരിക്കും. ഭരണകൂടത്തിലും ഭരണത്തിലും ഉദ്യോഗസ്ഥദു ഷ്പ്രഭുത്വവും അതിന്റെ പതിവുകളും ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിന് അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്.

10 നീതിനിർവഹണത്തിൽ ജനാധിപത്യപരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരു ത്തുന്നതാണ്. ന്യായമായ നീതി വേഗത്തിൽ ലഭിക്കുമെന്ന് ഉറ പ്പുവരുത്തും. നീതിന്യായവിഭാഗത്തെ ഭരണനിർവഹണ വിഭാ ഗത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തുമെന്ന് ഉറപ്പുചെയ്യപ്പെടും. ജഡ്ജിമാരുടെ നിയമനം പാർലമെൻറ്, നിയമസഭ മുതലായ ജനകീയസ്ഥാപനങ്ങളിൽ തക്കതായ ഒന്നിന്റെ അംഗീകാര ത്തിന് വിധേയമായിരിക്കും.

എല്ലാ പൗരൻമാർക്കും നിയമപരമായ പരിഹാരം എളുപ്പം ലഭിക്കുന്നതിനായി സൗജന്യമായ നിയമസഹായവും നിയമോപദേശവും നൽകപ്പെടും.

ഏതൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെതിരായും കോടതിയിൽ കേസുകൊടുക്കാനുള്ള ആളുകളുടെ അവകാശം ഉറപ്പുചെയ്യപ്പെടും.

11 ജനകീയ ജനാധിപത്യഗവൺമെൻറ് സായുധസേനാംഗങ്ങൾകിടയിൽ സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിൻെറയും ജനാധിപത്യത്തിൻെറയും ജനസേവനത്തിൻെറയും ചൈതന്യം പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും. അത് അവർക് നല്ല ജീവിതനിലവാരവും സേവനവ്യവസ്ഥയും ഉറപ്പുവരുത്തും. സാംസ്കാരികജീവിതത്തിനും കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും സാധ്യമായ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അവർക് നൽകും. ആരോഗ്യമുള്ള എല്ലാ പൗരൻമാർക്കും സൈനികപരിശീലനം നേടുന്നതിന് അത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും. ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റിയും രാഷ്ട്രത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ബോധം അവരിൽ വളർത്താൻ ശ്രമിക്കും.

12 പൂർണമായ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പുനൽകപ്പെടും. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം, സ്ഥിരവാസാവകാശം എന്നിവ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടും. ആരെയും വിചാരണകൂടാതെ തടങ്കലിൽ വെക്കുകയില്ല; ചിന്ത, മതവിശ്വാസം, ആരാധന, സംസാരം, പത്രം, യോഗംചേരൽ, പണിമുടക്ക്, യാത്ര, തൊഴിൽ എന്നിവക്കെല്ലാം പരിപൂർണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും.

13 തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം എല്ലാ പൗരൻമാരുടെയും മൗലികാവകാശമായി ഉറപ്പുചെയ്യപ്പെടും. മതം, ജാതി, ലിംഗം, വർണം, ദേശീയത എന്നിവ ഏതായാലും എല്ലാ പൗരൻമാർക്കും തൊഴിലിനുള്ള തുല്യാവകാശവും, തുല്യജോലിക്ക് തുല്യവേതനവും ഉറപ്പുചെയ്യുന്നതാണ്.

14 ശമ്പളത്തിലും വരുമാനത്തിലുമുള്ള ഭീമമായ അന്തരം ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും.

15 ഒരു ജാതി മറെറാരു ജാതിയെ സാമൂഹികമായി മർദിക്കുന്നതും അയിത്താചരണവും ശിക്ഷാർഹമാക്കുന്ന നിയമമുണ്ടാക്കും.

ഉദ്യോഗത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യം തുടങ്ങിയ പ്രത്യേകസൗകര്യങ്ങളിലും പട്ടികജാതിക്കാർ, പട്ടികവർഗക്കാർ, മറ്റു പിന്നോക്കസമുദായക്കാർ എന്നിവർക് പ്രത്യേകാനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

16 സ്ത്രീകൾ ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമായ അസമത്വങ്ങളും അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ഇല്ലായ്മചെയ്യും; സ്വത്തിനുള്ള പിന്തുടർചാവകാശം, വിവാഹ-വിവാഹമോചനനിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കൽ, വൃത്യസ്ത ജോലികളിലേക്കും തൊഴിലുകളിലേക്കുമുള്ള പ്രവേശനം മുതലായവയിൽ പുരുഷൻമാരോട് തുല്യമായ അവകാശം സ്ത്രീകൾക്കുമുണ്ടായിരിക്കും.

17 ഭരണകൂടത്തിന്റെ മതേതരത്വത്തിന് ഉറപ്പുവരുത്തും. മത സ്ഥാപനങ്ങൾ ഭരണകാര്യങ്ങളിലും രാഷ്ട്രീയരംഗങ്ങളിലും കൈകടത്തുന്നത് നിരോധിക്കപ്പെടും. മതന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക് സംരക്ഷണം നൽകപ്പെടും. അവക്കെതിരായുള്ള വിവേചനം നിയമവിരുദ്ധമാക്കും.

18 ഭരണകൂടം വിദ്യാഭ്യാസം ഏറെറടുക്കും. അതിന്റെ മതേതരസ്വഭാവം ഉറപ്പുചെയ്യപ്പെടും.

സെക്കൻററിഘട്ടംവരെ സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പുചെയ്യപ്പെടും

19 ആരോഗ്യ-വൈദ്യസഹായ-പ്രസവശുശ്രൂഷകൾകായുള്ള സൗജന്യസ്ഥാപനങ്ങളുടെ വിപുലമായ ഒരു ശൃംഖലതന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടും. തൊഴിലാളികൾകും വാർധക്യപെൻഷൻ പററിയവർകും വേണ്ടി വിശ്രമ-വിനോദകേന്ദ്രങ്ങളുണ്ടാക്കും.

20 നാടുവാഴിവിരുദ്ധവും സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവും ജനാധിപത്യപരവുമായ പുതിയ പുരോഗമന ജനകീയ സംസ്കാരം വളർതുന്നതിനും വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നമ്മുടെ ജനങ്ങൾകിടയിലുള്ള സർഗാത്മകപ്രതിഭകളെ ഉണർതിവിടാൻ വേണ്ട എല്ലാ നടപടികളും ജനകീയ ജനാധിപത്യഭരണകൂടവും ഗവൺമെൻറും സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും.

തങ്ങളുടെ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാംസ്കാരികജീവിതം സമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നതിനുമുള്ള ജനങ്ങളുടെ സമരത്തെ സഹായിക്കുന്ന—

ജാതി-സമുദായ വൈരാഗ്യങ്ങൾ, തെററായ മുൻധാരണകൾ, അടിമത്തബോധം, അന്ധവിശ്വാസം മുതലായവയിൽനിന്ന് വിമോചിതരാകാൻ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന—

രാജ്യത്തൊട്ടാകെയുള്ള ജനാധിപത്യസമൂഹങ്ങളുടെ പൊതുവായ അഭിലാഷങ്ങൾക് അനുസൃതമായിത്തന്നെ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകഭാഷ, സംസ്കാരം, ജീവിതരീതി എന്നിവ വളർതിക്കൊണ്ടുവരാൻ ഓരോ ദേശീയജനതയെയും ആദിവാസിജനതയെയും സഹാ

യിക്കുന്ന—

ലോകത്തിലെ എല്ലാ സമാധാനസ്നേഹികളായ ജനതകളോടും രാജ്യങ്ങളോടും സാഹോദര്യബോധം വളർത്തുന്നതിനും വർഗീയ-ദേശീയവികാരങ്ങളിൽനിന്ന് മുക്തിനേടുന്നതിനും ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന—

എല്ലാത്തരം സാഹിത്യത്തിന്റെയും കലയുടെയും വളർച്ച ത്വരിതപ്പെടുത്താൻവേണ്ട നടപടികൾ ജനകീയ ജനാധിപത്യഗവൺമെൻറ് എടുക്കുന്നതാണ്.

89 കാർഷികരംഗത്തും കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിലും നിർവഹിക്കുന്ന പരിപാടി

1 പ്രതിഫലം നൽകാതെ ഭൂപ്രഭുത്വം അവസാനിപ്പിക്കുക, കർഷകതൊഴിലാളികൾക്കും ദരിദ്രകൃഷിക്കാർക്കും ഭൂമി സൗജന്യമായി നൽകുക.

2 കൃഷിക്കാരും കർഷകതൊഴിലാളികളും ചെറുകിടകൈത്തൊഴിൽകാരും പണമിടപാടുകാർക്കും ഭൂപ്രഭുക്കൾക്കും കൊടുക്കാനുള്ള കടങ്ങൾ റദ്ദാക്കുക.

3 കൃഷിക്കാർക്കും കൈത്തൊഴിലുകാർക്കും നീണ്ടകാലത്തേക്ക് ചുരുങ്ങിയ പലിശക്ക് കടം ലഭിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക. അതുപോലെ കാർഷികോൽപാദനത്തിന് ന്യായമായ വിലയും. നവീന ഉപകരണങ്ങളും സാങ്കേതികമാർഗങ്ങളും നല്ല വിത്തുകളും ഉപയോഗിച്ച് കൃഷിചെയ്യുന്ന രീതി മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുക.

4 ജലസേചന സൗകര്യങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുകൊടുക്കുക.

5 കർഷകതൊഴിലാളികൾക്ക് ആവശ്യത്തിനുള്ള കൂലിയും ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും ഉറപ്പുവരുത്തുക.

6 കൃഷിക്കും മറ്റ് കാർഷികജോലികൾക്കും, മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി കൃഷിക്കാരുടെയും കൈത്തൊഴിൽകാരുടെയും സഹകരണസംഘങ്ങൾ സ്വമേധയാ രൂപംകൊണ്ട് വളരാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

90 വ്യവസായം, തൊഴിൽ എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ നിർവഹിക്കുന്ന പരിപാടി

കൃഷിക്കാരുടെ വളരെ താഴ്ന്ന ക്രയശക്തിയിൽനിന്ന് മാത്രമല്ല നമ്മുടെ വ്യവസായത്തിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്. മറിച്ച് വിദേശമൂലധന

ത്തിന്റെ കൊളളയിൽനിന്നുകൂടി അത് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട്.

വിപുലമായ തോതിൽ വ്യവസായീകരിക്കപ്പെട്ടാലല്ലാതെ സുശക്തവും സമൃദ്ധവുമായ ഒരു രാജ്യമായിത്തീരാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ല. പക്ഷേ ബ്രിട്ടീഷ്-അമേരിക്കൻ മൂലധനവും മറ്റ് വിദേശമൂലധനവും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിലനിൽകുകയും നുഴഞ്ഞുകയറാൻ കൂടുതൽ അവസരങ്ങൾ അവയ്ക്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോളംകാലം അത്ര വിപുലമായ രീതിയിൽ വ്യവസായീകൃതമാകാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. കാരണം അവരുടെ മുടക്കുമുതലിൻമേൽ ഉണ്ടാകുന്ന ലാഭം രാജ്യത്തിൽനിന്ന് പുറമേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയാണ്, അതുപയോഗിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല,

അതുകൊണ്ട് വ്യവസായരംഗത്ത് ജനകീയജനാധിപത്യ ഗവൺമെൻറ് താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യും:

1 തോട്ടങ്ങളിലെയും ഖനികളിലെയും എണ്ണശുദ്ധീകരണശാലകളിലെയും ഫാക്ടറികളിലെയും കപ്പൽവ്യവസായത്തിലെയും വാണിജ്യത്തിലെയും എല്ലാ വിദേശമൂലധനവും ഏറെറടുക്കും. എല്ലാ ബാങ്കുകളും കടം നൽകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും മറ്റ് കുത്തകവ്യവസായങ്ങളും ദേശസാൽകരിക്കും. വിദേശവ്യാപാരം ദേശസാൽകരിക്കും.

2 സാമ്പത്തികപരാധീനതയിൽനിന്ന് വേഗത്തിൽ വിമുക്തമാകാനും രാജ്യത്തിലെ വ്യവസായങ്ങൾ അനുസ്യൂതം വികസിപ്പിക്കാനുംവേണ്ടി ഏറെറവും വേഗത്തിൽ പൊതുമേഖലയെ വികസിപ്പിക്കും. ഇതോടൊപ്പം, സ്റ്റേറ്റുടമയിൽ പുതിയ വ്യവസായങ്ങളും കൂടിയുണ്ടാകുമ്പോൾ പൊതുമേഖല ആധിപത്യസ്വഭാവമുളളതും നിർണായകവുമായിത്തീരും.

3 കടംവായ്പയും ന്യായവിലയ്ക്ക് അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളും വിപണനസൗകര്യങ്ങളും നൽകി ചെറുകിട-ഇടത്തരം വ്യവസായങ്ങളെ സഹായിക്കുക.

4 ജനങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തിനനുയോജ്യമായി രാജ്യത്ത് സമതുലിതവും ആസൂത്രിതവുമായ സമ്പദ്വികസനമുണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി സമ്പദ്ഘടനയിലെ വിവിധ മേഖലകളെ ക്രമീകരിക്കുകയും സംയോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

5 വ്യവസായങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിലും മേൽനോട്ടത്തിലും തൊഴിലാളികളെയും സാങ്കേതികജ്ഞൻമാരെയും സൃഷ്ടിപരമായി പങ്കെടുപ്പിച്ചും വൻകിടമുതലാളിത്തവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നീക്കംചെയ്തും പൊതുമേഖലയുടെ മേൽനോട്ടം ജനാധിപത്യപരമാക്കിത്തീർക്കുക.

6 ജീവനക്കൂലി നിജപ്പെടുത്തിയും ജോലിസമയം ക്രമേണ കുറ വുചെയ്തും ഏത് തരത്തിലുളള തൊഴിലില്ലായ്മയെയും അവ ശതയെയും നേരിടാൻ സ്റ്റേററിൻെറയും മുതലാളിമാരുടെയും ചെലവിൽ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ഏർപെടുത്തിയും തൊഴി ലാളികൾക് മാന്യമായ താമസസൗകര്യത്തിന് വകയിരുത്തി യും ട്രേഡ് യൂണിയനുകളെ അംഗീകരിച്ചും കൂട്ടായി വിലപേ ശാനും പണിമുടക്ക് നടത്താനുമുളള അവകാശത്തെ അംഗീ കരിച്ചും തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതനിലവാരവും തൊഴിൽസാ ഹചര്യങ്ങളും മൗലികമായി മെച്ചപ്പെടുത്തുക.

7 സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തെ മുൻനിർത്തി ഒരു വി ലനയം ഫലപ്രദമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുക.

8 കൃഷി, വ്യവസായം, കച്ചവടം എന്നിവയിൽ ഗ്രേഡ് ചെയ്ത നികുതി നടപ്പാക്കുകയും ലാഭത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യു ന്നതോടൊപ്പം തൊഴിലാളികൾ, കൃഷിക്കാർ, കൈവേലക്കാർ എന്നിവർക് പരമാവധി നികുതിയൊഴിവ് നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.

91 വിദേശനയത്തിൻെറ കാര്യം

ലോകസമാധാനം നിലനിർതുന്നതിനും സമാധാനപരമായ സഹവർതിത്വത്തിനും കൊളോണിയലിസത്തിനെതിരായ സമരത്തി ലും ഇന്ത്യ അതിൻെറ ശരിയായ പങ്കുവഹിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താൻ വേണ്ടി ജനകീയജനാധിപത്യഗവൺമെൻറ് താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യ ങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും:

1 കഴിയുംവിധത്തിലെല്ലാം ആഫ്രോ-ഏഷ്യൻ ഐക്യം ശക്തിപ്പെ ടുത്തും; സമാധാനത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി സമാ ധാനപ്രേമികളായ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുമായും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായും കൂടുതൽ സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളും സഹകര ണവും വളർതിക്കൊണ്ടുവരും; സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായി എല്ലാ കോളനിജനതയുടെ സമരങ്ങൾകും സഹായം നൽകും.

2 പഞ്ചശീലത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യത്യസ്ത സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥകൾ നിലനിൽകുന്ന രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാധാന പരമായ സഹവർതിത്വത്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കും.

3 അണ്വായുധയുദ്ധഭീഷണിയിൽനിന്ന് മനുഷ്യസമൂഹത്തെ രക്ഷി ക്കാൻവേണ്ടി സമാധാനസ്നേഹികളായ എല്ലാ ശക്തികളു മായി സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് കഴിവിൻെറ പരമാവധി പ്രവർതിക്കു ന്നതായിരിക്കും. എല്ലാ അണ്വായുധങ്ങളുടെയും മനുഷ്യരെ കൂട്ടായി നശിപ്പിക്കുന്ന മററായുധങ്ങളുടെയും പരീക്ഷണവും

നിർമാണവും പ്രയോഗവും ഉടനടി നിരോധിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടും. എല്ലാ അണ്വായുധശേഖരങ്ങളും നശിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും അണ്വായുധവിമുക്തപ്രദേശങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഒത്തുതീർപുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും.

4 യുദ്ധം തടയാനും സമാധാനം സംരക്ഷിക്കാനും അത് ഭദ്രമാക്കാനും പ്രവർത്തിക്കുക; പൊതുവും നിയന്ത്രിതവുമായ നിരായുധീകരണത്തെപ്പറ്റി സന്ധിയുണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുക; എല്ലാ പട്ടാള ഉടമ്പടികളും എല്ലാ വിദേശ പട്ടാളത്താവളങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കാനും ആവശ്യപ്പെടുക; സാമ്രാജ്യത്വയുദ്ധക്കൊതിയൻമാർക്കും അവരുടെ ഗൂഢാലോചനകൾക്കും തന്ത്രങ്ങൾക്കും എതിരായി ഏറ്റവും വലിയ ജാഗ്രത പുലർത്തുകയും ആ ജാഗ്രതയുടെ ആവശ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനങ്ങൾക് പ്രയോജനം നൽകുകയും ചെയ്യുക.

5 ഇന്ത്യയെ ബ്രിട്ടീഷ് കോമൺവെൽത്തിൽനിന്ന് പിൻവലിക്കും: രാഷ്ട്രതാൽപര്യത്തിന് വിരുദ്ധവും രാജ്യത്തിന്റെ അന്തസിന് ചേരാത്തതുമായി ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയുമായി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സർവകരാറുകളും ബാധ്യതകളും ഇല്ലായ്മചെയ്യും.

ഇന്ത്യയുടെ അയൽരാജ്യങ്ങളായ പാകിസ്താൻ, നേപ്പാൾ സിലോൺ, ബർമ, ചൈന തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളുമായി നിലവിലുള്ള എല്ലാ തർകങ്ങളും പഞ്ചശീലാടിസ്ഥാനത്തിൽ സമാധാനപരമായി ഒത്തുതീർകാൻ പ്രത്യേകമായും ഒത്തുചേർനും പരിശ്രമിക്കും.

വി. കെ. സ്മാരക ലൈബ്രറി
കോട്ടയം-686 001

VIII

ജനകീയ ജനാധിപത്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കൽ

92 ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ മൗലികകടമകൾ പരിപൂർണമായും പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന് വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇന്നത്തെ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭു ഭരണകൂടത്തെ മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് തൊഴിലാളിവർഗനേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു ജനകീയ ജനാധിപത്യ ഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നത് ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്.

93 ഭൂപ്രഭുത്വവുമായി കൂട്ടുകെട്ടിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ വൻകിട ബൂർഷ്വാനേതൃത്വത്തെ അധികാരത്തിൽനിന്ന് മാറ്റി പകരം ഭരണകൂടത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗനേതൃത്വം സ്ഥാപിച്ചാലല്ലാതെ കർഷകവർഗത്തിന്റെ യഥാർഥ താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ മൗലിക കാർഷിക പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അത്തരം കാർഷികപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കേ നമ്മുടെ പട്ടിണികിടക്കുന്ന ജനതക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണവും നമ്മുടെ വ്യാവസായികോൽപന്നങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ അസംസ്കൃതപദാർഥങ്ങളും വിപുലീകരിച്ചുവരുന്ന കമ്പോളവും നാടിന്റെ വികസനത്തിനാവശ്യമായ മൂലധനരൂപീകരണവും ഉറപ്പുവരുത്താനാവൂ.

94 വിദേശ സാമ്രാജ്യത്വമൂലധനവുമായി സന്ധിചെയ്യുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന നയം അനുവർതിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ഗവൺമെൻറ് ഭരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം വിദേശകുത്തകമൂലധനത്തെയും അതിന്റെ അപഹരണപരമായ ചൂഷണത്തെയും

ഒഴിവാക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥക്ക് കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് വിദേശകുത്തകമൂലധനത്തെ കടപുഴക്കി ഉടനടി നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് ഭദ്രമായ, ഈടുറ്റ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ജനകീയ ജനാധിപത്യഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല.

95 എല്ലാറ്റിനുമുപരി ജനവിരുദ്ധനയങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ഗവൺമെന്റിനെ പുറന്തള്ളി നിർണായകമായി തോൽപിച്ചശേഷം ഇന്നത്തേതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ജനാധിപത്യനയങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ബദൽഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപിക്കാതെ, ചരിത്രപരമായി കാലഹരണപ്പെട്ടതും ദുരിതപൂർണവുമായ മുതലാളിത്ത വികസനവീഥിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനോ അത്തരം വികസനത്തിന്റെ അനിവാര്യഫലമായ കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ കടുംപിടിയിൽനിന്ന് ജനങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കാനോ കഴിയുകയില്ലെന്ന് സകലമാനപേർക്കും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി വരികയാണ്.

96 നമ്മുടെ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടവും അതിന്റെ മൗലികകടമകളും വിപ്ലവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ മാത്രമല്ല വിപ്ലവസമരത്തിൽ വിവിധവർഗങ്ങൾക്കുള്ള പങ്കിനെയും നിർണയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിപ്ലവത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ ഇന്നത്തെ ഘട്ടത്തിൽ അതിന്റെ കാതലായ സ്വഭാവം നാടുവാഴിവിരുദ്ധവും സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവും കുത്തകവിരുദ്ധവും ജനാധിപത്യപരവുമാണ്. വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം, ബൂർഷ്വാസി നയിച്ചിരുന്ന കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പരമ്പരാഗതമായ അർഥത്തിലുള്ള ജനാധിപത്യവിപ്ലവമല്ല ഇന്നത്തേത് എന്ന് തീർച്ചയാണ്. ലോകചരിത്രത്തിലെ തികച്ചും നവീനമായ ഒരു യുഗത്തിൽ നടക്കുന്ന വിപ്ലവമാണ് നമ്മുടേത്. അതിന്റെ നേതൃത്വം ഏറെറടുക്കാൻ തൊഴിലാളിവർഗവും അതിന്റെ പാർടിയും നിയുക്തരായിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ വഴിമധ്യേ വഞ്ചിക്കാനായി നേതൃത്വം ബൂർഷ്വാവർഗത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കാനല്ല. വർതമാനയുഗത്തിൽ, സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിലെ അനുപേക്ഷണീയമായ പടിയെന്ന നിലയിൽ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന് തൊഴിലാളിവർഗംതന്നെ നേതൃത്വം നൽകണം. അതുകൊണ്ട് ഈ വിപ്ലവം പഴയ മാതൃകയിൽ ബൂർഷ്വാസി നയിക്കുന്ന ജനാധിപത്യവിപ്ലവമല്ല, മറിച്ച്, അത് തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ മുന്നണിനേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ മാതൃകയിലുള്ള ജനകീയ ജനാധിപത്യവിപ്ലവമായിരിക്കും.

97 വ്യവസായത്തിലും കൃഷിയിലും നമ്മുടെ ഉൽപാദനശക്തി

കളുടെ മേലുള്ള നാടുവാഴിത്ത-അർധനാടുവാഴിത്ത ചങ്ങലക്കെട്ടുകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളെ തുടച്ചുനീക്കുമാറ് കർഷകവർഗത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മൗലികമായ കാർഷികപരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കുകയെന്നതാണ് ഈ നാടുവാഴിവിരുദ്ധവും സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവുമായ ജനകീയജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കടമ. യുഗങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്ന പിന്നോക്കാവസ്ഥയിൽനിന്ന് ഗ്രാമങ്ങളെ ഇപ്പോഴും ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാങ്മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളായ ജാതിസമ്പ്രദായങ്ങളും മറ്റും പരിഷ്കരിക്കാൻവേണ്ടി വിപുലമായ നടപടികളും ഇതോടൊപ്പം കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവരും. സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിൽ ഇത്തരം വിപുലമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയെന്നത് കാർഷികവിപ്ലവത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കാർഷികവിപ്ലവമാണ് 'ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ അച്ചുതണ്ട്.' അതിന്റെ പൂർണമായ പ്രാധാന്യവും അർഥവും ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുകയെന്നതിനർഥം ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ അന്തഃസത്തയെത്തന്നെ കാണാതാവുകയെന്നതാണ്. നമ്മുടെ ദേശീയസമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് വിദേശകുത്തകമൂലധനത്തെ പൂർണമായും ക്ഷണത്തിലും നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് നമ്മുടെ ജനതയുടെ സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ അതിന്റെ ആപൽകാരിയായ സ്വാധീനശക്തിയിൽനിന്ന് വിമുക്തമാക്കുകയെന്നതാണ് നമ്മുടെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ അടിയന്തരകടമ. ഈ രണ്ട് മൗലികകടമകൾ പൂർത്തീകരിക്കുകയെന്നതാണ് ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ നേരിടുന്ന പ്രശ്നം. കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ ശക്തി തകർക്കുകയെന്ന കടമയും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

98 ഭരണകൂടത്തിൽ നേതൃത്വസ്ഥാനത്തിലിരിക്കുന്ന വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയെയും അവരുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രതിനിധികളെയും ഉറച്ചുനിന്ന് എതിർത്തും അവർക്കെതിരായി സമരം ചെയ്തുമല്ലാതെ, ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഈ മൗലികകടമകൾ നിർവഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. മൗലികവും യഥാർഥവുമായ കാർഷികപരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനെ അവർ തടയുകയും എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ നാടുവാഴി-അർധനാടുവാഴി ഭൂപ്രഭുത്വത്തെ പരിഷ്കരിക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം വർഗാധിപത്യത്തിന് പിന്തുണ കിട്ടത്തക്കതരത്തിൽ അവരുമായി സഖ്യത്തിലേർപെടുകയെന്ന സങ്കുചിതവർഗതാൽപര്യമാണ് ഇതിന് പിന്നിലുള്ളത്. വിദേശകുത്തകമൂലധനത്തെ സംരക്ഷിക്കാനും അതിന്റെ തടസമറ്റ നുഴഞ്ഞുകയറ്റത്തിന് സൗകര്യം നൽകാനും അവർ തങ്ങ

ളുടെ ഭരണാധികാരം ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. കൂടാതെ വിദേശകു ത്തകകളുമായി സന്ധിയും സഹകരണവും ഇന്ത്യൻ വൻകിട ഭൂപ്ര ഭുത്വവുമായി കൂട്ടുചേരലുമെന്ന തങ്ങളുടെ നയത്തോടൊപ്പം അവർ മുതലാളിത്തവികസനമാർഗം ശക്തിയായി പിന്തുടരുന്നുമുണ്ട്. ഈ നയം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ചക്ക് വലിയ സൗകര്യം നൽകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ജനകീയ ജനാധി പത്യവിപ്ലവം നാടുവാഴിഭൂപ്രഭുത്വത്തിനും വിദേശകുത്തകമുതലാളി ത്തത്തിനും എതിരായി മാത്രമല്ല സന്ധിയില്ലാത്തതരത്തിൽ നിലകൊ ള്ളുന്നത്. പിന്നെയോ, വിദേശ കുത്തകമുതലാളിത്തവുമായി സഹ കരിക്കുകയും സന്ധിചെയ്യുകയും ഇവിടത്തെ വൻകിട ഭൂപ്രഭുത്വവു മായി കൂട്ടുചേരുകയും ചെയ്യുന്നതും ഭരണനേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതു മായ വൻകിടബൂർഷ്വാസിക്കും അത് എതിരാണ്.

99 സ്വാഭാവികമായും ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഇന്ത്യയിലെ വൻകിടബൂർഷ്വാസിയുടെ ഭരണാധികാരവുമായി ജനകീയജനാധി പത്യവിപ്ലവത്തിന് ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവരും. വസ്തുത ഇതായതു കൊണ്ട് വിപ്ലവം നടത്താൻവേണ്ടി രൂപീകരിക്കുന്ന ജനകീയജനാ ധിപത്യമുന്നണി പഴയകാലത്തെ മാതിരി ഒരു പൊതുദേശീയൈക്യ മുന്നണിയായിരിക്കില്ല. പഴയകാലത്ത്, നമ്മുടെ ദേശീയ വിമോചന സമരത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ, വിപ്ലവത്തിന്റെ കുന്തമുന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ വിദേശവാഴ്ചക്കെതിരായിരുന്നു തിരിക്കപ്പെട്ടി രുന്നത്. വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ-കാർഷികഘട്ടവും വളർച യുടെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന വർഗശക്തികളുടെ പുതിയ പരസ്പരബന്ധവും നാം ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ജനാധിപത്യമുന്ന ണിക്ക് ഒരു പുതിയ ഉള്ളടക്കം ആവശ്യമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

100 ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയപ്പാർടിയായ ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്) യുടെ യും നേതൃത്വത്തിലല്ലാതെ ജനകീയജനാധിപത്യമുന്നണി വിജയപൂർവം കെട്ടിപ്പടുക്കാനോ വിപ്ലവത്തിന് വിജയം കൈവരിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. ചരിത്രപരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ തൊഴിലാ ളിവർഗത്തിനല്ലാതെ മറെറാരു വർഗത്തിനും ഈ പങ്ക് നിർവഹിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ മുഴുവൻ അനുഭവങ്ങളും ഈ സത്യത്തെ പൂർണമായും വെളിവാക്കുന്നവയാണ്.

101 ജനകീയജനാധിപത്യമുന്നണിയുടെ കാതലും അടിത്ത റയും ഉറച്ച തൊഴിലാളി-കർഷകവർഗൈക്യമാണ്. ഈ ഐക്യമാണ് ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കാനും ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ജനാധിപത്യ പരിവർത്തനങ്ങൾ നടപ്പാക്കാനും സമഗ്രമായ സാമൂഹ്യപുരോഗതി ഉറ

പ്പുവരുത്താനുമുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ശക്തി. ദേശീയബൂർഷ്വാസിയിലെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ നാടുവാഴിവിരുദ്ധ-സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ കടമകൾ നിർവഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എത്രത്തോളം പങ്കെടുക്കുമെന്നത് മുഖ്യമായും തൊഴിലാളി-കർഷക ഐക്യത്തിന്റെ കരുത്തിനെയും ഉറപ്പിനെയും ആശ്രയിച്ചാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, വിപ്ലവത്തെ വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കാനുള്ള വിപുലമായ ജനകീയജനാധിപത്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിലുണ്ടാവുന്ന വിജയമോ പരാജയമോ അചഞ്ചലമായ തൊഴിലാളി-കർഷകസഖ്യം ഊട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

102 നമ്മുടെ കർഷകജനത ഏകസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ ഒരു ജനസമൂഹമല്ലെന്നും, മുതലാളിത്തം കടന്നുകയറിയതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെയിടക്ക് വ്യക്തമായ ചേരിതിരിവ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഏവർക്കും അറിവുള്ള സംഗതിയാണ്. കർഷകജനതയിലെ വിഭിന്ന വിഭാഗങ്ങൾ വിപ്ലവത്തിൽ വ്യത്യസ്ത പങ്കാണ് നിർവഹിക്കുന്നത്. ഗ്രാമീണകുടുംബങ്ങളിൽ എഴുപതുശതമാനം വരുന്നവരും ഭൂപ്രഭുക്കളുടെ നിർദയ ചൂഷണത്തിന് വിധേയരുമായ കർഷകതൊഴിലാളികളും ദരിദ്രകൃഷിക്കാരും ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ അവരുടെ വർഗനിലകൊണ്ടുതന്നെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനബന്ധുക്കളായിരിക്കും. ഇടത്തരം കൃഷിക്കാരും ഹുണ്ടികമൂലധനത്തിന്റെയും നാട്ടിൻപുറത്തെ നാടുവാഴി-മുതലാളി സ്വഭാവങ്ങളുള്ള ഭൂപ്രഭുക്കളുടെയും മുതലാളിത്തകമ്പോളത്തിന്റെയും കൊള്ളക്ക് ഇരയായിട്ടുള്ളവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ജനാധിപത്യമുന്നണിയിലെ വിശ്വസ്തമിത്രങ്ങളാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഗ്രാമജീവിതത്തിലെ ഭൂപ്രഭുത്വമേധാവിത്വം അവരുടെ സാമൂഹ്യനിലയെ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്.

103 കർഷകജനതയിലെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള മറ്റൊരു വിഭാഗമാണ് ധനികകൃഷിക്കാർ. കോൺഗ്രസിന്റെ കാർഷികപരിഷ്കാരങ്ങൾ അവരിൽ ചില വിഭാഗങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയമായും ഗുണകരമായിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷമുള്ള പുതിയ ഭരണംമൂലം അവർക്ക് കുറെയെല്ലാം നേട്ടങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവർ മുതലാളി-ഭൂപ്രഭുക്കളുടെ അണികളിലേക്ക് ചേരാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. തങ്ങളുടെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ കാർഷികതൊഴിലാളികളെ കൂലിക്ക് ഏർപെടുത്താനിടയാകുന്നതിൽനിന്ന് അവർക്ക് കാർഷികതൊഴിലാളികളോട് ശത്രുതയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ഭാരിച്ച നികുതികൾ, വ്യാവസായിക സാമഗ്രികളുടെ ഉയർന്ന വില, നാണയപ്പെരുപ്പം എന്നിവ ഭാവി അനിശ്ചിതമാകത്തക്കതരത്തിൽ അവരെ അലട്ടുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കാരും അല്ലാത്തവരുമായ കുത്തകക്കച്ചവടക്കാരുടെ പിടിയിലമർന്ന കമ്പോളങ്ങളിലെ കൊള്ളക്ക് വിധേയരായ അവർക്ക് പല

പ്പോഴും ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭു ഗവൺമെൻറ് തുടരുന്ന മർദനങ്ങളെ എതിർക്കാനിടവരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഒരു അളവുവരെ അവരെയും ജനാധിപത്യമുന്നണിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനും ജനകീയജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിലെ കൂട്ടാളികളാക്കി നിലനിർത്താനും കഴിയും.

104 വിദേശകുത്തക മുതലാളിത്തവുമായി സന്ധിചെയ്തും ഭൂപ്രഭുത്വവുമായി കൂട്ടുചേർന്നും മുതലാളിത്ത വികസനമാർഗം പിന്തുടരുന്ന മുതലാളി-ഭൂപ്രഭുഭരണത്തിൻകീഴിൽ വളരെ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരാണ് തുച്ഛമായ വരുമാനവും തീരെ അപര്യാപ്തമായ ശമ്പളവും കിട്ടുന്ന നഗരവാസികളും അല്ലാത്തവരുമായ ഇടത്തരക്കാർ. ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെയും തുണിയുടെയും മറ്റു നിത്യോപയോഗവസ്തുക്കളുടെയും കാര്യത്തിൽ അനുദിനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിലക്കയറ്റം, കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന വലിയ വീട്ടുവാടക, കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടിവരുന്ന വർധിച്ചചെലവ്, വർധമാനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവും ആയ ഗവൺമെൻറുനികുതികളുടെ സമ്മർദം എന്നിവയെല്ലാം അവരെ വല്ലാതെ അലട്ടുന്നുണ്ട്. അവരെ നിരന്തരം ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന മറെറാരു ഒഴിയാബാധയാണ് തൊഴിലില്ലായ്മ. ഈ വർഗത്തിന് ജനാധിപത്യമുന്നണിയിലെ പങ്കാളികളാകാൻ കഴിയും. അവരെ വിപ്ലവത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ട എല്ലാ പരിശ്രമവും നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

105 അർധവികസിതവും പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയതുമായ നമ്മുടേതുപോലുള്ള രാജ്യത്തെ ഒരു വർഗമെന്നനിലയിൽ ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിക്ക് സാമ്രാജ്യത്വവുമായും അതുപോലെതന്നെ നാടുവാഴി-അർധനാടുവാഴി കാർഷികക്രമവുമായും അതിൻെറതായ സംഘർഷങ്ങളും വൈരുധ്യങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതിലെ വൻകിട കുത്തകവിഭാഗം സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനത്തിനുശേഷം ഭരണാധികാരത്തിനുള്ള തങ്ങളുടെ സ്വാധീനമുപയോഗിച്ച് ഈ വൈരുധ്യങ്ങളും സംഘർഷങ്ങളും സന്ധിയിൽകൂടിയും സമ്മർദത്തിൽകൂടിയും വിലപേശലിൽകൂടിയും പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഈ ശ്രമത്തിൽ അവർ വിദേശകുത്തകകളുമായി ഉറച്ച ബന്ധങ്ങൾ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ഭൂപ്രഭുക്കളുമായി അധികാരം പങ്കിടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരുവശത്ത് സാമ്രാജ്യത്വവുമായി വിലപേശാനും മറുവശത്ത് സ്വയം കെട്ടിപ്പടുക്കാനും വേണ്ടി ഈ വിഭാഗം സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകത്തിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന സഹായം ഉപയോഗിക്കാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവർ ജനവിരോധികളും കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധരും ജനകീയജനാധിപത്യമുന്നണിയെയും അതിൻെറ വിപ്ലവലക്ഷ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉറച്ച എതിർപുള്ളവരുമാണ്.

106 വിദേശകുത്തകകളുമായി ഒട്ടുംതന്നെയോ അഥവാ ശാശ്വതമോ ആയ ബന്ധമില്ലാത്തവരും സ്വയം കുത്തകസ്വഭാവമില്ലാത്തവരും പലതരത്തിലും കുത്തകവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് വിഷമമനുഭവിക്കുന്നവരും ആയ ദേശീയബൂർഷ്വാസിയിലെ മറ്റു വിപുലവിഭാഗങ്ങൾ സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ, നാടുവാഴിവിരുദ്ധ വിപ്ലവത്തിന്റെ മുഖ്യകടമകൾ നിർവഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായിത്തന്നെ താൽപര്യമുള്ളവരാണ്. ലോകമുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയുടെ പൊതുക്കുഴപ്പം മൂർഛിക്കുകയും വിദേശകുത്തകകളും അവരും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യങ്ങൾ അതിതീക്ഷ്ണമായിത്തീരുകയും വൻകിട ബൂർഷ്വാസി തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികശക്തിയും ഭരണകൂടത്തിലുള്ള നേതൃസ്ഥാനവും ഉപയോഗിച്ച് സ്വന്തം കുഴപ്പം രാജ്യത്തിലെ തങ്ങളുടെ വർഗസഹോദരങ്ങളുടെ ചെലവിൽ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ ബൂർഷ്വാസിയിലെ ഈ വിഭാഗം ഭരണാധികാരത്തിനെതിരായി തിരിയാൻ നിർബന്ധിതമാവുകയും ജനകീയജനാധിപത്യമുന്നണിയിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ അവർ വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയോടൊപ്പം ഭരണാധികാരത്തിൽ പങ്കുള്ളവരാണെന്നും അതേ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ കൂടുതൽ വളർച്ചനേടുന്നതിനെപ്പറ്റി വമ്പിച്ച പ്രതീക്ഷകൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരാണെന്നും ഓർമവെക്കണം. വസ്തുനിഷ്ഠമായി നോക്കുമ്പോൾ ഈ വിഭാഗം പുരോഗമനസ്വഭാവമുള്ളതാണെങ്കിലും ഇന്ത്യൻ വൻകിട കുത്തകകളുമായും വിദേശകുത്തകകളുമായും താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ദുർബലമായ അതിന്റെ വർഗനില കാരണം അത് എപ്പോഴും അസ്ഥിരസ്വഭാവമുള്ളതായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ഒരുവശത്ത് സാമ്രാജ്യവാദികൾക്കും അവരുടെ കൂട്ടുകാരായ ഇന്ത്യൻ വൻകിട ബൂർഷ്വാസിക്കും മറുവശത്ത്, ജനകീയജനാധിപത്യമുന്നണിക്കും ഇടയിൽ ഇവർ അങ്ങേയറ്റത്തെ ചാഞ്ചാട്ടം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഈ ദ്വിമുഖസ്വഭാവംമൂലം വിപ്ലവത്തിലുള്ള അതിന്റെ പങ്ക് വർഗശക്തികളുടെ പരസ്പരബന്ധത്തിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ; ഒരുവശത്ത് സാമ്രാജ്യത്വവും നാടുവാഴിത്തവും മറുവശത്ത് ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണത; വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന ബൂർഷ്വാ ഭരണകൂടവും ദേശീയബൂർഷ്വാസിയിലെ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യങ്ങളുടെ ആഴം തുടങ്ങി പല സമൂർത സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

107 ജനാധിപത്യമുന്നണിയിലേക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവരാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വസ്തുനിഷ്ഠമായും ശ്രദ്ധാപൂർവമായും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ കുത്തകകൾക്കും വിദേശസാമ്രാജ്യത്വത്തിനുമെതിരായ അവരുടെ സമ

രങ്ങളിലെല്ലാം അവരെ സഹായിക്കാനുള്ള ഒരവസരവും തൊഴിലാളിവർഗം പാഴാക്കരുത്.

108 ജനകീയജനാധിപത്യവിപ്ലവം പൂർത്തീകരിക്കാൻവേണ്ടി, ജനകീയജനാധിപത്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യവും ഇതിന് വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻഭരണകൂടവുമായി അനിവാര്യമായും ഇടയേണ്ടിവരും എന്ന യാഥാർഥ്യവും ഒരുനിമിഷത്തേക്കുപോലും വിസ്മരിക്കാതെതന്നെ വിദേശസാമ്രാജ്യത്വവും വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുൾപെടെയുള്ള ഇന്ത്യൻബൂർഷ്വാസിയും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യങ്ങളെയും സംഘർഷങ്ങളെയും തൊഴിലാളിവർഗവും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്)യും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. യുദ്ധത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങളിലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക ബന്ധങ്ങളിലും വിദേശകുത്തകകളിൽ നിന്നുള്ള സഹായത്തിന്റെ നിബന്ധനകളിലും നമ്മുടെ കയറ്റുമതികൾക്ക് പര്യാപ്തമായ കമ്പോളങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന പ്രശ്നത്തിലും വിദേശനയത്തിന്റെയും നമ്മുടെ ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിന്റെയും പ്രശ്നത്തിലും ഈ വൈരുധ്യങ്ങൾ പ്രകടമായി കാണാവുന്നതാണ്. നിത്യേന മൂർഛിച്ചുവരുന്ന ലോകമുതലാളിത്ത പൊതുക്കുഴപ്പത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദേശീയ-സാർവദേശീയ തലങ്ങളിലുള്ള ഈ വൃത്യസ്തവൈരുധ്യങ്ങൾക്ക് മൂർചകൂടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഈ പ്രതിഭാസത്തെ സസൂക്ഷ്മം പഠിക്കുന്നതോടൊപ്പം സാമ്രാജ്യവാദികളെ ഒറ്റപ്പെടുത്താനും ജനാധിപത്യമുന്നേറ്റത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ജനകീയസമരത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി വിദേശസാമ്രാജ്യവാദികളുമായുള്ള അത്തരം ഓരോ ഭിന്നതയും പിളർപും സംഘട്ടനവും വൈരുധ്യവും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി (മാർക്സിസ്റ്റ്) ഉപയോഗിക്കണം. ഭരണകക്ഷിയായ കോൺഗ്രസുമായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള തന്ത്രപരമായ ഐക്യത്തെയോ ഐക്യമുന്നണിയെയോ പറ്റി യാതൊരു വ്യാമോഹവും വെച്ചുപുലർത്താതെതന്നെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ യഥാർഥ താൽപര്യങ്ങൾക്കിണങ്ങുന്ന എല്ലാ ലോകസമാധാന-കോളനീവിരുദ്ധ പ്രശ്നങ്ങളിലും സാമ്രാജ്യത്വവുമായി വൈരുധ്യത്തിലുള്ള എല്ലാ സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങളിലും നമ്മുടെ പരമാധികാരത്തെയും സ്വതന്ത്രവിദേശനയത്തെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും ഗവൺമെൻറിന് നിർലോഭമായ സഹായം നൽകാൻ തൊഴിലാളിവർഗം മടിക്കുകയില്ല.

109 സ്വന്തം കൊടിക്കീഴിൽ എല്ലാ പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളെയും ഏകീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്വതന്ത്രാപാർടിയുടെ പരിപാടിയിൽ രാജ്യത്തെ പിന്തിരിപ്പൻ-പ്രതിവിപ്ലവപ്രവണതകളുടെ സമൂർതപ്രതി

ഫലനമാണ് കാണുന്നത്. ജനസംഘത്തെപ്പോലുള്ള വർഗീയശക്തികളുമായി അത് ബന്ധങ്ങൾ ഊട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നു. പൊതുമേഖലക്കെതിരായി ഹീനമായ ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തുകയും ഇന്ത്യനും വൈദേശികവുമായ കുത്തകകൾക്ക് കൂടുതൽ സൗജന്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടത്തെ തുരങ്കംവെക്കുന്നതോടൊപ്പം വിദേശമൂലധനത്തിന്, പ്രധാനമായും അമേരിക്കൻ മൂലധനത്തിന്, കടന്നുകയറാൻവേണ്ടി മിക്കവാറും ഒരു 'തുറന്ന വാതിൽ' നയത്തിനുവേണ്ടി പരസ്യമായി വാദിക്കുന്നു. അവർ എല്ലാ കാർഷികപരിഷ്കാരങ്ങളെയും തുരങ്കംവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതിർത്തിത്തർക്കത്തിൽ ചൈനയുമായുണ്ടായ സൈനിക സംഘട്ടനത്തിനുശേഷം അമേരിക്കയുമായി സൈനികസഖ്യമുണ്ടാക്കണമെന്ന് പറയാൻ അവർക്ക് ധൈര്യം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വതന്ത്രാ പാർടിയുടെ പിന്തിരിപ്പൻസിദ്ധാന്തത്തെയും പരിപാടിയെയും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി 'ഉറച്ചുനിന്നെതിർക്കുന്നതായിരിക്കും.

110 ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട്, ദേശസ്നേഹികളായ എല്ലാ ശക്തികളുമായി—അതായത്, മുതലാളിത്തത്തിനു മുമ്പുള്ള സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തുടച്ചുനീക്കുന്നതിലും കർഷകജനതയുടെ താൽപര്യങ്ങൾകൊത്തവിധം സമഗ്രമായ കാർഷികവിപ്ലവം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിലും വിദേശമൂലധനത്തിന്റെ എല്ലാ ലാഞ്ഛനകളെയും തുടച്ചുനീക്കുന്നതിലും ഇന്ത്യൻസംസ്കാരവും സാമൂഹ്യജീവിതവും സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയും മൗലികമായി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ മാർഗതടസങ്ങളും നീക്കംചെയ്യുന്നതിലും തൽപരരായ എല്ലാവരുമായി ഐക്യം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നത് സ്വന്തം കടമയായി കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി മുന്നിൽ കാണുന്നു.

111 തൊഴിലാളി-കർഷകസഖ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ ദേശാഭിമാനശക്തികളുടെയും ജനാധിപത്യശക്തികളുടെയും വിപ്ലവപരമായ ഐക്യത്തിലൂടെ ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാനുള്ള സമരം സുദീർഘവും സങ്കീർണവുമാണ്. വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ അത് നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഈ പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത വർഗങ്ങളും ഒരേ വർഗത്തിലെതന്നെ വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങളും വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. വിഭിന്നവർഗങ്ങളുടെയും ഒരേ വർഗത്തിലുള്ള വിഭിന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെയും നിലപാടുകളിലെ മാറ്റങ്ങൾമൂലമുണ്ടാകുന്ന സങ്കീർണതകൾ കാരണം വിപ്ലവതൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പടയാളികളായി കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി വളർന്നുവരേണ്ടതിന്റെയും അതിന്റെ അണിയി

ലേക്ക് ഏറെറവും ആത്മാർഥതയും ആത്മത്യാഗസന്നദ്ധതയുമുള്ള വിപ്ലവകാരികളെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്റെയും പ്രാധാന്യം വർധിക്കുന്നു. സ്വന്തം അണികളെ മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ അന്തഃസത്തയുൾകൊള്ളത്തക്കവിധം തുടർച്ചയായി പഠിപ്പിക്കുകയും വീണ്ടും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പാർടിക്കുമാത്രമേ വർഗശക്തികളുടെ പരസ്പരബന്ധത്തിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിന് യോജിച്ച പ്രവർത്തനരൂപങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കാൻ കഴിയൂ. വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗത്തിലുണ്ടാകാനിടയുള്ള വിവിധ വളവുതിരിവുകളിലൂടെ ജനതയെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ അത്തരമൊരു പാർടിക്കുമാത്രമേ കഴിയൂ.

112 ദ്രുതഗതിയിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിയുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നേരിടാൻ പാർടിക്ക് വിവിധ ഇടക്കാല മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ആവഷ്കരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്. ഇന്നത്തെ ഭരണാധികാരിവർഗങ്ങളെ മാറ്റി, തൽസ്ഥാനത്ത് തൊഴിലാളി-കർഷകസഖ്യത്തിൻമേൽ പടുത്തുയർത്തിയ ഒരു പുതിയ ജനാധിപത്യഭരണകൂടവും ഗവൺമെൻറും സ്ഥാപിക്കുകയെന്ന കടമ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾതന്നെ, ജനങ്ങൾക്ക് അടിയന്തരാശ്വാസം നൽകുകയെന്ന മിതമായ പരിപാടി നടപ്പിലാക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ ഗവൺമെൻറുകൾ നിലവിൽവരുത്താൻ കിട്ടുന്ന എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളും പാർടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. അത്തരം ഗവൺമെൻറുകളുടെ രൂപീകരണം അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഉത്തേജനം നൽകുകയും ജനാധിപത്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന പ്രക്രിയയെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു രീതിയിലും അത് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് അടിയന്തരാശ്വാസം നൽകുന്ന താൽകാലിക സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ അത്തരം ഗവൺമെൻറുകൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള എല്ലാ അവസരങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇന്നത്തെ ബൂർഷ്വാ-ഭൂപ്രഭു ഭരണകൂടത്തെയും ഗവൺമെൻറിനെയും മാറേറണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പാർടി ജനങ്ങളെ തുടർന്ന് പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അങ്ങനെ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

113 ജനകീയ ജനാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കലും സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർതനവും സമാധാനപരമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ കൈവരിക്കാനാണ് ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് (മാർക്സിസ്റ്റ്) പാർടി പരിശ്രമിക്കുന്നത്. സുശക്തമായ ഒരു ബഹുജന വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനം

വളർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടും പാർലമെൻററി-പാർലമെൻേറതര സമര രൂപങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടും പിന്തിരിപ്പൻശക്തികളുടെ എതിർപിനെ പരാജയപ്പെടുത്താനും സമാധാനപരമായ മാർഗങ്ങളിൽകൂടി പരിവർതനം സാധ്യമാക്കാനും വേണ്ടി തൊഴിലാളിവർഗവും അതിൻെറ സഖ്യശക്തികളും പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

പക്ഷേ ഭരണാധികാരിവർഗങ്ങൾ ഒരിക്കലും അവരുടെ അധികാരം സ്വമേധയാ കൈവെടിയുകയില്ലെന്ന് നാം എപ്പോഴും ഓർമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ നിശ്ചയത്തെ ധിക്കരിക്കാനും അക്രമവും നിയമരാഹിതൃവുംകൊണ്ട് അതിനെ തകിടംമറിക്കാനും അവർ ഒരുമ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിപ്ളവശക്തികൾ എല്ലായ്പോഴും ജാഗ്രതയോടുകൂടി ഇരിക്കേണ്ടതും രാജ്യത്തിൻെറ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വളവുതിരിവുകളെയും എല്ലാ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളെയും നേരിടത്തക്കവിധം സ്വന്തം പ്രവർതനത്തെ തിരിച്ചുവിടേണ്ടതുമാണ്.

IX

കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി കെട്ടിപ്പടുക്കൽ

114 ബഹുജനങ്ങളെ ബൂർഷ്വാ ആശയങ്ങളുടെ സ്വാധീനശക്തിയിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമാക്കാനും അവരുടെ രാഷ്ട്രീയബോധം വളർത്താനും അവരെ ശാസ്ത്രീയസോഷ്യലിസത്തിന്റെ നിലപാടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനും പ്രത്യയശാസ്ത്രരംഗത്ത് ശക്തമായ സമരങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ബൂർഷ്വാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെ അധഃപതനത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ആഴമേറിയ പ്രത്യയശാസ്ത്ര തകർച്ചയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധമാണ് ഭരണാധികാരിവർഗത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പ്രധാന ആയുധം. ഈ ആയുധമുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനത്തെ ആശയപരമായി തുരങ്കംവെക്കാനും മറ്റു ജനാധിപത്യശക്തികളിൽനിന്ന് കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ ഒറ്റപ്പെടുത്താനും അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. കമ്യൂണിസ്റ്റ്വിരോധം മാർക്സിസ്റ്റ് തത്വസംഹിതയെ ഭയങ്കരമായി വളച്ചൊടിക്കുകയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥക്കെതിരായി സംസ്കാരശൂന്യമായ അപവാദങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും കമ്യൂണിസ്റ്റ് നയങ്ങളെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും തെറ്റായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ജനാധിപത്യ-സമാധാനശക്തികൾക്കും സംഘടനകൾക്കുമെതിരായി ക്രൂരമായ ആക്രമണം അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധം ദേശീയതാൽപര്യങ്ങൾക്കും ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്കും എതിരാണ്. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തെ അങ്ങേയറ്റത്തെ ശക്തിയുപയോഗിച്ച് എതിർക്കുകയും തുറന്നുകാണിക്കുകയും വേണം.

നമ്മുടെ ജനതയുടെ ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ

വളർച്ചയെ തടയാനും തകർക്കാനുംവേണ്ടി പിന്തിരിപ്പൻ സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ ബൂർഷ്വാ ദേശീയവാദത്തെയും ദേശീയദുരഭിമാനത്തെയും ജാതിസമ്പ്രദായം, വർഗീയത, മതാന്ധത എന്നിവയെയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദിഭാഷാ ഭ്രാന്ത് തലപൊക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അതിനെതിരായി മറ്റു ഭാഷാഗ്രൂപ്പുകൾ വിഭാഗീയ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യോജിച്ച തൊഴിലാളിവർഗപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും താൽപര്യങ്ങൾക്ക് ഇവ രണ്ടും ഹാനികരമാണ്. അതുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി അവർക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും.

ഭരണകക്ഷിയുടെ നേതൃത്വമടക്കം പല ബൂർഷ്വാനേതാക്കൻമാരും ബഹുജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാൻവേണ്ടി വാചാലമായി സോഷ്യലിസ്റ്റ് പദപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്താറുണ്ട്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾതന്നെ ഈ ബൂർഷ്വാനേതാക്കൻമാർ യഥാർഥ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മാർഗത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽനിന്ന് ജനങ്ങളെ അകറ്റിനിർത്തുകയാണ്. മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടിക്കുമെതിരായി അവർ നടത്തുന്ന ആക്രമണം മറച്ചുവെക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെൻറിന്റെ നടപടികൾ ലേശംപോലും സോഷ്യലിസ്റ്റല്ലെന്നും ബൂർഷ്വാനേതാക്കൻമാരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ലെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി ബഹുജനങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു.

വലതുപക്ഷ സോഷ്യലിസ്റ്റുകാരുടെയും തിരുത്തൽവാദികളുടെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ-പിളർപൻ നിലപാടുകൾകെതിരായി വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത പ്രത്യയശാസ്ത്ര-രാഷ്ട്രീയ സമരങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ജനകീയശക്തികളുടെ ഐക്യത്തിനും കെട്ടുറപ്പിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

115 ജനകീയ ജനാധിപത്യഗവൺമെൻറ് സ്ഥാപിക്കൽ, ഈ കടമകൾ വിജയപൂർവം നടപ്പാക്കൽ, ജനകീയ ജനാധിപത്യ ഭരണകൂടത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗനേതൃത്വം—ഇവയെല്ലാം ഇന്ത്യൻവിപ്ലവം ജനാധിപത്യഘട്ടത്തിൽതന്നെ നിൽക്കുകയില്ലെന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പരിവർതനം നടപ്പിലാകുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലേക്ക് ക്ഷണത്തിൽ മുന്നേറുമെന്നും ഉറപ്പുനൽകുന്നു.

116 ഏതൊരു ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണോ നാം സമരംചെയ്യുന്നത് ആ ലക്ഷ്യത്തെയും ജനാധിപത്യ ദേശീയമുന്നേറ്റത്തിന്റെ ഗതിയെയും സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം നമ്മുടെ ജനതക്ക്

കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി ഈ പരിപാടിയും ഇന്നത്തെ മുഖ്യവും അടിയന്തരവുമായ കടമകളും ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ അടിയന്തരകടമകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുംവേണ്ടി ഒരു ഏകീകൃത ജനാധിപത്യ മുന്നണിയിൽ യോജിച്ച് അണിനിരക്കാൻ അധ്വാനിക്കുന്ന തൊഴിലാളി-കർഷക ജനലക്ഷങ്ങളെയും അധ്വാനിക്കുന്ന ബുദ്ധിജീവികളെയും ഇടത്തരക്കാരെയും യഥാർഥ ജനാധിപത്യവികസനത്തിലും ഐശ്വര്യപൂർണമായ ജീവിതത്തിലും താൽപര്യമുള്ള ദേശീയബൂർഷ്വാസിയെയും നമ്മുടെ പാർടി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

117 നമ്മുടെ ജനതയുടെ സമരപാരമ്പര്യത്തെ മുന്നോട്ട് നയിച്ചുകൊണ്ട് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി ദേശാഭിമാനത്തെ തൊഴിലാളിവർഗ സാർവദേശീയത്വവുമായി കൂട്ടിയിണക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതവസാനിപ്പിക്കാനും തങ്ങളുടെ പരിപൂർണമായ മോചനത്തിനുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് ശരിയായ മാർഗനിർദേശം നൽകാൻ ഏതൊന്നിനു മാത്രമാണോ കഴിയുന്നത്, ആ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് തത്വസംഹിതയും പ്രമാണങ്ങളുമാണ് നമ്മുടെ പാർടിയെ എല്ലാ പ്രവർതനങ്ങളിലും സമരങ്ങളിലും നയിക്കുന്നത്. അധ്വാനിക്കുന്ന ജനതയുടെ ഏറ്റവും മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന, ഏറ്റവും സജീവരായ, ഏറ്റവും നിസ്വാർഥരായ പുത്രീ-പുത്രൻമാരെ പാർടി അതിന്റെ അണികളിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. അവരെ ഉറച്ച മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റുകാരും തൊഴിലാളിവർഗ സാർവദേശീയവാദികളുമായി വളർതിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പാർടി അവിരാമമായി പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഒരു ജനാധിപത്യവികസന മാർഗത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ ദേശാഭിമാനികളും ജനാധിപത്യവാദികളുമായ എല്ലാ ശക്തികളെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയെന്ന കടമ നിർവഹിക്കാനും ഈ പരിപാടി നടപ്പിലാക്കാൻവേണ്ടി സുശക്തമായൊരു ജനകീയ ജനാധിപത്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന മഹത്തായ കടമ നിർവഹിക്കാനും പാർടി അതിന്റെ എല്ലാ കഴിവും കരുത്തും ചെലവഴിക്കുകയാണ്.

118 നമ്മുടെ നാടിന്റെ ജനാധിപത്യപരമായ വളർചക്കുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം, ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിനും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ലോകവ്യാപകമായ സമരത്തിൽ അതിന്റെ പങ്ക് നിർവഹിക്കുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതിയുടെ വിപ്ലവകരമായ അപഗ്രഥനമുൾകൊളളുന്ന 1960 നവംബറിൽ

മോസ്കൊവിൽവെച്ച് ചേർന 81 മാർക്സിസ്റ്റ് -ലെനിനിസ്റ്റ് പാർടി പ്രതിനിധികളുടെ പ്രസ്താവനയിലും അതിനുമുമ്പത്തെ, 1957-ലെ പ്രഖ്യാപനത്തിലും നമ്മുടെ പാർടി ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് മഹത്തായ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് രേഖകളും എല്ലാ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കും തൊഴിലാളിവർഗത്തിനും ലോകമാകെയുള്ള പുരോഗമന ശക്തികൾക്കും അമൂല്യമായൊരു മാർഗദർശിയാണ്. ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടി ഈ രണ്ട് രേഖകളിലുമുള്ള വിപ്ലവകരമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും എല്ലാ തിരുത്തൽവാദ പ്രമാണമാത്രവാദ വ്യതിയാനങ്ങളിൽനിന്നും സ്വയം രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകകമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെയാകെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രധാനവിപത്തായ ആധുനിക തിരുത്തൽവാദത്തിന്റെ ഭീഷണിക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നതോടൊപ്പം, പ്രമാണമാത്രവാദപരമായ തെറ്റുകൾക്കെതിരായി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തുകൊളളുന്നു. ഓരോ രാജ്യത്തും, ലോകമാകെയും ഈ പുതിയ കാലഘട്ടം തുറന്നിട്ടിട്ടുള്ള സാധ്യതകളെ യാഥാർഥ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരേയൊരു ഉറപ്പ് സാർവദേശീയ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഐക്യമാണ്. ആ ഐക്യം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ നമ്മുടെ പാർടി പ്രയത്നിക്കുന്നതാണ്.

119 മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടിയുടെ നേതൃത്വവും മനുഷ്യരാശിയുടെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗത്തിലേറെ ജനങ്ങളെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും യഥാർഥ ജനാധിപത്യത്തിലേക്കും സാർവത്രിക സൗഖ്യത്തിലേക്കും ഇപ്പോൾതന്നെ നയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 90 റിലേറെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടികളും മൊത്തത്തിൽ 430 ലക്ഷം അംഗങ്ങളുമുള്ള ലോകകമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം, ചരിത്രത്തിലൊട്ടാകെ, മാനവരാശിയുടെ ഏറ്റവും മഹത്തും സുശക്തവുമായ പുരോഗമനപ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ സ്വന്തം ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് വിജയപൂർവം മുന്നേറുകയാണ്. ലോകത്തിലാകെ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പരിപൂർണവിജയം അനിവാര്യമാണ്.

120 തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും അതിന്റെ വിപ്ലവ മുന്നണിപ്പടയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ, മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെ മാർഗദർശനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനത ഈ പരിപാടി നേടിയെടുക്കുമെന്ന് ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർടിക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. നമ്മുടെ മഹത്തായ ഇന്ത്യാരാജ്യവും വിജയകരമായ ഒരു ജനകീയജനാധിപത്യമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത് സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽകൂടി മുന്നേറുമെന്നും നമ്മുടെ പാർടിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്.

പാർടി പരിപാടിക്കുള്ള സ്ഥിതി വിവരക്കണക്ക്

അനുബന്ധം 1972

ഭാഗം I

ഖണ്ഡികകൾ 18, 75 നോക്കുക

പട്ടിക 1 : കുതിച്ചുയരുന്ന വിലകളും ജീവിതച്ചെലവും

പട്ടിക 2 : വർധിച്ചുവരുന്ന നികുതിഭാരം

പട്ടിക 3 : കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും മൊത്തം റവന്യൂവും മൂലധനച്ചെലവും

പട്ടിക 4 : കേന്ദ്രറവന്യൂവിലും മൂലധനവരുമാനത്തിലും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക്

പട്ടിക 5 : ദേശീയവരുമാനം : മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിലും ആളോഹരിയും

പട്ടിക 6 : തൊഴിലും വർധിച്ചുവരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയും, തൊഴിലാളിവർഗം-പണിമുടക്കുകൾ

പട്ടിക 7 : ഭക്ഷണവും മററത്യാവശ്യസാധനങ്ങളും

ഭാഗം II

ഖണ്ഡികകൾ 24, 29, 30 നോക്കുക: വിദേശ ബിസിനസ് താൽപര്യങ്ങളിൻ മേലുള്ള ആശ്രിതത്വം

പട്ടിക 8 : ഇന്ത്യയിലെ വിദേശ ബിസിനസ് മുതലിറക്ക്

പട്ടിക 9 : ഇന്ത്യയുടെ വിദേശകടനില

പട്ടിക 10 : വിദേശ കൊളാബറേഷൻ കരാറുകൾ

ഭാഗം III

ഖണ്ഡികകൾ 19, 45, 59 നോക്കുക: വൻകിട ബിസിനസിന്റെ വളർച്ച, ഭൂകേന്ദ്രീകരണം, ഗ്രാമീണ തരംതിരിവ്

പട്ടിക 11 : ചെറുകിട, ഇടത്തരം, വൻകിട കമ്പനികൾ

പട്ടിക 12 : കുത്തക കുടുംബങ്ങൾ

പട്ടിക 13 : ഭൂകേന്ദ്രീകരണം

പട്ടിക 14 : ഗ്രാമപ്രദേശത്തെയും പട്ടണപ്രദേശത്തെയും വരുമാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അസമത്വം

പട്ടിക 15 : ആളോഹരി മാസച്ചെലവ്

പട്ടിക 16 : വിവിധ വരുമാന വിഭാഗക്കാർക്കിടയിൽ ആളോഹരി പ്രതിമാസ ഉപഭോഗച്ചെലവിന്റെ പ്രരൂപം.

ഭാഗം IV

ഇന്ത്യയിലെ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അസമമായ വളർച്ച

പട്ടിക 17 : അസമമായ വ്യാവസായിക വളർച്ച

പട്ടിക 18 : അസമമായ വ്യാവസായിക വളർച്ച (ആളോഹരി താരതമ്യം)

പട്ടിക 19 : ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ അസമമായ വളർച്ച

പട്ടിക 20 : വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അസമമായ വളർച്ച

ഭാഗം 1
ഖണ്ഡികകൾ 18, 75 നോക്കുക
പട്ടിക 1. കുതിച്ചുയരുന്ന വിലകളും ജീവിതച്ചെലവും

	ജനങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള പണം (കോടിരൂപ)	അടിസ്ഥാന വർഷം 1952-53	മൊത്തവിൽപന വിലസൂചിക അടിസ്ഥാന വർഷം 1961-62	തൊഴിലാളിവർഗ ഉപഭോക്തൃ വിലസൂചിക	
				അടിസ്ഥാന വർഷം 1949	അടിസ്ഥാന വർഷം 1960
1950-51	2016	112	89	101	103
1960-61	2869	125	100	124	100
1965-66	4529	165	132	169	139
1970-71	7136	233	181	226	186
1972 ജൂൺ അവസാനം	8470	249	199	247	203

കുറിപ്പ്: അടിസ്ഥാനവർഷം 1939-ൽ മൊത്തവിലസൂചിക 100 എന്നെടുത്താൽ 1949-ലും 1952-53-ലും അത് ഏതാണ്ട് 380 ആണ്.

അവലംബം : *Reserve Bank Reports on Currency and Finance and Pocket Book of Economic Information and Budget Memorandums.*

പട്ടിക 2

വർധിച്ചുവരുന്ന നികുതിഭാരം: കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കൂടിയുള്ള ആകെ റവന്യു

(കോടി രൂപയിൽ)

	കേന്ദ്രത്തിന്റെ നികുതിവരുമാനം	കേന്ദ്രത്തിന്റെ മൊത്തം റവന്യു	സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്വന്തം നികുതിവരുമാനം	സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ മൊത്തം റവന്യു
1950-51	231	396	159	786
1960-61	402	948	380	1730
1965-66	804	2098	787	3689
1970-71 (പുതുക്കിയ മതിപ്പ്)	1114	3536	1304	6004
1971-72 (ബജറ്റ് മതിപ്പ്)	1205	3842	1724	6771

അവലംബം: *Reserve Bank Reports on Currency and Finance and the Pocket Book of Economic Information and Budget Memorandums.*

പട്ടിക 3

കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും മൊത്തം റവന്യൂവും മൂലധനച്ചെലവും

(കോടി രൂപയിൽ—ശതമാനക്കണക്കിൽ)

	1950-51		1960-61		1965-66		1970-71 (പുതുക്കിയ മതിപ്പ്)			
	രൂ	ശ.മാ	രൂ	ശ.മാ	രൂ	ശ.മാ	രൂ	ശ.മാ		
വികസനപരം										
വിദ്യാഭ്യാസം	66	7.3	235	10.4	475	10.4	978	13.3		
വൈദ്യം, പൊതു ജനാരോഗ്യം	28	3.1	89	4.0	168	3.7	348	4.8		
കൃഷി, ജലസേചനം, ഗ്രാമീണവികസനം	80	8.9	264	11.8	515	11.4	697	9.5		
പൊതുമരാമത്ത്	65	7.2	231	10.3	325	7.2	487	6.7		
വ്യവസായം										
വിദ്യുച്ഛക്തി										
ഗതാഗതം	86	9.5	269	11.8	571	12.6	699	9.5		
മറ്റു വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾ	34	3.7	139	6.2	263	5.8	433	6.0		
വികസനേതരം										
പ്രതിരോധം	168	18.6	281	12.5	885	19.5	1183	16.1		
പൊതുഭരണവും മറ്റും	294	32.7	383	17.2	651	14.4	+16 1259	17.2		
പൊലീസ്	—	—	95	4.2	190	4.2	345	4.7		
കടത്തിൻമേലുള്ള പലിശയും മറ്റ് ബാധ്യതകളും										
അസൽ	82	9.0	264	11.8	489	10.8	896	12.2		
മൊത്തം	903	100	2250	100	450	100	7325	100		

അവലംബം : *Reserve Bank Reports on Currency and Banking*
Economic Survey

പട്ടിക 4

കേന്ദ്ര റവന്യൂവിലും മൂലധനവരുമാനത്തിലും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക്

	കേന്ദ്ര റവന്യൂ (കോടിരൂപ)	ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയ്ഡ് അടക്കം സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ള സംഭാവന (കോടിരൂപ)	ശ.മാ.	കേന്ദ്രത്തിൻെറ അസൽമൂലധന വരുമാനം (കോടിരൂപ)	ശ. മാ.	സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ കടങ്ങൾ (കോടിരൂപ)
1950-51	438	63	14.5	98	61.5	60
1955-56	535	91	17	281	241	86
1960-61	865	211	24.4	1060	339	32
1965-66	2241	593	26.5	1429	840	59
1970-71	3838	1367	35.6	2046	1027	50
1971-72	4679	1904	40.7	2587	1214	47

(പുതുക്കിയ മതിപ്പ്)

അവലംബം : *Reserve Bank Reports on Currency and Finance*

പട്ടിക 5

ദേശീയവരുമാനം (കോടി രൂപ കണക്കിൽ)

		1948-49 വിലകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ		1960-61വിലകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ	
	1948-49	1950-51	1960-61	1960-61	1970-71
1. കൃഷിയും അതോടനുബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളും	4250	4340	5900	6821	8346
ശതമാനം	49.1	49	46.4	51.3	44.5
2. ഘനനവും നിർമാണവും (മാനുഫാക്ചറിങ്ങ്) ചെറുകിട സംരംഭങ്ങളും	1480	1480	2110	2668	4295
ശതമാനം	17.1	16.7	16.6	20.1	22.9
3. വ്യാപാരം, ഗതാഗതം, വാർത്താവിനിമയം	1590	1660	2460	1870	3001
ശതമാനം	18.5	18.8	19.3	14.1	16
4. മറ്റു സേവനങ്ങൾ (ലിബറൽ ജോലികൾ, ഗവൺമെൻറ് ജോലി, ഭവനസ്വത്ത്)	1340	1390	2370	1987	3301
ശതമാനം	15.5	15.7	18.1	15	17.6
വിദേശത്തുനിന്ന് അസൽ ഘടകവരുമാനം	19	20	50	72	188
ശതമാനം	0.2	0.2	4	0.5	1
മൊത്തം	8 650	8 850	12 730	13 294	18 755

(മറുപുറം)

(പട്ടിക 5 തുടർച്ച)

സൂചിക	100	102.3	147.2	100	141
ആളോഹരി വരുമാനം (രൂപ)	249.6	247.5	293.2	306.3	347
സൂചിക	100	99.2	117.5	100	113.3

നിലവിലുള്ള വിലകളനുസരിച	1948-49	1950-51	1960-61	1969-70	1970-71
അസൽ ദേശീയ വരുമാനം	8659	9530	13294	31174	33946*
സൂചിക	100	110.2	153.7	360.4	392*
ആളോഹരിവരുമാനം (രൂപ)	249.6	266.5	325.7	589.3	620*
സൂചിക	100	106.8	130.5	236	248*

* കണക്കാക്കിയെടുത്തത്

പ്രതിവർഷ വളർച്ചത്തോത്

(1948-49-ലെ വിലകളനുസരിച്ച്)

കാലം	ദേശീയവരുമാനം	ആളോഹരി വരുമാനം
1951-56	3.5 ശ. മാ.	1.6 ശ.മാ.
1956-61	4.0 ശ. മാ.	1.8 ശ. മാ.
1961-62	2.9 ശ. മാ.	0.6 ശ. മാ.
(1960-61 വിലകളനുസരിച്ച്)		
1961-66	2.5 ശ. മാ.	0.2 ശ. മാ.
1966-71	4.8 ശ. മാ.	0.24 ശ. മാ.

അവലംബം : *Economic Survey*

പട്ടിക 6 (a)

തൊഴിലും വർധിച്ചുവരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയും (ലക്ഷക്കണക്കിൽ)

	തൊഴിൽ			നിലവിൽ	രജിസ്റ്റർചെയ്ത
	പൊതു മേഖലയിൽ	സ്വകാര്യ മേഖലയിൽ	ഫാക്ടറികളിൽ തൊഴിലുളളവർ	രജിസ്റ്ററിലുളള അപേക്ഷകർ	തൊഴിലില്ലാത്തവരിൽ മെട്രിക്കുലേറ്റുകളും ബിരുദധാരികളും
1950-51	—	—	29.14	3.31	—
1955-56	52.34	—	34.33	6.91	21.6
1960-61	70.50	50.42	39.28	16.06	5.07
1965-66	93.64	60.94	47.30	25.85	8.42
1970-71	107.11	67.48	49.38	40.69	18.22
1971-72	ലഭ്യമല്ല	ലഭ്യമല്ല	ലഭ്യമല്ല	51.00	23.00

കുറിപ്പ് : തൊഴിലുളളവരുടെ സംഖ്യകൾ മാർച്ച് അവസാനത്തിലേതാണ്. 1950-51-ലെ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ 1950 ഡിസംബർ അവസാനത്തിലേതാണ്.

പട്ടിക 6 (b)

പണിമുടക്കുകൾ

	വർഷംപ്രതി പങ്കെടുത്ത തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം (ലക്ഷക്കണക്കിൽ)	വർഷംപ്രതി നഷ്ടപ്പെട്ട മനുഷ്യദിവസങ്ങൾ (ലക്ഷക്കണക്കിൽ)	മറ്റു വിവരങ്ങൾ
1950	7.20	128	സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷമുള്ള ഒരു ഉച്ചകോടി
1951-54	6.10	35	3 വർഷത്തെ ശരാശരി
1955-62	7.10	60	1958-ൽ ഉച്ചകോടി (78) 8 വർഷത്തെ ശരാശരി
1963	5.60	33	ഏറ്റവും കുറവ്
1964-65	10.00	71	2 വർഷത്തെ ശരാശരി
1966-70	16.50	176	1970-ൽ ഉച്ചകോടി (206) 5 വർഷത്തെ ശരാശരി
1971	12.30	128	ശ്രദ്ധേയമായ കുറവ്

കുറിപ്പ് : ഓരോ കലണ്ടർ വർഷത്തിന്റെയും അവസാനമുള്ളവയാണ് ഈ സംഖ്യകൾ
അവലംബം : *Annual Labour Statistics*

പട്ടിക 7 (a)

ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ

	ശരാശരി പ്രതിവർഷ ഉൽപാദനം (ലക്ഷം ടൺ)	ആളോഹരി ലഭ്യത (ഗ്രാം പ്രതിദിനം)	ആളോഹരി പ്രതിദിന ലഭ്യത
1948-50	500*	87	350 ഗ്രാം
(3 വർഷം)			(12.5 ഔൺസ്)
1951-55 (ജൂൺ)	630	123	418 ഗ്രാം
(5 വർഷം)			(15 ഔൺസ്)
1956-60	725	172	440 ഗ്രാം
(5 വർഷം)			(15.5 ഔൺസ്)
1961-65	825	254	458 ഗ്രാം
(5 വർഷം)			(16 ഔൺസ്)
1966-70	876*	322	421 ഗ്രാം
			(14.85 ഔൺസ്)
1971	1080	21	475 ഗ്രാം
			(16.12 ഔൺസ്)

സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതുമുതൽ 1971 ഡിസംബർവരെയുള്ള ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ ആകെ ഇറക്കുമതി ഏതാണ്ട് 980 ലക്ഷം ടണ്ണാണ്. ഇതിന്റെ വില ഏതാണ്ട് 4500 കോടി രൂപയാണ്.

*സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളുടെ വ്യാപ്തി പൂർണമല്ല. മതിപ്പുകൾ വിളവുസാമ്പിളിന് കൊയ്തെടുത്ത് നടത്തുന്ന സർവെകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. 1954-നുശേഷം പൂർണമായും അതാണ് സ്ഥിതി.

**1966-1967 എന്നീ ക്ഷാമവർഷങ്ങളൊഴിച്ചാൽ 1965-71 കാലത്തെ ശരാശരി പ്രതിവർഷ ഉൽപാദനം ഏതാണ്ട് 990 ലക്ഷം ടണ്ണാണ്.

അവലംബം : *Economic Survey*

പട്ടിക 7(b)

ചില അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടെ ആളോഹരിലഭ്യത

	പ്രതിദിനം		വർഷംപ്രതി		
	ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ കി. ഗ്രാം	എണ്ണക്കുരുക്കൾ കി. ഗ്രാം	പഞ്ചസാര കി. ഗ്രാം	വസ്ത്രം കി. ഗ്രാം	തുണി മീറ്റർ
1951-55	0.418	3.2	4.5	12	14
1956-60	0.440	3.5	4.7	15	15
1961-65	0.458	3.8	5.4	15	16
1966-70	0.421	3.7	5.6	15	15

ഫലം: സ്തംഭനം അവലംബം : *Economic Survey*

ഭാഗം 11

ഖണ്ഡികകൾ 24, 29, 30 നോക്കുക

വിദേശ സാമ്രാജ്യ താൽപര്യങ്ങളോടുള്ള ആശ്രിതത്വം

പട്ടിക 8

ഇന്ത്യയിലെ വിദേശ ബിസിനസ് മുതലിറക്ക്

(കോടി രൂപ)

	1948 ജൂൺ	1961 ഡിസം	1966 മാർച്	1968 മാർച്
തോട്ടങ്ങൾ	52	102	112	123.0
ഖനനം	12	12	10	9.6
പെട്രോളിയം	22	152	178	196.0
മാനുഫാക്ചറിങ്ങ് (നിർമാണം)	71	295	536	822.0
സേവനം	108	117	234	393.0
ആകെ	265	678	1070	1543.6
ഇവയിൽ ബ്രിട്ടൻ	180	446	551	626
*അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ	10	172	317	520
മറ്റുള്ളവർ	75	65	202	397

*സാർവദേശീയ സ്ഥാപനങ്ങളടക്കം

പട്ടിക 9

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശ കടനില (കോടി രൂപ)

അതതു വർഷാവസാനം വിദേശകടം	1950-51	1960-61 (പുതുക്കിയ മതിപ്പ്)	1965-66	1970-71 (പുതുക്കിയ മതിപ്പ്)	1971-72
*അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ	20	694	2292	5202	5349
	—	(240)	(562)	(647)	(644)
** ബ്രിട്ടൻ	12	122	263	622	705
പശ്ചിമജർമനി	—	103	206	407	448
ജപ്പാൻ	—	10	62	261	292
മറ്റ് മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങൾ	—	14	71	312	388
സോവിയറ്റ് യൂണിയനും മറ്റു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും	—	58	258	420	416
ആകെ	32	1001	3154	7223	7598
ആഭ്യന്തരകടവും മറ്റു ബാധ്യതകളും	2833	5543	8177	11112	13076
ഒട്ടാകെ	2865	6544	11329	18835	20674

*സാർവദേശീയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കടങ്ങളും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഗവൺമെൻറിൻെറ പി എൽ 480 ഫണ്ടിൻെറ നിക്ഷേപങ്ങളും (ബ്രാക്കറ്റിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്) ഇതിലടങ്ങുന്നു.

** 1948 മധ്യത്തിൽ ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറിൻെറ സ്റ്റെർലിങ്ങ് അടക്കമുള്ള വിദേശനീക്കിയിരിപ്പ് 2009 കോടി രൂപയായിരുന്നു.

അവലംബം : *Pocket Book of Economic Information and Budget Memorandums*

പട്ടിക 10

വിദേശ കൊളാബറേഷൻ കരാറുകൾ

രാജ്യം	1957-68	1969-71	മൊത്തം
അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ	521		
ബ്രിട്ടൻ	776		
പശ്ചിമജർമനി	435		
ജപ്പാൻ	249		
മറ്റു മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങൾ	701 (1996)	1966	635*
സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങൾ	121 (1996)	1966	
	2803	635	3438

* ഈ വർഷങ്ങളിലെ രാജ്യങ്ങൾ തിരിച്ചുള്ള കണക്കറിവില്ല.

ഭാഗം 111
ഖണ്ഡികകൾ 19, 45, 59 നോക്കുക: വൻകിട ബിസിനസിന്റെ വളർച്ച; ഭൂകേന്ദ്രീകരണം: ഗ്രാമീണ തരംതിരിവ്

പട്ടിക 11
മൂലധന കേന്ദ്രീകരണം

വലുപ്പം	1951-52		1960-61		1970-71	
	സ്റ്റോക്ക് ടാഡിയധ്യാഷ	ധനമൂലധനം തുകയിൽ (കോടി രൂപ)	സ്റ്റോക്ക് ടാഡിയധ്യാഷ	ധനമൂലധനം തുകയിൽ (കോടി രൂപ)	സ്റ്റോക്ക് ടാഡിയധ്യാഷ	ധനമൂലധനം തുകയിൽ (കോടി രൂപ)
5 ലക്ഷം രൂപ	26785	202	22363	183		
യിൽ താഴെ	91.8%	25%	86%	14.6%		
5 മുതൽ 50	2170	337	31222	410		
ലക്ഷംവരെ	7.4%	41.6%	12.4%	32.3%		
50 മുതൽ 100	148	109	239	158		
ലക്ഷംവരെ	0.5%	13.3%	0.9%	12.4%		
100 ലക്ഷ	80	161	185	517		
ത്തിനുമീതെ	0.3%	20.1%	0.7%	40.7%		
	29183	809	26009	1170	30090	2013
	100%	100%	100%	100%		
ഗവൺമെൻറ് കമ്പനികൾ	—	—	142	547	312	2048

അവലംബം : *Company Law Administration Report*

പട്ടിക 12
കുത്തകകുടുംബങ്ങൾ

വർഷം	ഏറ്റവും വലിയ ബിസിനസ് കുടുംബങ്ങൾ അടച്ചുതീർത			ബാങ്കുകളൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ ഗവൺമെന്റിതര കമ്പനികളും അടച്ചുതീർത		ഏറ്റവും വലിയ കുടുംബങ്ങളുടെ കയ്യിലുള്ള ശതമാനം അടച്ചുതീർത	
	എണ്ണം	മൂലധനം (കോടി രൂപ)	ആസ്തി	മൂലധനം (കോടി രൂപ)	ആസ്തി	മൂലധനം	ആസ്തി
1951	10	204	—	810	—	25	—
1958	10	296	733	1086	2349	27	31
1964 മാർച്	10	320	1332	1465	5552	22	24
1967-68	10	461	2105	1913	7500	24	28

കുറിപ്പ്: 1. കുത്തക അന്വേഷണക്കമ്മിഷൻ റിപ്പോർട്ട്: 1963-64-ൽ 10 കോടി രൂപയിലധികം ആസ്തിയുള്ള 64 ഗ്രൂപ്പുകളും 11 സ്വതന്ത്രകുടുംബങ്ങളുംകൂടി (ആകെ 75) 2684 കോടി രൂപ. അതായത്, ഗവൺമെൻറിതര, ബാങ്കിങ്ങ് ഇതര കമ്പനികളുടെ ആകെ ആസ്തിയുടെ 48.5 ശതമാനം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു.

2. 1966 ഡിസംബറിൽ, വ്യവസായ ലൈസൻസ് സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണക്കമ്മിറ്റി നൽകിയ വിവരമനുസരിച്ച് 10 കോടി രൂപയിൽ കൂടുതൽ ആസ്തിയുള്ള 65 കുത്തകഗ്രൂപ്പുകളും 36 സ്വതന്ത്ര കുടുംബങ്ങളുംകൂടി (ആകെ 101) 4121 കോടി രൂപ, അതായത് ആകെ ആസ്തിയുടെ 59 ശതമാനം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. വിദേശസ്ഥാപനങ്ങളുടെ 11 ശാഖകൾ ഇതിൽപെടില്ല. 300 കോടിയലധികം രൂപയുടെ ആസ്തി ഇവർ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നെങ്കിലും.

3. ഏറ്റവും വലിയ രണ്ട് ബിസിനസ് കുടുംബങ്ങളായ ടാറ്റയും ബിർളയും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന ആസ്തി ഇതാണ്.

(പട്ടിക 12 തുടർച്ച)

വർഷം	മൊത്തം	ശതമാനം
1951	107	3.0 (ഓഹരി മൂലധനം)
1958	412	17.5
1964	710	13.5
1966	963	—
1968	1100	15.5

4. ഏറ്റവും വലിയ 10 ബിസിനസ് കുടുംബങ്ങൾ വളർന്നുവന്നപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി (കോടിക്കണക്കിൽ യഥാർഥ സംഖ്യകൾക്കുപകരം ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള മുഴുവൻ സംഖ്യകളാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്)

		1968 അടച്ചുതീർത്ത മൂലധനം	1968 ആസ്തി	1966 ആസ്തി	1964 മാർച്ച് ആസ്തി	1958 ആസ്തി	1951 അടച്ചുതീർത്ത മൂലധനം
1	ടാറ്റ	135	585	505	418	293	67
2	ബിർള	117	576	458	293	119	40
3	മാർടിൻബേൺ	40	174	153	150	74	15
4	മഫത്‌ലാൽ	30	136	93	46	47	7
5	ബംഗൂർ	29	125	104	73	36	9
6	ശ്രീറാം	17	107	74	55	21	5
7	സുരാജ്മൽ	22	107	96	57	—	—
8	എ സി സി	31	106	90	77	—	—
9	താപ്പർ	21	109	99	72	23	7
10	വാൽചന്ദ്	20	86	81	55	48	16
	ആകെ	461	2105	1753	1296	560	166

കുറിപ്പ് : ഏറ്റവും വലിയ 10 കുടുംബങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ മാറ്റം വരുന്നതോടെ ഈ പട്ടികയിലെ ആകത്തുകകളും മാറുന്നു.

പട്ടിക 13

ഭൂകേന്ദ്രീകരണം

കൈവശമുള്ള കൃഷിയിടങ്ങൾ			ഉടമാവകാശമുള്ള കൃഷിയിടങ്ങൾ					
കൃഷിയിടത്തിന്റെ വലുപ്പം ഹെക്ടറിൽ	എണ്ണം (ആയിരങ്ങൾ)	ശതമാനം	ഭൂവിസ്തീർണം ആയിരം ഹെക്ടർ	ശതമാനം	എണ്ണം (ആയിരങ്ങൾ)	ശതമാനം	ഭൂമി ആയിരം ഹെക്ടർ	ശതമാനം
0.4 ഹെക്ടറിന് (1 ഏക്കറിന്) താഴെ	9102	18.25	1712 (.188)	1.29	28579	36.65	2049 (.087)	1.59
0.4 ഹെ-1.01 ഹെ (1ഏ-2.5 ഏ)	10783	21.62	7297 (.68)	5.50	11484	17.94	7715 (.67)	6.00
1.01 ഹെ-2.0-2 ഹെ (2.5 ഏ-5 ഏ)	11191	22.44	16254 (1.45)	12.25	10984	17.16	15945 (1.45)	12.40
2.02 ഹെ-4.05 ഹെ (5 ഏ-10ഏ)	9646	19.34	26975 (2.80)	20.33	9317	14.56	26426 (2.84)	20.54
4.05 ഹെ-6.07 ഹെ (10 ഏ-15 ഏ)	3885	7.79	18603 (4.78)	14.02	3685	5.76	17969 (4.86)	13.97
6.07 ഹെ-8.09 ഹെ (15 ഏ-20 ഏ)	1846	3.70	12605 (6.83)	9.50	1793	2.80	72427 (6.93)	8.68

(പട്ടിക 13 തുടർച്ച)

8.09 ഹെ-10.12 ഹെ	1112	2.23	9686	7.30	1094	1.71	9974	7.60
(20 ഏ-25 ഏ)			(8.71)				(8.93)	
10.12 ഹെ-12.14 ഹെ	663	1.33	7179	5.41	622	0.97	6852	5.23
(25 ഏ-30 ഏ)			(10.03)				(11.16)	
12.14 ഹെ-20.23 ഹെ	1132	2.27	16599	12.51	1005	1.57	15160	11.78
(30 ഏ 50 ഏ)			(14.66)				(15.10)	
20.23 ഹെക്ടറിനുമീതെ			15776	11.89	437	0.68	14317	11.13
(50 ഏക്കറിനുമേലേ)	514	1.03	(30.70)				(32.53)	
	49874	100	132686	100	60000	100	128634	100

കുറിപ്പ്: ബ്രാക്കറ്റിലുള്ള സംഖ്യകൾ ഓരോ കൃഷിയിടത്തിന്റെയും ശരാശരി വിസ്തീർണം ഹെക്ടറിൽ കാണിക്കുന്നു.

'കൈവശമുള്ള കൃഷിയിടങ്ങളി'ൽ സ്വന്തം ഭൂമി, പാട്ടത്തിനെടുത്ത ഭൂമി, ഗവൺമെൻറ് തരിശുനിലം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം പെടുന്നു.

'ഉടമാവകാശമുള്ള കൃഷിയിടങ്ങളി'ൽ ഗവൺമെൻറ് ഭൂമി പെടില്ല.

0.4 ഹെക്ടറിൽ (1 ഏക്കറിൽ) താഴെ വലുപ്പമുള്ള കൃഷിയിടങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥൻമാരായി 230 ലക്ഷംപേരുണ്ടെങ്കിലും ഏതാണ്ട് 90 ലക്ഷത്തിനുമാത്രമാണ് 0.19 ഹെക്ടർ അഥവാ 0.47 ഏക്കർ ശരാശരി വലുപ്പമുള്ള കൈവശാവകാശമുള്ള കൃഷിയിടമുള്ളത്. 140 ലക്ഷം ഉടമസ്ഥൻമാർ സ്വന്തം ഭൂമി കൃഷിചെയ്യുന്നില്ല; അവർ ജീവിക്കാനുള്ള വരുമാനം നേടുന്നത് കൂലിത്തൊഴിലാളികളായി മാറി സ്വന്തം അധ്വാനശക്തി വിറ്റിട്ടാണ്.

ആകെ ഭൂവുടമകളിൽ ഏതാണ്ട് 5 ശതമാനംവരുന്ന 8 ഹെക്ടറിൽ (20 ഏക്കറിൽ) കൂടുതൽ വിസ്തീർണമുള്ള കൃഷിയിടങ്ങളുടെ ഉടമകളായ 3158 ആയിരത്തോളം ഭൂവുടമകൾക്കാണ് ആകെ ഭൂമിയുടെ 35.84 ശതമാനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥത. അതേസമയം 1 ഹെക്ടറിൽ (2.5 ഏക്കറിൽ) താഴെ ഭൂമിയുള്ള 35 068 ആയിരം ഉടമകൾ ആകെ കൃഷിയുടമകളിൽ 54 ശതമാനം വരും. ആകെ ഭൂമിയുടെ 7.59 ശതമാനമാണ് അവരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്. ശരാശരി 0.276 ഹെക്ടറാണ് ഇവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ളത്.

പട്ടിക 14

ഗ്രാമപ്രദേശത്തെയും പട്ടണപ്രദേശത്തെയും വരുമാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അസമത്വം

വരുമാനഗ്രൂപ്പ്	1952-53		1960 പട്ടണം			1960 ഗ്രാമം		
	ഗാർഹിക ഉപഭോഗത്തിന്റെ ശതമാനം (പ്രതി)	ഗാർഹിക ഉപഭോഗത്തിന്റെ ശതമാനം	ഉപഭോഗത്തിന്റെ ശരാശരി ശതമാനം	ഗാർഹിക ഉപഭോഗത്തിന്റെ ശതമാനം	കുടുംബങ്ങളുടെ ശതമാനം	ഗാർഹിക ഉപഭോഗത്തിന്റെ ശതമാനം	ഉപഭോഗത്തിന്റെ ശരാശരി ശതമാനം	കുടുംബങ്ങളുടെ ശതമാനം
500-ൽ താഴെ	8.2	2.6	13.6	2.1	300	23.1	8.5	265
(8.4)					(8.3)			(4.5)
500-1000	31.4	16.9	28.9	11.3	753	38.3	29.4	718
(8.4 - 17)					(15)			(12)

പട്ടിക 14 തുടർച്ച)

1000-1500	27.6	25.2						
(17-25)			32.5	23.3	1390	25.5	28.5	1366
1500-2000	13.9	17.8			(23)			(23)
(25-33)								
2000-3000			10.6	13.1	2387	7.5	3.6	2367
(33-50)					(32)			(40)
3000-6000	18.9	37.5	10.4	21.9	3469-5436			
(50-100))					(44-59))	5.6	20.0	3430-16540
6000-ഉം)			4.0	28.3	6732-51519)			(57-276)
മീതെയും)					(77-600))			

കുറിപ്പ്: ബ്രാക്കറിലുള്ള സംഖ്യകൾ ആണ് ആളോഹരി വരുമാനം.

1952-55-ൽ ആളോഹരി മാസവരുമാനം 33 രൂപയിൽ കുറവായ 81 ശതമാനം നഗരകുടുംബങ്ങൾകായിരുന്നു ആകെ വരുമാനത്തിന്റെ 62.5 ശതമാനം ലഭിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ 1960-ൽ ആളോഹരി വരുമാനം 82 രൂപയിൽ കുറവായ 32 ശതമാനം കുടുംബങ്ങൾക് ആകെ വരുമാനത്തിന്റെ 50 ശതമാനമാണ് ലഭിച്ചത്.

ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലാകട്ടെ 94.1 ശതമാനം കുടുംബങ്ങളിലെ ആളോഹരി മാസവരുമാനം 40 രൂപയിൽ കുറവാണ്. 32 രൂപയിൽ കുറഞ്ഞ ആളോഹരി വരുമാനമുള്ള 92 ശതമാനം കുടുംബങ്ങൾക് ആകെ വരുമാനത്തിന്റെ 78 ശതമാനമാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

പട്ടിക 15
ആളോഹരി മാസച്ചെലവ് (രൂപയിൽ)

	1951			1965		
	ഗ്രാമം	പട്ടണം	നാല് വൻ നഗരങ്ങൾ	ഗ്രാമം	പട്ടണം	നാല് വൻ നഗരങ്ങൾ
ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ	10.58	7.97	7.33	12.87	10.00	8.80
	(44)	(25)	(14)	(49)	(28)	(15)
പാലും പാലുകൊണ്ടുള്ള	1.59	2.66	5.06	1.78	3.26	5.48
ഉൽപന്നങ്ങളും	(6)	(9)	(9)	(7)	(9)	(9)
മറ്റു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ	3.71	6.64	12.90	4.64	9.42	18.7
	(15)	(21)	(24)	(17)	(26)	(31)
ഭക്ഷണത്തിന് ആകെ	15.88	17.27	25.29	19.29	22.68	32.35
	(65)	(55)	(47)	(73)	(63)	(55)
വസ്ത്രം	1.58	2.16	4.00	1.91	2.08	2.83
	(7)	(7)	(7)	(7)	(6)	(5)
ഇന്ധനവും വിളക്കും	8.65	1.93	3.39	1.60	2.12	2.74
	(7)	(6)	(6)	(6)	(6)	(5)
പലവക, വൈദ്യം, വാടക	5.13	10.19	22.14	3.64	9.15	20.42
നികുതികൾ അടക്കം	(21)	(32)	(40)	(14)	(25)	(35)
ഭക്ഷ്യേതരത്തിന് ആകെ	8.36	14.28	29.53	7.15	13.35	25.99
	(35)	(45)	(55)	(27)	(37)	(45)
മൊത്തം	24.22	31.55	54.82	26.44	36.03	58.34
	(100)			(100)	(100)	(100)

(പട്ടിക 15 തുടർച്ച)

കുറിപ്പ്: ബ്രാക്കറിലുള്ള സംഖ്യകൾ ഓരോന്നിനെയും മൊത്തം ചെലവിന്റെ ശതമാനമായി കാണിക്കുന്നു. നാല് വൻനഗരങ്ങൾ കൽകത്ത, മുംബൈ, ദൽഹി, മദിരാശി എന്നിവയാണ്. ഗ്രാമവാസികൾ അവരുടെ പണത്തിന്റെ 45.50 ശതമാനം ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾക്കായി ചെലവഴിക്കുന്നു. പട്ടണവാസികൾ 15 ശതമാനമാണ് ഇതിന് ചെലവഴിക്കുന്നത്. മറ്റ് പോഷകാഹാരങ്ങൾക്ക് ഗ്രാമവാസികൾ 20 ശതമാനം ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ പട്ടണവാസികൾ അവക്കായി 30 ശതമാനം ചെലവഴിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസവും മരുന്നുമടക്കമുള്ള ഭക്ഷ്യേതര ഇനങ്ങൾക്കായി ഗ്രാമവാസികൾ 30 ശതമാനം ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ പട്ടണവാസികൾ ഏതാണ്ട് 50 ശതമാനം ചെലവഴിക്കുന്നു.

1951-നെ അപേക്ഷിച്ച് 1965 ആയപ്പോഴേക്ക് പട്ടണവാസികളും ഗ്രാമവാസികളും ചെലവഴിക്കുന്ന തോതിൽ വ്യത്യാസം വന്നു. ഭക്ഷണത്തിനായി അവർക്ക് 8 ശതമാനം കൂടുതൽ ചെലവഴിക്കേണ്ടിവന്നു. അത്രയും തുക മറ്റ് അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ കുറക്കേണ്ടിയും വന്നു. ആളോഹരി മൊത്തം ചെലവിന്റെ തുകയെടുത്താൽ ഏതാണ്ട് 10 ശതമാനമാണ് വർധിച്ചത്. എന്നാൽ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മൊത്തവിലകൾ 50 ശതമാനത്തിലധികം വർധിച്ചു. ജീവിതനിലവാരത്തിലുള്ള ഗണ്യമായ കുറവാണ് ഇത് കാണിക്കുന്നത്.

നഗരങ്ങളിലെ ഭക്ഷണച്ചെലവ് ഗ്രാമങ്ങളിലേതിന്റെ ഏതാണ്ട് ഒന്നര ഇരട്ടിയാണ്. ഭക്ഷ്യേതര ഇനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇത് മൂന്നര ഇരട്ടിയും മൊത്തം ആളോഹരി ചെലവിന്റെ കാര്യത്തിൽ രണ്ടേകാൽ ഇരട്ടിയും ആണ്.

പട്ടിക 16

വിവിധ വരുമാന വിഭാഗക്കാർക്കിടയിൽ ആളോഹരി പ്രതിമാസ ഉപഭോഗച്ചെലവിന്റെ പ്രരൂപം

ഗ്രാമപ്രദേശം

		എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും	8 രൂപയിൽ താഴെ	13-15രൂ	24-28രൂ	43-55രൂ	55 രൂപയിൽ മീതെ
1	ധാന്യങ്ങളും പയറു			8.12	10.88	14.33	18.03
	വർഗങ്ങളും	9.56	4.31	0.60	2.46	4.08	7.22
2	പാൽ ഉൽപന്നങ്ങൾ	1.61	0.12	2.26	4.74	7.26	10.31
3	മറ്റ് ഭക്ഷ്യഇനങ്ങൾ	3.55	1.06	10.98	18.08	25.67	35.56
4	എല്ലാ ഭക്ഷ്യ						
	ഇനങ്ങളും കൂടി	14.55	5.49	0.69	2.17	6.39	10.18
5	വസ്ത്രം	1.81	0.08	1.05	1.57	2.00	2.30
6	ഇന്ധനവും വിളക്കും	1.25	0.58	1.31	3.93	13.40	36.45
7	പലവക	3.83	0.5				
8	എല്ലാ ഭക്ഷ്യേതര						
	ഇനങ്ങളും കൂടി	6.89	1.17	3.05	7.67	21.79	48.93
9	മൊത്തം ഉപഭോഗ						
	ച്ചെലവ്	21.44	6.66	14.03	25.75	47.46	84.49
10	ശരാശരി കുടുംബ						
	വലുപ്പം	5.00	5.84	4.99	4.63	4.18	4.63

(പട്ടിക 16 തുടർച്ച)

പട്ടണപ്രദേശം

	എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും	8 രൂപയിൽ താഴെ	13-15രൂ	24-28രൂ	43-55രൂ	55 രൂപയിൽ മീതെ
1. ധാന്യങ്ങളും പയറുവർഗങ്ങളും	7.74	4.04	6.30	8.42	8.93	9.78
2 പാൽ ഉൽപന്നങ്ങൾ	2.77	0.10	0.85	2.36	5.94	8.46
3 മറ്റ് ഭക്ഷ്യഇനങ്ങൾ	7.43	1.05	3.36	6.65	12.57	21.20
4 എല്ലാ ഭക്ഷ്യഇനങ്ങളും കൂടി	17.94	5.19	10.51	17.43	27.44	39.44
5 വസ്ത്രം	1.80	0.05	0.39	1.42	3.26	7.27
6 ഇന്ധനവും വിളക്കും	1.79	0.57	1.13	1.78	2.78	3.45
7 പലവക	8.09	0.56	1.93	5.31	15.17	36.38
8 എല്ലാ ഭക്ഷ്യേതര ഇനങ്ങളും കൂടി	11.68	1.18	3.45	8.51	21.21	47.10
9 മൊത്തം ഉപഭോഗച്ചെലവ	29.62	6.37	13.96	25.94	48.65	86.54
10 ശരാശരി കുടുംബവലുപ്പം	4.41	6.34	5.53	4.80	3.34	2.66

(പട്ടിക 16 തുടർച്ച)

കുറിപ്പ്: വിവിധ വരുമാനവിഭാഗങ്ങളുടെ ആളോഹരി പ്രതിദിനച്ചെലവ് 25 പൈസക്കുതാഴെ 25-50 പൈസ, 0.50-1.00രൂ. 1.00-1.50രൂ, 1.50-2.00രൂപ, 2 രൂപക്ക് മീതെ വീതമാണ്. ഗ്രാമപ്രദേശത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന വിഭാഗത്തിന്റെ ധാന്യ ഉപഭോഗം ഏററവും താഴ്ന്നതിന്റെ നാല് ഇരട്ടിയാണ്: പട്ടണപ്രദേശത്തിൽ ഇത് രണ്ടര ഇരട്ടിയാണ്. ഏററവും ഉയർന വിഭാഗത്തിന്റെ എല്ലാ ഭക്ഷ്യഇനങ്ങളുടെയും കൂടിയുള്ള ഉപഭോഗം ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഏററവും താഴ്ന്നതിന്റെ ആറര ഇരട്ടിയാണ്. പട്ടണപ്രദേശത്ത് 8 ഇരട്ടിയും. ഭക്ഷ്യേതര ഇനങ്ങൾകായി ഗ്രാമപ്രദേശത്തും നഗരപ്രദേശത്തുമുള്ള ഏററവും താഴ്ന്നതിന്റെ 40 ഇരട്ടിയാണ് ഏററവും ഉയർന വിഭാഗം ചെലവഴിക്കുന്നത്.

എല്ലാ ഭക്ഷ്യ-ഭക്ഷ്യേതര ഇനങ്ങൾകുമായി പട്ടണത്തിലെ വരുമാനവിഭാഗങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലെ സംഗതവിഭാഗങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുന്ന അത്രതന്നെ ചെലവാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉയർന പട്ടണവിഭാഗങ്ങളിൽപെട്ടവർ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ളവർ ധാന്യങ്ങൾക് ചെലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ½ $^{2}/_{3}$ ഭാഗമേ ചെലവഴിക്കുന്നുള്ളു; കൂടുതൽ പണം പോഷകാംശം കൂടുതലുള്ള ഭക്ഷ്യങ്ങൾകാണ് അവർ ചെലവഴിക്കുന്നത്.

(പട്ടിക 16 തുടർച്ച)

വൻനഗരങ്ങൾ

		എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും	8-11രൂ.	13-15രൂ	24-28രൂ	43-55രൂ	55രൂപയിൽ മീതെ
1	ധാന്യങ്ങളും പയറുവർഗങ്ങളും	7.69	4.64	4.84	7.42	6.88	8.77
2	പാൽ ഉൽപന്നങ്ങൾ	4.65	0.20	1.45	2.60	5.84	8.19
3	മറ്റ് ഭക്ഷ്യഇനങ്ങൾ	12.85	3.16	4.76	6.11	14.12	21.97
4	എല്ലാ ഭക്ഷ്യഇനങ്ങളും കൂടി	25.19	8.00	11.05	16.13	26.84	38.93
5	വസ്ത്രം	2.30	—	0.05	2.38	2.50	4.65
6	ഇന്ധനവും വിളക്കും	2.31	0.49	0.87	1.52	2.76	3.26
7	പലവക	15.13	1.64	1.62	6.07	16.02	31.97
8	എല്ലാ ഭക്ഷ്യേതര ഇനങ്ങളും കൂടി	19.74	2.13	2.54	9.97	21.28	39.88
9	മൊത്തം ഉപഭോഗച്ചെലവ്	44.93	10.13	13.59	26.10	48.12	78.81
10	ശരാശരി കുടുംബ വലുപ്പം	3.51	4.29	7.30	5.32	3.62	2.61

കുറിപ്പ്: നാല് വൻനഗരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന വരുമാനവിഭാഗവുമായി കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത് 8-11 രൂപ വിഭാഗത്തെയാണ്. അതിനാൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന വിഭാഗത്തിന്റേതുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും ഉയർന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ ചെലവ് വൻനഗരങ്ങളിൽ ഗ്രാമപ്രദേശത്തിലേതിനെക്കാളും മറ്റ് പട്ടണപ്രദേശത്തിലേതിനെക്കാളും ഏറിയിരിക്കും. എന്നാൽ 8-11 വിഭാഗത്തിന്റെ പട്ടണച്ചെലവ് പരിഗണിച്ച് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഗ്രാമ-പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിലെ ഏതാണ്ട് അതേ അനുപാതംതന്നെ വൻനഗരങ്ങളിലും കാണാം. നഗരങ്ങളിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളെയും ഒന്നിച്ചെടുത്തുള്ള ശരാശരി ആളോഹരി പ്രതിമാസച്ചെലവ് മറ്റ് പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിലേതിന്റെ ഒന്നര പ്രാവശ്യവും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേതിന്റെ ഇരട്ടിയും ആണ്.

പട്ടിക 17
അസമമായ വ്യാവസായിക വളർച്ച

		I				II				III				
		ഫാക്ടറികളിലെ തൊഴിൽ (ആയിരത്തിൽ)								നിർമാണംകൊണ്ട് വർധിച്ചമൂല്യം				
				1956		1976				1956		1976		
	1971 ജനസംഖ്യ (ലക്ഷം)	ശതമാനം	1957	ശതമാനം	1970	ശതമാനം	ഉൽപാദനക്ഷമമായ മൂലധനം (രകോടി)	ശതമാനം	വർധിച്ച മൂല്യം (രകോടി)	ശതമാനം	ഉൽപാദനക്ഷമമായ മൂലധനം (രകോടി)	ശതമാനം	വർധിച്ച മൂല്യം (രകോടി)	ശതമാനം
തെക്കൻപ്രദേശം														
1 കേരളം	213	4.0	155	4.5	205	4.2	21.7	2.1	5.9	1.2	140	1.9	42.7	2.4
2 കർണാടകം	292	5.3	176	5.0	260	5.3	41.8	4.1	12.9	2.7	287	3.8	92.1	5.1
3 തമിഴ്നാട്	411	7.6	325	9.0	433	8.8	73.7	7.3	37.0	7.8	667	8.7	155.5	8.7
4 ആന്ധ്ര	434	8.0	197	5.5	259	5.3	37.6	3.7	10.6	2.2	236	4.2	60.1	3.3
കിഴക്കൻപ്രദേശം														
5 ഒറീസ	299	4.0	25	0.7	75	1.5	12.2	1.2	4.0	0.9	409	5.4	33.4	1.8
6 പശ്ചിമ ബംഗാൾ	444	8.1	688	19.3	840	17.0	218.2	21.0	112.2	23.5	1383	18.3	352.3	19.5

(പട്ടിക 17 തുടർച്ച)

7	ആസാം	150	2.7	72	2.0	78	1.6	4.7	0.4	0.7	1.4	164	2.3	38.2	1.8
8	മറ്റുള്ളവ	50	0.9	5	—	12	0.2	—	—	—	—	—	—	—	—
മധ്യ-വടക്കൻപ്രദേശം															
9	ബിഹാർ	563	10.3	180	5.0	279	5.6	127.4	12.0	53.9	11.3	617	8.2	114.2	6.3
10	ഉത്തർപ്രദേശ	884	16.1	284	8.0	419	8.5	100.8	10.0	34.0	7.0	617	8.2	114.2	6.3
11	മധ്യപ്രദേശ്	417	7.6	155	4.3	228	4.6	34.6	3.4	10.9	2.3	633	8.4	58.3	3.2
12	രാജസ്ഥാൻ	257	4.7	48	1.3	85	1.7	16.2	1.6	3.1	0.7	150	2.0	25.1	1.4
13	ഹരിയാന	100	1.8	40*	1.1	89	1.8	—	—	—	—	105	1.4	30.4	1.7
14	പഞ്ചാബ്	135	2.5	60*	1.7	122	1.5	24.6	2.4	9.3	2.0	268	3.5	41.0	2.3
15	ഹിമാചൽ	34	0.6	1	—	10	0.2	0.7	—	0.3	0.1	11	0.2	1.9	0.1
16	ജമ്മു-കാശ്മീർ	46	0.8	—	—	9	0.2	—	—	—	—	6	2.1	1.9	0.1
17	ദൽഹി	40	0.7	57	1.6	94	1.9	13.1	1.3	9.0	1.9	89	2.0	27.5	1.5
പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശം															
18	ഗുജറാത്ത്	267	4.9	330*	9.3	438	8.9	106.2*	10.3	60.0	12.6	455	6.0	154.5	8.5
19	മഹാരാഷ്ട്ര	503	9.2	746*	21.0	1003	20.3	197.7*	19.2	111.3	23.4	1245	16.5	460.0	25.4
20	അഖിലേന്ത്യ	5479	100	3550	100.4	936	100	1030	100	476	100	7548	100	1810	100

* ഏകദേശം

(പട്ടിക 17 തുടർച്ച)

	IV ഉൽപാദിപ്പിച്ച വിദ്യുച്ഛക്തി 1957		V നിലവിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മ 1970-71					
	ദശലക്ഷം കിലോ വാട്ട് മണിക്കൂർ	ശതമാനം	ആയിരം കിലോ വാട്ട് ശേഷി	ശതമാനം	1975 ഡിസം	ശതമാനം	1972 മാർച്ച്	ശതമാനം
തെക്കൻപ്രദേശം								
1 കേരളം	425	4.0	547	3.76	66.0	7.2	373	7.0
2 കർണാടകം	910	8.3	878	5.98	29.0	3.1	280	5.0
3 തമിഴ്നാട്	1337	12.2	2035	13.60	85.0	9.3	482	9.0
4 ആന്ധ്ര	281	2.6	613	4.10	61.0	6.6	318	6.0
കിഴക്കൻപ്രദേശം								
5 ഒറീസ	25	0.2	564	3.87	13.0	1.4	200	3.7
6 പശ്ചിമ ബംഗാൾ	1726	16.0	1210	8.10	163.0	17.7	954	17.7
7 ആസാം	12	0.1	176	1.2	15.0	1.7	79	1.5
8 മറ്റുള്ളവ	3	—	21	0.1	3.0	0.3	71	1.3
മധ്യ-വടക്കൻപ്രദേശം								
ദാമോദർവാലി കോർപറേഷൻ			1061	7.10				
9 ബിഹാർ	951	8.7	499	3.3	78.0	8.5	495	9.2
10 ഉത്തർപ്രദേശ്	720	6.6	1531	10.2	138.0	15.0	566	10.5
11 മധ്യപ്രദേശ്	202	1.9	751	5.0	25.0	2.7	351	6.6

(പട്ടിക 17 തുടർച്ച)

12 രാജസ്ഥാൻ	94	0.9	545	3.6	20.0	2.2	140	2.6
13 ഹരിയാന			504	3.3			101	1.9
14 പഞ്ചാബ്	630	5.8	680	4.5	41.0	4.4	148	2.8
15 ഹിമാചൽ			51	0.4	2.0	0.2	47	0.9
16 ജമ്മു-കാശ്മീർ	—	—	40	0.3	—	—	29	0.9
17 ദൽഹി	200	1.9	307	2.0	50.0	5.4	147	2.8
പടിഞ്ഞാറൻപ്രദേശം								
18 ഗുജറാത്ത്	858*	7.3	917	6.1	38.0	4.1	179	3.3
19 മഹാരാഷ്ട്ര	2500*	23.0	2120	14.1	96.0	10.2	445	8.2
20 അഖിലേന്ത്യാ	10 864	100	15 050	100	923	100	5 375	100

* ഏകദേശം

കുറിപ്പ്: 1957-ലെ ശതമാനം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത് 1961-ലെ ജനസംഖ്യയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്

പട്ടിക 18
അസമമായ വ്യാവസായിക വളർച്ച (ആളോഹരി താരതമ്യം)

	ഫാക്ടറി തൊഴിൽ ആയിരത്തിന്	സംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ ജനസംഖ്യയിൽ ആളോഹരി വർദ്ധിച്ചതുല്യം	ആളോഹരി വരുമാനം	ആളോഹരി വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപഭോഗം (യൂണിറ്റുകൾ)	റെയിൽ മെറ്റൽ വെ റോഡ് 1000 ച. കി. മീ ക്കുള്ള നീളം 1969 മാർച്ച്			ജനസംഖ്യയിലെ 1000 പേരിൽ യന്ത്രം ഉടമസ്ഥരുടെ ഗാർഹികമായ			
	1957	1970	1956	1966	1969-70	1957	1970-71	1969	മാർച്ച് 1972	1957	മാർച്ച്
തെക്കൻ പ്രദേശം											
1 കേരളം	9.1	9.6	3.5	20.0	534	20	71	23	500	4.0	17.5
2 കർണാടകം	7.5	9.8	5.5	31.7	559	30	91	14	200	1.2	9.6
3 തമിഴ്നാട്	9.6	10.2	11.0	37.8	657	29	128	28	330	2.5	11.8
4 ആന്ധ്ര	5.5	6.0	2.9	13.9	545	7	52	17	120	1.7	7.3
കിഴക്കൻ പ്രദേശം											
5 ഒറീസ	1.4	3.4	2.2	15.2	353	1	94	11	60	0.8	9.0
6 പശ്ചിമബംഗാൾ	19.7	19.0	32.2	79.3	714	52	118	35	180	4.7	2.15
7 ആസാം	6.0	5.2	0.3	22.1	569	10	21	11	40	1.2	5.3

(പട്ടിക 18 തുടർച്ച)

മധ്യ-വടക്കൻപ്രദേശം												
8	ബിഹാർ	3.9	5.0	11.6	22.4	424	9	68	30	80	1.7	8.8
9	ഉത്തർപ്രദേശ്	3.9	4.1	4.6	12.9	509	8	53	29	90	1.9	3.6
10	മധ്യപ്രദേശ്	4.8	5.5	3.4	11.5	545	5	57	12	60	0.8	7.7
11	രാജസ്ഥാൻ	2.4	3.2	1.6	9.8	445	3	39	16	50	1.0	5.4
12	ഹരിയാന	5.3	8.9	—	30.4	788	—	93	32	160	--	10.0
13	പഞ്ചാബ്	5.5	8.7	4.7	28.7	1017	12	159	42	—	2.2	11.0
14	ഹിമാചൽ	—	3.0	—	5.6	—	1	18	—	—	0.7	14.0
15	ജമ്മു-കാശ്മീർ	1.5	2.0	—	4.1	—	—	41	—	--		6.0
16	ദൽഹി	2.1	23.0	33.3	68.8	—	96	273	—	—	19	37.3
പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശം												
17	ഗുജറാത്ത്	16.0	16.4	29.1	57.8	727	30	135	29	80	1.8	6.7
18	മഹാരാഷ്ട്ര	19.0	20.0	28.1	91.3	731	51	153	17	110	2.4	8.7
19	അഖിലേന്ത്യ	8.0	9.0	10.3	33.0	589	20	87	20*	100*	2.0	9.8

** കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ ബ്യൂറൊകളുടെ കണക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ *കോമേഴ്സ്* പത്രത്തിന്റെ ഗവേഷണവിഭാഗം തയ്യാറാക്കിയത്.

**ജമ്മു-കാശ്മീർ, നേഫ പ്രദേശങ്ങളൊഴികെയുള്ളതിന്റെ ഏകദേശ കണക്ക്. 1957 -ലേക്കുള്ള ജനസംഖ്യകൾ 1961 ജനസംഖ്യാ സെൻസസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കണക്കാക്കിയവയാണ്.

ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ അസമമായ വളർച്ച

പട്ടിക 19

വിളവുൽപാദനം ടൺ കണക്കിൽ

ഭൂമി ഹെക്ടറിൽ(1970-71) (1000 ജനങ്ങൾക്ക്)

1000 ജനങ്ങൾക്ക് ഹെക്ടറിൽ

യന്ത്രങ്ങളും വൈദ്യുതീകരണവും

1970 ഡിസംബർ

(1966-ൽ ഒരു ലക്ഷം ആളുകൾക്ക്)

	4 ഹെക്ടറിൽ ഒരു ട്രാക്ടർ എന്ന കണക്കിൽ ട്രാക്ടറുള്ള കർഷകകുടുംബങ്ങളുടെ ശതമാനം (1970)	ഭൂമി	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ ജനസംഖ്യയുടെ ശതമാനം	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ സാക്ഷരത	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ ശിശുമരണനിരക്ക്	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ ജനനനിരക്ക്	കന്നുകാലികൾ	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ കന്നുകാലികൾ	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ വിളവ് കന്നുകാലികൾ	ട്രാക്ടർ	ഡീസൽ എഞ്ചിൻ	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ വൈദ്യുതീകരണം	ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ വൈദ്യുതീകരണം (ഗ്രാമങ്ങളുടെ ശതമാനം)	ഗ്രാമങ്ങൾ
തെക്കൻപ്രദേശം	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
കേരളം	600*	181	130	27	60	205	2	42തേ	(1.2കു) (2.4അ)	2തേ 3.5റ	2	33	23	1.2	76
കർണാടകം	360	650	357	42	91	1.3	28	38	(2.1 പ) (1.8 അ)	2.6ക 0.5പു	9	85	93	8.0	40
തമിഴ്നാട്	560	313	175	84	121	40	27	44	1.6 പ	(1.3തേ) (0.5പു)	11	102	500	11.0	82
ആന്ധ്ര	510	633	295	92	113	50	25	51	0.5 പ	3.5 പു	7	110	110	7.4	35
കിഴക്കൻപ്രദേശം									2.5 ച	0.4 പു	3	3	1	1.3	45
ഒറീസ	350	710	340	52	220	106	90	15	2.5ച	2.3 പു	3.5	10	1.5	2.9	10
പശ്ചിമബംഗാൾ	440	200	150	34	165	1	4	5	(12.5 ച)	14.5തേ	6	24	1	0.7	5
ആസാം	430	500	127	41	144	2	10	8	(1.8 അ)	0.5 പു					
മധ്യ-വടക്കൻപ്രദേശം															
ബീഹാർ	450	303	194	44	115	29	12	3	2.3 ച	0.3 പു	4	7	12	7.7	15
ഉത്തർപ്രദേശ്	370	335	277	72	158	70	66	36	1.5 പ	—	12	32	12	20.0	25
മധ്യപ്രദേശ്	330*	1062	471	28	10	65	4	25	6.5 പ	—	6	40	15	5.7	13
രാജസ്ഥാൻ	330*	1324	648	83	110	125	6	18	1.2 പ	—	16	30	20	2.9	13
ഹരിയാന		440	515	176	364	100	75	2	6.3 പ	—	49	37	122	6.7	100
പഞ്ചാബ്	540	372	403	256	432	85	43	41	10.8 പ	—	80	190	150	6.1	64
പടിഞ്ഞാറൻപ്രദേശം															
ഗുജറാത്ത്	400	694	391	44	52	92	7	87	(10.8 പ)	3.4 പ	7	29	76	11.4	40
മഹാരാഷ്ട്ര	380	612	382	27	67	58	29	33	4.9 പ	—	1	9	8	10.2	26
അഖിലേന്ത്യ	420	550	300	60	136	61	25	27	1.7 പ 1.6 പ	0.64 പ 0.75 തേ	—	—	(330)	(115)	(30)

കുറിപ്പ് : എല്ലാ സംഖ്യകളും ഏകദേശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കോളം 1. കേരളത്തിൽ അര എക്കർവരെ, മധ്യപ്രദേശത്തും രാജസ്ഥാനിലും 2.5 ഏക്കർവരെ, ആസാമിൽ മിസോറാം, അരുണാചൽ, മേഘാലയം എന്നിവ പെടില്ല. 1969-70, 1970-71 എന്നീ വർഷങ്ങളിലെ ശരാശരി വിളവുൽപാദനമാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ വർഷങ്ങളിലേത് കിട്ടാത്തിടത്ത് അവയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളുടെ ശരാശരി നൽകിയിരിക്കുന്നു. പരുക്കൻധാന്യങ്ങളിൽ മരച്ചീനി (മ) യും ഉരുളക്കിഴങ്ങും (നാലിലൊന്ന് എന്നതാണ് രണ്ടിലും മാറ്റനിരക്ക്) പെടുന്നു. കൊപ്രയെ മറ്റു എണ്ണക്കുരുക്കളുടെ ഒന്നരപ്രാവശ്യമായാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്. ചുരുക്കെഴുത്തുകൾ: തേയില-തേ; കാപ്പി-ക; പുകയില-പു; കുരുമുളക്-കു; തേങ്ങ-തേ; പരുത്തി-പ; ചണം-ച; റബർ-റ; അടയ്ക്ക-അ.

15-ാം കോളത്തിൽ 200-ൽ താഴെ ജനസംഖ്യയുള്ള ഗ്രാമങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയാണ് വൈദ്യുതീകരിച്ച ഗ്രാമങ്ങളുടെ ശതമാനം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

അഖിലേന്ത്യ: 1971 ഡിസംബറിലെ സംഖ്യകളാണ് ബ്രാക്കറ്റിൽ. അവലംബം : *ഇന്ത്യൻ കൃഷി ചുരുക്കത്തിൽ* : കാർഷികരംഗത്തെ സ്ഥിതി : നാഷണൽ സർവെ.

p.35

പട്ടിക 20

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അസമമായ വളർച്ച (വയസ് ഗ്രൂപ്പുകളുടെ ശതമാനമായി) 1966-67

	I	II			III			IV	
	1971 സാക്ഷരതാനിരക്ക്	ഒന്നു മുതൽ എട്ടുവരെ ക്ലാസുകളിലെ കുട്ടികൾ			9-12 ക്ലാസുകളിലെയും പ്രീ യൂണി.ക്ലാസുകളിലെയും തൊഴിൽപരക്ലാസിലെയും ബിരുദേതര ക്ലാസിലെയും			ബിരുദ ബിരുദാനന്തര (പൊതുവും സാങ്കേതികവും) വിദ്യാർഥികൾ	
	മൊത്തം പുരു + സ്ത്രീ പട്ടണവും ഗ്രാമവും	പട്ടണത്തിലെ പുരുഷൻമാർ	ഗ്രാമത്തിലെ സ്ത്രീകൾ	ആൺ കുട്ടികൾ	പെൺ കുട്ടികൾ	ആൺ കുട്ടികൾ	പെൺ കുട്ടികൾ	ആൺ കുട്ടികൾ	പെൺ കുട്ടികൾ
തെക്കൻപ്രദേശം									
കേരളം	60.2	66.3	52.3	130*	113*	55	44	4.4	2.4
കർണാടകം	31.5	60.8	14.4	82	56	30	11	2.5	0.8
തമിഴ്നാട്	39.4	67.5	18.9	94	62	28	11	2.8	0.8
ആന്ധ്ര	24.6	57.4	10.9	67	42	24	6	2.8	0.5
കിഴക്കൻപ്രദേശം									
ഒറീസ	26.1	60.0	11.9	69	34	18	3	2.0	0.3
പശ്ചിമബംഗാൾ	33.0	61.9	14.6	78	47	22	8	6.4	2.4
ആസാം	28.8	64.9	16.3	80	49	27	9	3.7	0.9
മധ്യ-വടക്കൻപ്രദേശം									
ബിഹാർ	19.8	55.5	6.1	69	21	19	1	8.5	0.3
ഉത്തർപ്രദേശ്	21.6	52.6	6.6	85	40	17	3	3.5	0.6
മധ്യപ്രദേശ്	22.1	60.8	6.0	70	25	14	3	5.0	0.1
രാജസ്ഥാൻ	18.8	55.0	3.9	67	18	13	2	3.0	0.6
ഹരിയാന	26.7	59.4	9.0	88	31	21	5	3.0	1.0
പഞ്ചാബ്	33.4	58.5	19.8	81	50	22	10	6.0	2.4
ദൽഹി	56.7	65.7	20.0	100	80	45	17	21.0	9.0
പടിഞ്ഞാറൻപ്രദേശം									
ഗുജറാത്ത്	35.7	64.0	17.0	87	50	35	23	4.4	1.4
മഹാരാഷ്ട്ര	39.1	67.5	17.5	86	53	39	13	4.4	1.7
അഖിലേന്ത്യ	29.3	61.6	12.9	80	44	24	7	2.8	1.1
	(1035)	(360)	(276)	(400)	(220)	(60)	(18.0)	(9.60)	(2.7)

കുറിപ്പ് : 0.9 വയസ് ഗ്രൂപ്പടക്കമുള്ള മൊത്തം ജനസംഖ്യയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് സാക്ഷരതാനിരക്കുകൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. 1970-71-ൽ മൊത്തം -ജനസംഖ്യ 5480 ലക്ഷമായിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ പുരുഷൻമാർ 585 ലക്ഷവും ഗ്രാമത്തിലെ സ്ത്രീകൾ 2140 ലക്ഷവും.

-ബ്രാക്കറ്റിലുള്ള സംഖ്യകൾ ഓരോ വിഭാഗത്തിലുള്ള സാക്ഷരരുടെ ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള എണ്ണമാണ്. (1966-67-ൽ)

-1970-71-ൽ ആദ്യത്തെ 8 എലിമെൻറി ക്ലാസുകളിലെ വിദ്യാർഥികൾ 750 ലക്ഷവും ; സെക്കൻറി, പി യു സി, തൊഴിൽപര കോഴ്സുകൾ, ബിരുദേതര ഡിപ്ലോമകൾ എന്നിവക്കുള്ള വിദ്യാർഥികൾ 80 ലക്ഷവും ബിരുദക്ലാസുകളിൽ ഏതാണ്ട് 20 ലക്ഷവും ആണ്.

-എലിമെൻറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ളവർ മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ 20 ശതമാനമായി എടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും പെടും. ആൺകുട്ടികളുടെയും പെൺകുട്ടികളുടെയും എണ്ണം സമമാണെന്ന് എടുത്തുകൊണ്ട് അവർ 10 ശതമാനം വീതമാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

-കേരളത്തിൽ എലിമെൻററി പ്രവേശനം 100 ശതമാനത്തിൽ കൂടുതലാണ്. മറ്റു വയസു ഗ്രൂപ്പുകളിൽനിന്നുള്ള (1-8 ക്ലാസുകൾക്കുള്ള വയസിൽ കൂടുതലുള്ള) കുട്ടികളും ഇവരിൽ പെടും. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇതുതന്നെയാണ് സ്ഥിതി.

എല്ലാ സംഖ്യകളും ഏകദേശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

St. Kes. സ്മാരക ലൈബ്രറി കോട്ടയം-686 001